

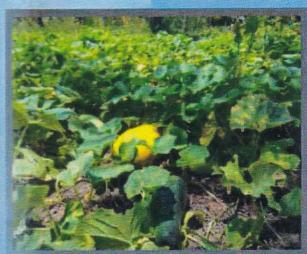
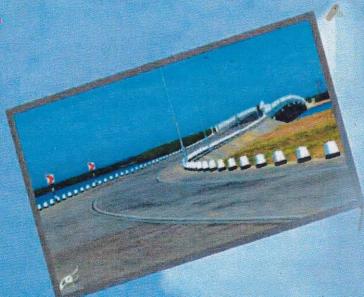

புதிய டாக்டி

தூறல் - 01

பிரதேச லெக்கிய விழா - 2017
சிறப்பு மலர்

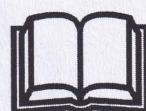

வெளியீடு :
பிரதேச செயலகம்
பிரதேச கலாசார அதிகார சபை
மன்முனைப்பற்று.

நூல் விபர அட்டவணை

நூலின் பெயர்	:	புதிய மழை
தொகுதி	:	தூரல் 01
மொழி	:	தமிழ்
நூல் அளவு	:	B5
பிரதிகள்	:	50
பக்கங்கள்	:	69
தொகுப்பு	:	மெளலவி. A. L. முசாதிக் கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
கண்ணி வடிவமைப்பு	:	திருமதி. சங்ஹீத்தா கஜமுகன் கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
அட்டைப்படம்	:	மெளலவி. M. I. நிப்றாஸ்
பதிப்பு	:	2017
வெளியீடு	:	பிரதேச கலாசார அதிகார சபை மன்முனைப்பற்று
மலருக்கான அனுசரணை :		அஷ்-வீப்பான் நலன்புரிச்சங்கம்
அச்சிட்டோர்	:	நூன் அச்சகம் காத்தான்குடி

வாழ்த்துச் செய்தி

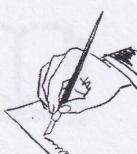
வருடந்தோறும் தேசிய இலக்கிய விழா போட்டியானது, எமது பிரதேச மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்டு அதில் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டுகின்ற இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு பிரதேச மட்ட இலக்கிய விழா நிகழ்வின் போது பரிசில்கள் வழங்கி கௌரவிப்பது வழமை. அவ்வாறு பிரதேச மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்ற ஆக்கங்கள் மாவட்ட மட்ட தெரிவுக்காக அனுப்பிவைக்கப்படுவதுடன் மாவட்ட ரதியில் முதலிடம் பெற்ற ஆக்கங்கள் தேசிய மட்ட தெரிவுக்காக அனுப்பிவைக்கப்படும்.

ஆனால் இவ் வருடம் - 2017ல் விஷேதமாக கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் சிறந்த சிந்தனை, வழிகாட்டல்களுக்கு அமைவாக இலக்கிய ஆர்வமுடையோரையும், இனாம் கலைஞர்களையும் ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன் “புதிய மழை” எனும் நாலும் வெளியிடப்படவிருக்கின்றமை குறிப்பிடக்கூடிய சிறந்த செயற்பாடாக அமைந்துள்ளது.

இந்நாலில், பிரதேச மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட இலக்கிய விழா போட்டியில் முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது இடங்களை பெற்ற ஆக்கங்கள் யாவும் பிரசரிக்கப்படுகின்றமை பாராட்டுக்குரியது.

இறுதியாக, அண்மையில் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் தனது 60 ஆவது வருட நிறைவையொட்டி வைரவிழாவினை கொண்டாடியுள்ளது. அதற்காக செயலகம் சார்பில் வாழ்த்துக்களை தெரிவிப்பதில் மகிழ்வடைகின்றேன். அத்தோடு இவ்வருடம் புதிதாக மலர்ந்துள்ள “புதிய மழை” இதழானது வெளியிடப்படுவதற்கு ஆசிகளையும், வாழ்த்துக்களையும் வழங்குவதுடன் தொடர்ந்தும் இவ்வாறான இலக்கிய செயற்பாடுகள் வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்கப்படுவதற்கு இறைவனை மனதார பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமதி.ந.சத்தியானந்தி,
பிரதேச செயலாளர்,
மண்முனைப்பற்றி,
08.11.2017.

போருளாட்க்கம்

தேசிய இலக்கியப் போட்டி 2017	4
சிறந்த தேசத்தை கட்டியெழுப்புவதில் இலக்கியம், கலையின் பங்கு.....	6
டெங்கை கொல்வோம்.....	11
சிறந்த மனிதர்களைக் கொண்ட தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவோம்	16
சங்ககாலப் பாடல்	21
மலர் மெழுகே	24
பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம்	25
முற்பகல் செய்யின்	28
மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு	31
வெளிச்சம் இல்லா நிலவு	38
நீதிப்பாடல்கள்	46
மனித மேம்பாட்டிற்கு இலக்கியம் மற்றும் கலையின் முக்கியத்துவம்.....	48
மட்டுநகர் வாசம்	51
அவள் ஒரு கொழுந்து.....	53
சிறந்த தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இலக்கியம் மற்றும் கலையின் அர்ப்பணிப்புகள்.....	59
பாடலாக்கம்.....	63
உறவை மறந்த உறவு.....	64
நன்றியுரை	69

தேசிய இலக்கியப் போட்டி 2017
பிரதேச மட்ட பெறுபேறுகள்

இலை	போட்டியின் பெயர்	பிரிவு	மொத்த அக்கங்கள்	1ஆம், 2ஆம், 3ஆம் இடங்களைப் பெற்ற போட்டியாளர்கள்	பாடசாலையின் பெயர்
01	கையெழுத்துப்போட்டி	பாலர் பிரிவு	12	01 கோ. குருக்ஷாயினி	மட்/நவெரத்தினராசா வித்தியாலயம் ஆரையம்பதி
				02 ஏ. ஜனந்திதன்	மட்/நவெரத்தினராசா வித்தியாலயம் ஆரையம்பதி
				03 நி. ஸௌஞ்சா	மட்/நவெரத்தினராசா வித்தியாலயம் ஆரையம்பதி
02	கவிதைப்பாடல்	சிறுவர் பிரிவு	11	01 லோ. டனிஷா	மட்/ஆரையம்பதி இ.மி.மகா வித்தியாலயம்
				02 த. பர்ணிகா	மட்/தாழங்குடா ஞோமன் கத்தோலிக் தமிழ் கலவன்பாடசாலை
				03 பா. தர்ணிஷா	மட்/ஆரையம்பதி சிவமணி வித்தியாலயம்
03	கையெழுத்துப்போட்டி	கணிள்டபிரிவு	11	01 கோ. தட்ஷாயினி	மட்/ஆரையம்பதி சிவமணி வித்தியாலயம்
				02 ஸ்ரீ. பிருத்விகா	மட்/ஆரையம்பதி நொத்தாரிஸ் முத்ததம்பி வித்தியாலயம்
				03 த. பிரவீனா	மட்/தாழங்குடா ஞோமன் கத்தோலிக் தமிழ் கலவன்பாடசாலை
04	கட்டுரைப்போட்டி		01	01 நோ. காஞ்சனா நிலுக்ஷி	மட்/ஆரையம்பதி நொத்தாரிஸ் முத்ததம்பி வித்தியாலயம்
05	கவிதைப்பாடல்	கணிள்டபிரிவு	02	01 யோ. கிருஷாந்தினி	மட்/தாழங்குடா ஸ்ரீவிநாயகர் வித்தியாலயம்
				02 அ. கீர்த்தனா	மட்/தாழங்குடா ஸ்ரீவிநாயகர் வித்தியாலயம்

06	கட்டுரைப்போட்டி	சிறீஸ்ட் பிரிவு	13	01 வி. குவேஜிதா	மட்/புதுக்குடியிருப்பு கண்ணகி மகா வித்தியாலயம்		
07	பாடல் நயத்தல்			02 நே. விவேதிகா	மட்/ ஆரையம்பதி இ.மி.மகா வித்தியாலயம்		
08	நாடகப்பிரதி எழுதுதல்			03 ந. நவஞபினி	மட்/ ஆரையம்பதி இ.மி.மகா வித்தியாலயம்		
09	பாடலாக்கப்போட்டி	கிளங்குத்தம்	02	01 பாத்திமா முன்ஸிபா	மட்/மம்./பாலமுனை அலிகார் மகாவித்தியாலயம்		
				02 பாத்திமா நஸ்ரின்	மட்/மம்./பாலமுனை அலிகார் மகாவித்தியாலயம்		
10	இலக்கிய விபரணப்போட்டி	கிளங்குத்தம்	04	01 வ. தேசிகா	மட்/புதுக்குடியிருப்பு கண்ணகி மகா வித்தியாலயம்		
				02 ப. தர்விகா	மட்/தாழங்குடா ஸ்ரீவிநாயகர் வித்தியாலயம்		
11	சிறுவர் கதைஆக்கப்போட்டி			01 ரதி தனஞ்செயன்	ஆரையம்பதி		
				02 ஜீ. எழில்வண்ணன்	கிரான்குளம்		
12	சிறுகதைப் போட்டி		04	03 ஜ. மகேசானந்தம்	ஆரையம்பதி		
				01 ச. யக்சனா	புதுக்குடியிருப்பு		
11	சிறுவர் கதைஆக்கப்போட்டி			01 க. செல்லத்தம்பி	ஆரையம்பதி - 01		
				01 சல்மா நாச்சி முஹம்மட் இப்ராஹிம்	காங்கேயனோடை - 12		
				02 பா. கிள்கந்தமுதலி	ஆரையம்பதி - 02		
				03 ச. யக்சனா	புதுக்குடியிருப்பு		

சிறந்த தேசத்தை கட்டியெழுப்புவதில் இலக்கியம், கலையின் பங்கு

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது” என்று பாடிச் சென்றுள்ளார். ஒளவையார், எனினும் எந்தவொரு படைப்பும் முழுமையடையாவிடின் அப் படைப்பு தோன்றினும் பிரயோசனமில்லை என்பதே உண்மை ஆகும். அக்கருத்திற்கு மனிதனும் விதிவிலக்கல்ல.“ அது எப்படி மனிதன் பூரணமடைவான்?” என்று நீங்கள் சிந்திக்கலாம். அதற்கு பதிலாகவே இக்கூற்று இங்கு தரப்பட்டுள்ளது. “ஒரு மனிதன் தன்னுடைய தசைபோர்த்திய உடலாலோ, இவ்வுலக செல்வங்களாலோ பூரணமடைவதில்லை. மாறாக தன்னுடைய உள்ளத்தாலும் நேரிய சிந்தனைகளாலுமே பூரணமடைகிறான்.” என்பது உளவியல் விதி. இவ் விதி வழியே எம்முடைய விதி பற்றிச் சிந்திப்போமேயானால் இன்றைய நவீன யுகத்தில் பூரணத்துவம் அடைந்த மனிதர்களைக் காண்பதே அரிதாகவுள்ளது. இதற்கான மூல காரணம் யாதெனில், எம்முடைய அறிவில் இலக்கியமும் கலையும் வளர்ச்சி பெறாமையே ஆகும்.

“இலக்கியம் என்றால் என்ன?” என்று கேட்கும் பலரும் இன்று எம் சமூகத்தில் வாழாமலில்லை. இவற்றிற்கெல்லாம் தீர்வாகவே அறிஞர் விசாரியன் பெனிஸ்கி இலக்கியம் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “இலக்கியம் ஒரு வாழ்க்கை ஒழுங்கு அதில் ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் தமது பக்கங்களைச் சேர்க்கின்றனர்” இது வெறும் கருத்தல்ல.

ஒரு யதார்த்தமான உண்மை இலக்கியம் என்பது எப்போதும் எம் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புட்டதாகவே காணப்படுகின்றமை சிறப்பிற்குரியதே! இவற்றிற்கு உதாரணமாக புராதன இலக்கியக் கதைகளை நோக்குவோமேயானால் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக உள்ள கதை இராமாயணம் ஆகும். இது பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் நடந்த சம்பவமேயானாலும் இன்றுவரை பேசப்படுவதற்குக் காரணம் அக் கதையின் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்படும் உணர்ச்சிபூர்வமான விழுமியக்கருத்துக்களும், குணச்சித்திர பாத்திர வார்ப்புக்களுமே ஆகும்.

இங்கு கிருஷ்ணரின் அவதாரமான இராமன் தன்னுடைய வாழ்வியல் அம்சங்களைச் சிறப்பாக மேற்கொண்டாலும், இறுதியில் தாம் விடும் “சந்தேகம்” எனும் சிறுபிழையால் தன்னுடைய மனைவியான கற்புக்கரசி சீதையைப் பிரிகின்றார். அப்போது தன் கணவனின் மேல் கொண்டிருந்த தீராத பற்றுதலினாலும் அப்போது நம்பிக்கையாலும் பாசத்தாலும் எதுவும் பேசாது பிரிய மனையின்றிப்பிரிந்து செல்கின்றனர். இவ்வாறு கதை தொடரும் போது கல்நெஞ்சும் கரையும். இது எவ்வாறு எம் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புறுகிறது என்றால், இன்று எம்முடைய வாழ்விலும் சந்தேகம் எனும் கொடுர உணர்ச்சி

அனைத்து உறவுகளுக்குள்ளும் புகுந்து கிடைத்தற்கரிய உறவுகளையும் பிரிக்கிறது. அது மட்டுமா? இன்று யாரிடமுள்ளது? சீதையைப் போன்ற கற்பும் அமைதியும் பணிவும் “பெண்மர்க்கெல்லாம் இலக்கணமான கோதை, சீதை” எனலாம். இராமனும் அதற்குச் சளைத்தவர்ல்லர், ஊரிற்கு அஞ்சி உடையவளை விலக்கினாலும் மனமெல்லாம் மணவாட்டியைத் தேடியே சுற்றுகிறது என்றால் மிகை கொள்ளாது.

சீதை பெண்மர்க்கெல்லாம் இலக்கணமென்றால் இராமன் ஆடவர்க்கெல்லாம் இலக்கணம் எனலாம். ஆண்களிடம் என்னென்ன பண்புகள் இருக்க வேண்டுமென்பதை அவர் உணர்த்துகிறார். அவற்றிற்கு உதாரணமாக, சீதையைக் கவர்ந்த வீரமும் அழகும் தம்பி இலக்குமணனிடம் கொண்டிருந்த தீராத பாசம், தந்தை தாயை களங்கப்படுத்தாத குணம் படைத்த மனம் எனப் பட்டியல் நீள்கிறது. அடுத்து காலத்தால் அழியாத காவியமாகக் கொள்ளபடுவது மகாபாரதம் ஆகும். இங்கு குறிப்பிடத்தக்க கதாநாயகன் இல்லாவிடினும் அனைவரும் கதாநாயகர்களே என்று கதை நகர்ந்து செல்வதைக் காணலாம். அண்ணன் தமிழினர்வும் தாயின் மீது கொண்ட பணிவும் இன்றைய சந்ததியினருக்கு சிறந்த பாடமாக உள்ளது. இவ்வாறு பலதரப்பட்ட காப்பியங்களும், பூராணக்கதைகளும், காவியங்களும் நற்கருத்துக்களைத் தருகின்றன.

உதாரணமாக:- நளதமயந்தி கதைகள்

மணிமேகலைக் காப்பியம்

சீவகசிந்தாமணி

வளையாபதி – குண்டலகேசி காப்பியங்கள் என்று தொடர்ந்து கொள்ளலாம்.

எனினும், இவை மட்டும் இலக்கியத்துள் அடங்கும். இலக்கியம் என்பது கடலைப் போன்றது. அங்கு சென்றால் கரையோரத்தில் நிற்பவன் பெறுவது சிப்பியோடையே ஆணால் தடைகளைத் தாண்டி ஆழ்கடலில் சென்று தேடுதலை மேற்கொள்வதனே விலைமதிப்பற்ற முத்தைக் கண்டடைகின்றான். இவ்வாறெல்லாம் சிந்திக்கையில் இலக்கியம் என்றால் என்ன? இலக்கியம் என்பது எதற்காக? என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நாம் அறிய வேண்டியது அவசியமாகும். இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடி அது வாழ்க்கையை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கிறது என்பதில்ல மாறாக காலத்தின் மத்தியில் வாழ்க்கையின் மத்தியில், மேன்மையை எவ்வாறு சித்தரிக்கின்றது என்பதிலும் காலத்தின் முன்னோடியாக உள்ள சிறப்புத்தன்மைகளை எப்படி நாடுகிறது என்பதிலும் அது வருங்காலத்தின் கண்ணாடியாகிறது. அதுமட்டுமன்றி இலக்கியத்தை நாடும் தேவையை அதிகரிக்க இலக்கியம் நவீன தன்மையையே நாடுகிறது.

இவ்வுலகு ஆயினும் இலக்கியம், இலக்கியம்தான், அதில் நவீனமானது பழசானது என்பதெல்லாம், அதனை எதிர்கொள்ளும் விதம் தான், வாழ்க்கை அவ்வப்போது தன்னை மாற்றிக்கொள்ள புதுப்பிக்கப்படும் போது, மனிதர்கள் பெறும் புதிய உணர்வுகள், புதிய தேவைகள், புதிய விருப்பங்களும்

தன்னுடைய அனைத்து தேவைகளையும் மாற்றும் செய்கிறது. இதற்கு இலக்கியமொன்றும் விதிவிலக்கல்ல.

அனைத்து மொழிகளிற்கும் தனித்தனி மரபுகளும் இலக்கியங்களும் காணப்படும் போதும் தமிழ் இலக்கியம் மட்டுமே அழியும் ஆபத்திலுள்ளது. இலக்கியமோ கலையோ தனிமனித சொத்தல்ல. அது பொதுவுடமை அனுபவிக்கப்படும் போது மாத்திரமே முழுப்பயனையும் பெறலாம் என்பது மாத்திரம் உறுதி.

“கலைசெய்திப் பரிமாற்றத்தின் சாதனமல்ல;
அது செய்திப் பரிமாற்றத்தின் ஒரு வழியாகும்.”

என்ற யூரி பொரேவின் வாக்கிற்கிணங்க கலை செய்திப்பரிமாற்ற வழியாக பயன்படுத்த வேண்டியதொன்றாகும். இலக்கியமும் கலையும் ஒட்டிப்பிற்ற இரட்டையர்களாகும். இது இலக்கியக் கலைகளிலிருக்கும் இலக்கிய அம்சங்களிலிருந்து தோற்றும் பெற்ற அம்சங்களாகும். கலைகள் என்பது வளர்ச்சியை நோக்கிச் செல்ல வேண்டியதொன்றே தவிர தொலைக்கப்பட வேண்டியதொன்றல்ல. கலைகளும் பூரணத்துவமான மனிதர்களை உருவாக்குவதில் முழுப்பங்களிப்பு செய்கிறது எனலாம்.

எவ்வாறு என்று ஆராய்வோமேயானால் சங்கீதக் கலையை முதன்மையாகக் கொள்ளலாம். சங்கீதக் கலையின் அறிமுகக் குறிப்பே அதன் (சங்கீதக் கலையின்) பயன்களைப் பற்றியதாகும். அதனுள் ஒருசில பண்புகள்:- அன்பு, அமைதி, மகிழ்ச்சி, ஒழுக்கம் என்பனவாகும். எனினும் முழுமையான மனிதம் வளர இவை மாத்திரம் போதாது. எனவேதான் படிப்பினைகளை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கிய மனிதன் அதன் விளைவாக பல புதிய கலைகளையும் கண்டுபிடிக்கிறான். ஆதிமனிதனின் வழியில், படிப்படியாக சூத்துக்கள், கதகளி, குச்சுப்பிடி, கும்மிகள், கோலாட்டங்கள் போன்றவையும் உருவாகின.

“கலையின் தலைவிதி மனித குலத்தின் தலைவிதியுடன் பினைக்கப்பட்டு இருக்கிறது” என்ற பாவெல் கொரினின் வாக்கு பண்டைய கால எம் முன்னோர்களுக்கே பொருந்தும். அதற்கு மாறாக இன்று எம் சந்ததிக்குப் பொருந்தும் கருத்து, “விஞ்ஞானத்தின் தலைவிதி இன்றைய மனிதகுலத்தின் தலைவிதியுடன் பினைக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்பதே ஆகும். அதற்கேற்றாற் போல் இன்றைய சமூக சீர்கேடுகளும் பதியப்பட்டுள்ளன. இவ்வண்ணம் கலையின் வளர்ச்சி பற்றி சிந்திப்போமானால் கலை சமூகத்தின் மீது தாக்கம் பதிப்பது போலவே, சமூகத்தின் தாக்கமும் அதன் மீது உண்டு எனலாம். அதன் காரணமாகவே கலையின் வளர்ச்சியும் நடைபெறுகிறது. சமூக உள்ளடக்கத்தின் வளர்ச்சியும் தொடர்ச்சியுமே கலையின் ஊற்றுக்கண்ணாக இருப்பதனால், அது சமூகப்பொது நிலையில் ஆதர்சம் தருகிறது.

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கு காணப்பட்ட போதிலும் அவற்றில் சில கலைகள் மாத்திரம் எமக்குத் தெரிந்திருப்பது ‘வெட்கமே’ கலைகள் என்பது உணர்ச்சிகளுக்கு ஊற்றாகவும் வாழ்வின் பிரதிபலிப்பாகவும் வளர்ச்சிக்கு சந்திரிக் கலையாகவும் திகழ வேண்டுமென்பதே கலைஞர்கள் பலரது

விருப்பாகும் ஒரு மனிதன் தன்னுடைய வாழ்வில் எந்த நிலையில் இருந்தாலும் சரி அது ஏழையானாலும் சரி பணக்காரனானாலும் சரி அவன் மேன்மையடைவது அவனது தராதரத்தினால் அல்ல. மாறாக தன்னுடைய குணப்பண்புகளினாலேயே. இதற்கு சிறந்த உதாரணம் ஆயிரஹாம் லிங்கன் தன்னுடைய ஒழுக்கத்தாலும் அமைதியாலும் இடைவிடாத கல்வியாலும் சாதித்தார். இது நாமும் எம் வாழ்வில் ஒழுக்கத்தையும் அமைதியையும் இடைவிடாத கைப்பொருளாகக் கொண்டு சாதிக்க வேண்டும்.

ஒருவன் தனது வாழ்வில் இலக்கியத்தில் ஆர்வமுள்ளவனாகவும் கலைத்துறையில் ஆர்வமுடையவனாகவும் காணப்பட்டால் அவனே முழுமையடைந்த மனிதனாவான். ஏனெனில் எமது முன்னோர்களிடம் காணப்பட்டது இந்த இரண்டுமே. அவர்கள் இயற்கையையே விஞ்ஞானமாகக் கருதி கலைகளைத் தெய்வங்களாக மதித்துப் போற்றினார்.

ஆனால் இன்றைய கலியுகத்தில் வாழும் நாம் விஞ்ஞானத்தை (science) தெய்வங்களாகக் கருதி அவற்றுள் ஆழந்து கிடக்கின்றமை கவலைக்குரியதே! இற்றைக்கு 80 வருடங்களுக்கு முன்னோக்கிச் செல்வோமேயானால் அன்று கோயில்களிலும் தெருக்களிலும் ஒலை அரங்குகளிலும் மக்கள் ஒன்றாக ஒற்றுமையாகக் கூடி நின்று கூத்துப் பார்ப்பர். ஆனால் இன்றோ நாம் விஞ்ஞானக் குழந்தைகளின் கூத்தை வியந்து பார்க்கின்றோம்.

இவற்றின் விளைவுகளாலோ என்னவோ இன்று மனிதர்கள் மிருகங்களாகவும், மனச்சாட்சி அற்றவர்களாகவும், காமவெறி, கொலைவெறி பிடித்தவர்களாகவும் அலைகின்றனர். இலக்கியம், கலை, கல்வி, விஞ்ஞானம் போன்ற அனைத்தும் அளவுடன் காணப்பட்டாலே சுகம். ஆனால் இவையின்றியும் மனிதனால் வாழ முடியாத நிலையோன்று தோன்றுமேயானால் இவ்வுலகமே சீராய் இயங்கும்.

அமைதியே அறிவின் அடிப்படை(Silent is foundation for the intelligent), அமைதி பொன்னை விட மேலானது(Silent is more costly than gold) என பல பழமொழிகளைக் கேட்டிருப்போம். ஆயினும் மானசீக ரீதியாக செயற்படுத்த இலக்கிய நூல்களையும் கலையறிவையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அமைதியாய் இருந்த பலரே இன்று சாதனையாளர்களாகத் திகழ்கிறார்கள். அதே போன்று மனிதனுக்கு சுய ஒழுக்கமும் இன்றியமையாததாகும்.

சுய ஒழுக்கமும் சீரான சிந்தனையுமே சீரான மனித வாழ்விற்கு மூல வித்தாகும். அதனை பேணும் உரிமை அனைவருக்கும் உண்டு. ஆயினும் பேணுவோரின் தொகை இன்றைய வசதிப் பெருக்கத்தினாலும், வாழ்க்கை ஓட்டத்தினாலும் மிகக் குறைவாகவே உள்ளமை வருத்தத்திற்குரியதே. அதனால் இவற்றையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு நாம் எம்மால் இயன்றளவு கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் இலக்கியப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றுவதோடு நாமும் பாடசாலைகளிலும் வேலைத்தளங்களிலும் இலக்கியக்கலை வளர்ச்சிக்கு இயன்றளவு பங்குபற்றலையும் பங்களிப்பையும் வழங்க முன்வர வேண்டும். ‘தனிமரம் தோப்பாகாது’ எனும் கூற்றிற்கிணங்க அனைவரையும்

இலக்கியத்திற்குள்ளும் கலைக்குள்ளும் கொண்டுவர முழுமுச்சுடன் முயற்சிக்க வேண்டும்.

அழிவுறும் ஆபத்திலுள்ள கிராமப்புறங்களுக்கு மாத்திரமே உரியதாக கருதப்படும் கலைகளை புதையிலிருந்து மீட்க இளஞ்சந்ததியினராகிய நாம் பொறுப்புடன் முன்வர வேண்டும். இலங்கையில் தற்போது கவனிப்பாற்று ஊக்குவிப்புகளற்று ஊக்கமற்றவர்களால் உதாசீனம் செய்யப்படும் விடயங்களில் இலக்கிய வளர்ச்சியும் கலை வளர்ச்சியும் பிரதானமானவையாகத் திகழ்கின்றது. பாட நால்களிலும் பாடத்திட்டங்களிலும் இவை தொடர்பான பாடங்களும் விழிப்புணர்வுகளும் கொண்டு வரப்படும் வரையில் மாணவர்களுக்கும் இப்பிரச்சினையின் அவசியம் புரியாது. எமது பாட்டிமார் அமைதியும் ஒழுக்கமும் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதனை கூத்துக்கொத்தகள் வாயிலாகவும் புராணக்கொத்தகள் வாயிலாகவும் கூறும் போது அதிலுள்ள கவையே கவை.

இப்போதைய இளஞ்சந்ததியினராகிய நாங்கள் எவ்வளவு விடயங்களை இழந்துள்ளோம் என்பது இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களின் போதுதான் தெரிகிறது. இதற்குக் காரணமும் நாங்கள் கவனக்குறைவாக இருப்பது தான் என்பதை நினைக்கும் போதும் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது.

எனவே சிறுதுளி பெருவெள்ளாம் எனும் அமுத வாக்கிற்கிணங்க ஒரு இருவராகி இருவர் நால்வராகி இக் கலைகளையும் இலக்கிய கலையையும் பாதுகாப்போம் என திறந்த மனதுடனும் நிறைந்த உள்ளத்துடனும் கடமையை உணர்ந்தவர்களாக கலையையும் கலாசார பாரம்பரியத்தையும் நாங்கள் முழுமையான மனிதர்களாக மாறவும் இவையனைத்தையும் காக்கவும் சங்கற்பம் பூணுவோம்.

செல்வி. ஜோ. காஞ்சனா நிலுக்கவி
ம/அழரையம்பதி நோத்தாரில் முத்தமிழி வித்தியாலயம்

கிராமத்தில் இருந்தாலும், நகரத்தில்
இருந்தாலும், படித்த குடும்பத்தில் இருந்து
வந்தாலும், படிக்காத குடும்பத்தில் இருந்து
வந்தாலும் உங்களால் வெற்றியடைய முடியும்.

நி யாராக இருந்தாலும் உழைப்பால்,

அறிவால் வெற்றியடைவாய்.

-டாக்டர் அப்துல் கலாம்

டெங்கை கொல்வோம்

காட்சி – 01

- இடம்** - குப்பைகள் நிறைந்த டெங்கு நுளம்பு பரவக்கூடிய இடம்
- பாத்திரங்கள்** - பரமானந்தம் (டெங்கு நோயால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்) டெங்கு நுளம்பு
காத்தமுத்து (ஹர் தலைவர்)
- சந்தர்ப்பம்** - பரமானந்தம் வைத்தியசாலையில் இருந்து வருதல், டெங்கு நுளம்பால் பாதிக்கப்பட்ட பரமானந்தம் நுளம்புடன் உரையாடல்.
- பரமானந்தம்** - (சோர்வாக) இந்தப் பாழாப் போன நுளம்பாலதான் இத்தன நாளை வைத்தியசாலையில் இருந்து இன்னைக்குத்தான் வீட்டுக்குப் போறன் இப்பவும் உடல் நிலமை சரியில்லதான்.
(பரமானந்தம் சோர்வாக வரும் போது அவன் முன் டெங்கு நுளம்பு வருதல்)
- பரமானந்தம்** - உனக்கு என்ன பிரச்சின மனித இனத்த அழிக்கிறது தான் உன்முடிவா?
- நுளம்பு** - (சிரிப்புடன்) என்ன உருவாக்குவதே நீங்க தான் அப்புறம் என்ன?
- பரமானந்தம்** - (கோபமாக) ஏயு..... என்ன? என்ன? சொல்ற நீ.....
- நுளம்பு** - உங்க வீட்டையும் சுற்றுப்புறச் சூழலையும் சுத்தமாக வைச்சிருந்தா நாங்க ஏன் உருவாகுறம்.
- பரமானந்தம்** - குப்பைகள் குப்பையில் வீசாமல் என்ன செய்வது.
- நுளம்பு** - குப்பைகள் போடுரிங்களா (சிரிப்பு) அதுல நீர் தேங்குறதாலதானே எங்க இனமே பெருகுது.
- பரமானந்தம்** - அதுல பெருகுதா?

- நுளம்பு - அதுலதான் பெருகிறம். நீங்கெல்லாம் குப்பைகளென்று வீசிற சிறுட்டை, பேணி மற்றும் நீர் தேங்க கூடிய அனைத்திலும் நாங்க எங்க இனத்த பெருக்கி கொள்வோம்.
- பரமானந்தம் - (கோபமாய்) அப்போ எங்களாலே உருவாகி எங்களையே அழிக்கிறீங்க அப்பிடித்தானே
- நுளம்பு - இதவேறு சொல்லிதான் புரியணுமா நீங்க செய்கிற தப்புத்தான் உங்க அழிவு
- பரமானந்தம் - ஒகோ.....

(பேசிக் கொண்டிருக்கிற சந்தர்ப்பத்தில் ஊர்த்தலைவர் காத்தமுத்து அந்த பாதையால் வருகிறார். காத்தமுத்து மாற்றுத்திறனாளி ஓர் கால் வலம் குறைந்தவர்)

- காத்தமுத்து - என்ன தம்பி பரமானந்தம் எப்படி சுகநலம் வைத்தியசாலையில் இருந்து இப்பத்தான் வாறிங்க....
- பரமானந்தம் - ஒம் தலைவர் இப்பதான் வாறன். டெங்கு காய்ச்சலில் இருந்து கடவுள் புண்ணியத்தில் பிளைச்சன்.
- காத்தமுத்து - நாம செய்ற தவறுதான் அத்தனையும்
- பரமானந்தம் - ஒம் தலைவரே..... இதைத்தான் இந்த நுளம்பு சொல்லுது.

(இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நுளம்பு சிறகடித்து (அருகில்) குப்பை கூழங்கள் உள்ள இடத்தில் திரிகிறது)

காத்தமுத்து - பரமானந்தம் இந்த விசயத்த நாம ஒவ்வொருத்தரும் சிந்திக்கணும் செயற்படனும் அப்போதான் இந்த ஆட்கொள்ளி நோயில இருந்து நாம தப்பிக்கலாம் நம்ம ஊரையும் நம்மளையும் பாதுகாக்க வேண்டியது நம்ம கடம பரமானந்தம்.

பரமானந்தம் - உண்மை தலைவரே.

“ஓன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்ற மாதிரி நாம ஊராக்கள் இணைந்தா நம்ம குழலை சுத்தமாக வைச்சிக்கலாம் நாம் வாழுகிற குழல் சுத்தமாக இருந்தா தலைவரே..... நம்ம வாழ்வும் சுகமானதாக மாறும் தலைவரே.

காத்தமுத்து - உண்மையாக பரமானந்தம் நாம எல்லோரும் இணைந்தால் கட்டாயம் முடியும். இந்த விளக்கத்த நாளைக்கே நம்ம ஊருக்கு சொல்லி ஒரு முடிவெடுப்பம்.

பரமானந்தம் - ஓம் தலைவர் ஊருக்கு ஒரு சிரமதானம் போடுவோம். டெங்கை ஒழிப்போம்.

(பேசியவாரே பரமானந்தம் காத்தமுத்தும் வெளியேறுகிறார்கள்)

காட்சி - 02

இடம் - குப்பைகள் நிறைந்த குழல்

பாத்திரங்கள் - பரமானந்தம், காத்தமுத்து, நுளம்பு மற்றும் ஊர் மக்கள்.

சந்தர்ப்பம் - டெங்கு நுளம்பை அழிப்பதற்காக ஊரவர்கள் இணைந்த சிரமதானப் பணி. பொது மக்கள் அனைவரும் தமது பணியை மேற்கொள்கிறார்கள். சிரமதானம் தலைவர் காத்தமுத்து தலைமையில் இடம் பெற மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.

(குழல் சுத்தம் ஆகிறது டெங்கு நுளம்பு சோர்ந்த நிலையில் வருகிறது.)

காத்தமுத்து - பரமானந்தம் இன்றையோட நம்மள புடிச்ச தொல்லை கலையிது. இந்த ஆட்கொள்ளி நுளம்பில் இருந்து நம்கெல்லாம் இனிமேல் விடிவு தான்.

பரமானந்தம் - என்ன நுளம்பு ரொம்ப சோர்பா வாறிங்க என்னாச்சி ஆட்கொள்ளியாரே!

நுளம்பு - நாங்க வாழ்ந்த இடத்த அழிச்சிட்டிங்க இனிநாங்க வாழ இடமில்ல எங்களுக்கான சாப்பாடு இல்ல. இனி நாங்க எங்க

இனத்தை பெருக்கவும் முடியாது. பிறகு எப்படி நாங்க வாழ முடியும். நாங்க எப்படி சந்தோஷமா இருக்கிறது?

காத்தமுத்து - தொலைந்தது தொல்லை ஆட்கொள்ளி. நாம நிம்மதியாக வாழலாம்.

நுளம்பு - இனி நீங்க சிரட்டைகள், டயர்கள், பேணிகள், ஜஸ்கிறீம் கப் போன்றவற்றை வெளியில் வீச மாட்டங்களா?

காத்தமுத்து - இல்ல..... எங்கள் சமூகம் விழித்து விட்டது. செயற்பட ஆரம்பித்து விட்டது. இனி நீங்க உயிர் வாழக் கூடிய எந்த இடத்தையும் நாங்க விட்டு வைக்கமாட்டோம்.

பரமானந்தம் - ஆம் உண்மையிலே விட்டுவைக்கமாட்டோம். ஏன் என்றால் எங்கள் சமூகம் உயிர் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக.

நுளம்பு - ஏன் ஜஸ்கிறீம் குடித்தவுடன் கப்களை வீதியில் வீசுவதுதானே வழக்கம்.

காத்தமுத்து - இனி அந்த தவறு நடக்காது. எமது சமூகம் விளித்து விட்டது இனி எங்கள் வீடும் சுற்றுப்புறச் சூழலும் சுத்தமாக காணப்படும். இனிமேல் உங்களால் உயிர் வாழமுடியாது.

நுளம்பு - உங்களால் பாவிக்கப்படாத கிணறுகளில் நாங்கள் எங்கள் இனத்தை முட்டையிட்டு பெருக்கிக் கொள்வோம்.

பரமானந்தம் - அந்த விடயத்திலும் எங்கள் சமுதாயம் விழிப்படைந்து விட்டது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடைவையாவது கிணற்றை பாவிப்பார்கள். அப்பிடியிருக்க இதுவும் உன்னால் முடியாது. ஆக இன்னொன்று இந்த சமூகத்தில் உன் தொல்லை முடிந்தது.

காத்தமுத்து - எங்கள் சமூகம் விழிப்படையும் வரையில் தான் உங்கள் வேலையை காட்ட முடியும் இனிமேல் உங்களால் ஒன்றுமே செய்ய இயலாது.

பரமானந்தம் - நீதான் இந்த குழலின் இறுதி நுளம்பு உன்னையும் அழித்தால் போதும்.

(பரமானந்தம் காத்தமுத்து இணைந்து நுளம்பின் முதுகில் அடித்து கொல்லல். நுளம்பு கீழே விழுகின்றது.)

காத்தமுத்து - இன்றோடு எமக்கு நல்ல காலம்

பரமானந்தம் - உண்மையிலே தலைவரே! இந்த நுளம்பு கடிச்சி டெங்கு நோயால் வைத்தியசாலையில் நான் பட்டபாடு இருக்கே. பெரிய பெரிய ஊசியா கொண்டு ஏத்துவாங்க கடவுள் புண்ணியத்தால் புழைச்சன். நானும் முதல்ல குப்பைகள் ஏனோதானே என்று தான் வீசினன். இந்த தலைவர் எல்லாம் எத்தினையோ தடவ சொல்லியும் கேக்கல பட்டத்துக்கு பிறகுதான் விளங்கிச்சி.

காத்தமுத்து - நம்மளையும்,நம்ம குழலையும் சுத்தமாக வைக்கிறது நம்ம கடமதானே. பரமானந்தம் அபபோதானே சந்தோஷமாக வாழலாம்.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்”

பரமானந்தம் - ஓம் நீங்க சொல்வதும் சரிதான் தலைவரே இனிமே நாம அனைவரும் டெங்கால மட்டும் இல்லாமல் பல நோயில இருந்தும் தப்பலாம் தலைவரே!

காத்தமுத்து - ஓம் ஓம் எனக்கு நேரம் போயிற்று போயிற்றுவாறன்.

(இருவரும் பேசியவாறே வெளியேறல், திரை மறைகிறது)

செல்வி. வ. தேசிகா
மட் / புநக்குழயிருப்பு கண்ணகி மகா வித்தியாலயம்

சிறந்த மனிதர்களைக் கொண்ட தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவோம்

சிறந்த மனிதர்கள் தான் ஒரு நாட்டின் சொத்துக்கள் அல்லது வளங்கள் என்று கூறலாம். ஒரு தேசத்தின் பலமானது அந்த தேசத்திலுள்ள சமூக கட்டமைப்புக்களில் தங்கியுள்ளது. எவ்வாறெனில் சில அங்கத்தவர்கள் சேர்ந்த ஒரு குடும்ப அலகு உருவாகின்றது. குடும்பக் கட்டமைப்பின் உருவாக்கம் ஒன்றினைந்ததே சமூகமாகும். அந்த சமூகங்கள் ஒன்றினைந்து ஒரு தேசம் உருவாக்கப்படும். இதன் ஊடாக நாடு ஒரு வளமான எதிர்காலத்தை நோக்கி அடியெடுத்துச் செல்லும்.

இங்கு சிறந்த மனிதர்கள் என்பவர்கள் யார் எனப் பார்ப்போமானால் தனது சொந்த நலனைக் கருத்தில் கொள்ளாது எப்போதும் தான் வாழும் சமூகமானது அபிவிருத்தியை நோக்கி அடியெடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்ற அக்கறை கொண்டவர்களாகவும் சிறந்த கல்வி, பொருளாதாரம், தொழில்நுட்பம்... என்பனவற்றில் தமது சமூகமானது அபிவிருத்தியடைய வேண்டும் என்ற நோக்கில் பாடுபடுவார்கள் ஆவர். இதனாலேயே கொன்புசியஸ் என்ற சீன நாட்டு தத்துவ விஞ்ஞானி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “எங்கு ஒரு சிறந்த குடும்ப அலகு இல்லையோ அங்கு ஒரு சிறந்த சமூகக்கட்டமைப்பை காணமுடியாது. எங்கு ஒரு சிறந்த சமூகமானது இல்லையோ அந்தத் தேசமானது வெற்றியடையாது” என சீன நாகரீக காலத்தில் தத்துவங்களை சார் நூல்களில் கூறியுள்ளார். இதன் ஊடாக ஒரு சிறந்த தேசத்தின் அடித்தளமாக சிறந்த மனிதர்கள் காணப்படுகிறார்கள்.

உலகில் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளாக கண்டா, சவீஸ், அமெரிக்கா, ரஸ்யா..... போன்ற நாடுகளோடு எமது நாட்டை ஓப்பிடும்போது எமது நாடு அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடாக காணப்படுகிறது. எமது நாட்டையும் அபிவிருத்தி சார் தொகையிலும் திருப்புவது சிறந்த நந்பிரஜைகளின் கைகளில் தங்கி உள்ளது. இவர்கள் தங்கள் சார் சமூகமானது சிறந்த கல்வி, பொருளாதாரம், தொழில்நுட்பம்..... சார் அறிவுகளில் நமது நாட்டை அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என முடிவு எடுப்பார்கள் ஆயின் ஒவ்வொரு சமூகமும் ஒன்றினைந்து ஒரு தேசமே உருவாக்கலாம். இதன் ஊடாக நாடு அபிவிருத்தி அடையும் என்பதோடு சிறந்த மனிதர்களே ஒரு தேசத்தின் வெற்றிக் கருத்தும் எல்லோர் மத்தியிலும் ஆழமாகப் பதியப்பட்ட ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்.

ஒரு தேசத்தின் வெற்றி என்பது சிறந்த மனிதர்களின் கைகளில் தங்கி உள்ளது என்ற கருத்திற்கு ஏற்ப நந்பிரஜைகளை உருவாக்குவதில் அதிகமான பங்களிப்பு வழங்குவது ஒரு நாட்டின் கல்விக் கொள்கை ஆகும். அந்த வகையில் எமது நாட்டைப் பார்ப்போம் ஆனால் இலவசக் கல்விக் கொள்கை,

கட்டாயக் கல்விக் கொள்கை என இரு வேறுபட்ட கொள்கைகள் எமது அரசாங்கத்தில் காணப்படுகின்றது.

இதன்படி இலவசக் கல்விக் கொள்கை என்பது இலங்கையில் பிறந்த ஒவ்வொரு பிரஜெயும் கல்வி சார் அறிவில் மேம்பட்டவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும் என்பதற்காக C.W.W கன்னங்கரா என்பவரால் 1945^{ஆண்டு} உருவாக்கப்பட்ட கல்விக் கொள்கை ஆகும். இதன் ஊடாக அனைத்து மாணவர்களும் சமமாக மதிக்கப்படுவதோடு புத்தகம் முதல் சீருடை வரை இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது. மேலும் ஏழை மக்கள் கல்வி பயில்வதற்கான அனைத்து வசதிகளும் சில நிறுவனங்களால் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

ஏழை எனிய மக்களின் வாழ்வானது ஒளிமயமாகப்படுகின்றது. இக் கல்வித் திட்டத்தின் ஊடாக முதலாம் தரம் தொடக்கம் உயர்தரக் கல்வியான பல்கலைக்கழகப் படிப்பு வரை இலவசக் கல்வி வழங்கப்பட்டு சிறந்த புத்திஜீவிகள் கல்விமான்கள் என்பவர்கள் இந்தத் தேசத்தில் உருவாக்கப்படுகின்றனர். இவ்வாறான புத்திஜீவிகள் கொண்ட சமூகமானது ஒரு சிறந்த நந்பிரஜை உள்ள தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புகின்றது.

அடுத்த திட்டமான கட்டாயக் கல்வி திட்டமானது வசதி குறைந்தவர்கள் இலவசக் கல்வி ஊடாக உள்வாங்கப்படாத அனைத்து மாணவர்களையும் உள்வாங்கியதாகும். பொதுவாகக் கூறினால் ஒரு பிரஜெயும் விடுபடாமல் கல்வி அளவில் மேம்பட்டுக் காணப்பட வேண்டும் என உருவாக்கப்பட்டதாகும். இவ்வாறான கல்விக் கொள்கை ஆனது எமது நாட்டில் காணப்படுகின்றமையால் மாணவ சமூகம் ஆனது கல்வி சார் அறிவோடு இணைந்த வகையில் தொழில்நுட்ப அறிவையும் பெற்றுக்கொண்டு எதிர்காலத்தில் ஒரு நல்ல தொழிலை நோக்கிச் செல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் போட்டி நிறைந்த உலகில் தமது திறமையினையும் வெளிப்படுத்த ஒரு வாய்ப்பாக அமையும்.

அத்தோடு வருகின்ற சந்ததியினரது வளர்ச்சிக்கு இக் கல்விக் கொள்கையானது ஒரு சக்தியாக அமைவதோடு அத்தோடு போட்டி நிறைந்த உலகச் சந்தைகளில் நாமும் முந்திக்கொண்டு எமது தேசத்தையும் கட்டியெழுப்பலாம். இதனுடோக கல்வித் திட்டமானது ஒரு நாட்டின் சிறந்த பிரஜைகளை உருவாக்குவதோடு தேசத்தையும் அபிவிருத்தியடையச் செய்யும் என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை.

இலங்கையின் கல்வித் திட்டமானது நாட்டுக்குத் தேவையான சிறந்த நந்பிரஜைகளை உருவாக்குவதே தவிர ஒரு தொழிலைப் பெற்றுக்கொடுப்பது அல்ல. இதனுடோக இலங்கையில் கல்வி கற்ற அறிவு படைத்த நந்பிரஜைகள் உள்ளனரே தவிர அவர்களுக்கான ஒரு சிறந்த களத்தை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கான முயற்சியானது மிக மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

இதனால் அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள், உண்ணாவிரதங்கள் முதலிய போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதோடு அரசாங்கத்தின் மீது தமது அதிகமான எதிர்ப்பையும் காட்டுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, “வேலையற்ற பட்டதாரிகளின் போராட்டங்களைக் காணலாம்.” இதற்கு ஒரு தீர்வைப் பெற்றுக் கொடுக்கும்

நோக்கில் இலங்கை அரசாங்கமானது செயற்படும் என்றால் அவர்கள் சார் சமூகம் முன்னேறுவதோடு அந்தக் தேசமானது அபிவிருத்தி அடைய திறவு கோலாகவும் அமையும் எனலாம். எமது நாட்டில் காணப்படும் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் “அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு” என்ற ஒன்று காணப்படும் ஆயின் அதனாடாக நாட்டுக்குத் தேவையான நற்பிரஜைகள் உருவாக்கப்படுவதோடு அவ்வாறான சிறந்த மனிதர்களைக் கொண்ட சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியும். அந்த வகையில் அறிவு என்று கூறப்படுவது ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் காணப்படும் நுண்ணறிவு மற்றும் ஏனைய சார் விடயங்கள் ஆகும். இந்த அறிவினாலும் நல்ல மனிதர்கள் கொண்ட தேசம் கட்டியெழுப்பப்படும். திறன் என்று சொல்லப்படுவது ஒன்றைச் செய்து காட்டுவதாகும். அதாவது ஒரு வாகனத்தைச் செலுத்துதல், நாடகத்தை நடித்துக் காட்டுதல், புதிய கருவிகள் உருவாகுதல்..... என்ற வகையான திறன்கள் எம்மிடம் உள்ளது. மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரிடமும் இது காணப்படுவதினால் நாமே எமக்கு சரியான திறனை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும் எனத் தேர்ந்து அதன் ஊடாக நமது வெற்றியை அல்லது இலட்சியத்தை அடைவதோடு நல்ல மனிதனாக மாறி நாட்டைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

மேலும் திறன் வாய்ந்தவர்களே தேசத்தின் தூண்கள் ஆக போற்றுபவர் அவர்கள் தங்களது கடமைகளில் இருந்து சிறிதும் நகராது நல்ல தேசத்தை திறனால் உருவாக்குவர் என்பது உண்மை ஆகும்.

முன்றாவது அம்சமான மனப்பாங்கு என்று சொல்லப்படுவது நாம் ஒன்றை கூயமாக சிந்தித்து எடுக்கும் முடிவாகும். அவை எப்போதும் எமது கூயிச்த்தத்தின் கீழே தொழிற்படும். இம் மனப்பாங்கு தான் ஒருவரின் சிறுமைக் குணத்தையும் அதே நேரம் பெருமைக் குணத்தையும் வெளிப்படுத்தும் சிறந்த மனப்பாங்கு உடையவர்களாலே ஒரு சிறந்த தேசம் உருவாக்கப்படும். உதாரணமாக கடவுளை வணங்க வேண்டும், பிறருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும், பிற உயிர்களை தன் உயிராக நினைத்து நேசிக்க வேண்டும், மது போதைக்கு அடிமையாகக் கூடாது, பொய் பேசக் கூடாது, பெரியோர்களை மதித்து அவர்களை தெய்வமாக போற்ற வேண்டும், கண்ட கண்ட இடங்களில் குப்பை போடக்கூடாது, குப்பைகளை உரிய முறையில் அகற்ற வேண்டும்..... போன்ற சிந்தனைகளை உடையவர்களே நல்லமனிதர்கள் ஆவர். இம் மனிதர்களாலேயே ஒரு தேசத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியும். இவர்கள் தூர்நோக்கு சிந்தனையுடையவர்களாகவும் காணப்படுவர் என்பதில் சிறிதும் ஜயப்பாடு கிடையாது.

மேற்குறிப்பிட்ட மனப்பாங்குகள் இல்லாத மனிதர்களிடம் சிறுமைக் குணமே காணப்படும். இதனால் ஒரு தேசம் ஆனது இவ்வாறான மனிதர்களிடம் அகப்பட்டு நாசமாகிவிடும். இதனால் தான் அனேகமாக நல்ல மனிதர்களின் கைகளிடம் ஒவ்வொரு தேசமும் ஓப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

நல்ல நுட்பமான செயலுாக்கம் கொண்ட மனித சமூகமானது எங்கு உள்ளது அது ஒரு நல்ல தேசமாகக் காணப்படும். இவ்வாறு அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு, செயலுாக்கம் என்பது மனிதர்களிடம் இல்லாததால் தான் அறிநெறி என்ற ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் ஒவ்வொரு மாணாக்களும் சிறந்த அறிவு,

திறன், மனப்பாங்கு, செயலூக்கம் கொண்டதாக மாற பல நுட்பங்கள் கையாளப்படுகின்றன. அதாவது சுவாமி விபுலானந்தர், இராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர், வள்ளுவர் போன்றோர்கள் கடைப்பிடித்த அனைத்தும் இங்கு கற்பிக்கப்படுகின்றது.

இதன் மூலம் ஒவ்வொரு மாணவனும் இவ்வாறான மாமனித்திர்கள் போல வாழ்வில் நாமும் வாழ வேண்டும் என நினைத்தாலே போதும் அது அந்த வெற்றிப் பாதையை நோக்கிக் கொண்டு செல்லும். அந்த வெற்றியானது சிறந்த மனிதர்களை உருவாக்குவதோடு தேசத்தையும் கட்டியெழுப்பும். இதனாலேயே தான் அறநெறிக் கல்வியானது ஒவ்வொரு மாணவனையும் அறிவு சார் வாழ்வில் வலுப்படுத்த எமது நாட்டு அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தவிர ஒழுக்கம், அன்பு, கருணை, இரக்கம், விட்டுக்கொடுத்தல், புரிந்துணர்வு, பொறுமை, வாய்மை, உண்மை பேசுதல்..... என்பன ஒரு தனி மனிதனிடம் காணப்படுமாயின் அந்த நாடே அவனால் நன்கு கட்டியெழுப்பப்படும். உதாரணமாக:- தன்னலம் இல்லாத பிழர் நலம் கொண்ட மாயனிதரான மகாத்ம காந்தியைக் கூறலாம். இவர் இந்திய நாட்டின் விடுதலைக்காக வெள்ளையர்களோடு போராடினார். இதன் மூலம் இவர் பல துக்கங்களுக்கு உள்ளாக நேர்ந்தது. அவ்வாறான பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் ஆயுதம் ஏந்தாத மிதவாதியாக போராடி “வெள்ளையனை வெளியேற்று” என பலதரப்பட்ட வழியில் நின்று உழைத்து ஒரு மாமனிதராக தனித்து நின்றும் பல சத்திய வாக்குக்களை எடுத்து கொண்டும் இந்தியாவுக்கு சுதந்திரத்தை பெற்றுக் கொடுத்தார். இதன் மூலம் இவர் போன்ற நல்ல மனிதர்களால் இந்திய நாடானது சுதந்திரம் அடைந்தது. இன்றும் இவர் இந்திய நாட்டு மக்களின் மத்தியில் நிலை கொண்டுள்ளார்.

ஒரு நல்ல மனிதர்களைக் கொண்ட தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புகின்ற போதும் அந்த மனிதனிடம் அன்பு, கருணை, இரக்கம், விட்டுக்கொடுத்தல், பாசம், பொறுமை ஆகிய பண்புகள் என்பன காணப்பட வேண்டும். இதற்கு உதாரணமாக அன்னை தெரேசா போன்றோரைக் கூறலாம். இவரை நாம் எடுத்துக் கொண்டால் இவரது அன்பைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். இவர் இன்று உலகினிலே சாதாரண பெண்களிலே ஒருவராக வலம் வந்து கொண்டுள்ளார். இவர் ஏழை, நோயாளி.....போன்ற மனிதர்களிடம் அன்பையும் அன்னியோன்னியத்தையும் வெளிப்படுத்தியமையால் இவர் உலகினிலே அன்னை தெரேசா என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது. நோயாளிகளினது நோயைப் பொருட்படுத்தாது அன்னியோன்னியமாகப் பழகி அவர்களை நன்கு பராமரித்தார்.

சிறந்த மனிதர்கள் உடனான சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்பி அதன் வழியே தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் சமூர்த்தி வங்கிகள் மூலம் பல சேவைகளை வழங்குகிறது. அவையாவன திவிநெகும / கமநெகும, சிப்தொற் புலமைப்பரிசில், வாழ்விள் எழுச்சி அமைப்பு...போன்ற பல வேலைத்திட்டங்களுடாகப் பல நுற்பிரஜைகள் உருவாக்கப்படுகின்றனர். உதாரணமாக சிப் தொற் புலமைப்பரிசிலான க.பொ.த சாதாரண பரீட்சையில் சித்தி அடைந்த வழுமைப்பட்ட குடும்பச் சூழ்நிலையில் உள்ள மாணவர்களைத் தேர்வு செய்து மாதாந்தம்

இரண்டாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் ஏழை மாணவர்கள் வாழ்வில் கல்வி கற்பதற்கான சிறிய அளவிலான உதவியை வழங்குகின்றது. இதன் மூலம் நந்பிரஜைகள் கொண்ட சமூகத்தினுடோக புதிதாக ஒரு நல்ல தேசத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியும்.

மற்றும் திவிநெகும/கமநெகும வேலைத்திட்டமானது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள பின் தங்கிய மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட வேலைத்திட்டமாகும். இதன் முக்கிய நோக்கங்கள் பற்றி நாம் பார்ப்போம் ஆனால் நாட்டில் நஞ்சற்ற உணவுப் பொருட்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதை கருத்தில் கொண்டு சுத்தமான மரக்கறி வகைகளைப் பெறும் நோக்கோடும், பொருளாதார சிக்கலைக் குறைக்கவும், உடற் பயிற்சிக்காகவும் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இந்த வேலைத்திட்டமானது சிறந்த நல்ல சமூகத்தைப் பொருளாதார ரீதியில் உருவாக்கும். ஒரு சிறந்த நல்ல மனிதர்களை பொருளாதார ரீதியிலும் கட்டியெழுப்பலாம். அதிலுள்ள சிறந்த நல்ல மனிதர்களினால் இந்தத் தேசமானது ஒரு புதிய தேசமாக கட்டியெழுப்பப்படும்.

இவ்வாறு ஏழை, பணக்காரர் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோரிடமும் தமது அன்பையும், அன்னியோன்னியத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். நோயாளிகளுக்கென மருத்துவமனைகளை அமைத்தார். அவர்களுக்கு உரிய சிகிச்சைகளை அளித்து நோயாளிகளை அந்நோய்களில் இருந்து விடுபடச் செய்தார். இவ்வாறு மேலும் ஏழை எளிய மக்களுக்காக ஆச்சிரமங்களை, பாடசாலைகளை அமைத்து அவர்களுக்கென இலவசமாகவும் கல்வி கற்பித்தார். இவ்வாறு அன்னை தெரேசா தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் ஏழை, எளிய மக்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். இதனால் இவர் இன்றும் போற்றப்பட்டு மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டெடு வருகின்றார்.

இவ்வாறு மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களைக் கொண்டு நல்ல மனிதர்கள் உடனான சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப விழிப்புணர்வுடன் செயற்பட வேண்டும்.

**சௌல்வி. வி. குவேஸ்தா
புதுக்குடியிருப்பு**

நீ துன்பப்படுவதற்கு காரணம் எதுவாக இருந்தாலும்,
மற்றவர்களுக்குத் துன்பம் விளைவிக்காதே

- புத்தர் -

சங்ககாலப் பாடல்

குறுந்தொகை

- எட்டுத் தொகை நூல்களுள் குறுந்தொகை நூலும் ஒன்றாகும்.
- குறைந்த அடிகளைக் கொண்ட பாடல்களின் தொகுப்பாக இருப்பதால் இது குறுந்தொகை எனப் பெயர் பெற்றது.
- “தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்.....”எனத் தொடங்கும் இப் பாடல் குறுந்தொகையின் 61 ஆவது பாடல் மருதநிலத்தின் சிறப்பினை தூம்பிசேர்க்கீர்ணார் பாடியுள்ளார்.

பாடல் :- தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்
 உள்ளந்து இன்புறா ஆர் ஆயினும் கையின்
 ஈரந்து இன்புறே உம் இளையோர் போல்
 உற்று இன்புறே எம் ஆயினும் நல்லதோர்
 பொய்கை ஊரான் கேண்மை
 செய்து இன புற்றுனெம் வளையே செறிந்தன.

பொருள் :- தச்சனினால் செய்யப்படும் சிறிய குதிரை பூட்டப்பட்ட சிறிய வண்டியை ஏற்றிச் செலுத்தி இன்பமடையாவிட்டாலும் அதாவது மகிழ்ச்சியடையாவிட்டாலும் கைகளினால் இழுத்து இன்பமடையும் சிறுவர்களைப் போல தலைவனது உடல்களைத் தொட்டு இன்பம் அடையாவிட்டாலும் நல்ல தேர்களையும் பொய்கையையும் உடைய ஊருக்குத் தலைவனது நட்பை மேலும் பெருகச்செய்து இன்பமடைந்தோம் இதன் காரணமாக வளையல்கள் கழுநாமல் இருக்கின்றன.

இப் பாடல் இடம் பெற்ற திணை மருதம் ஆகும்.

இப் பாடலில் இடம் பெற்ற சொற்களுக்கான அரும்பதங்கள் பின்வருமாறு.

1. மா	-	குதிரை
2. வையம்	-	கைவண்டி ஊர்ந்து
3. ஊர்ந்து	-	ஏறிச்செலுத்தி

4. ஈர்ந்து	-	இழுத்து
5. உற்று	-	மெய்தொட்டு
6. பொய்கை	-	குளம்
7. ஊரான்	-	ஊருக்குத் தலைவன்
8. கேண்மை	-	நட்பு
9. செறிந்தன	-	இறுகி அமைந்தன

அடிச்சிறப்பு:-

தச்சன் செய்த சிறுமா வையம் உள்ளந்து இன்புறா ஆர் ஆயினும் கையின் ஈர்ந்து இன்புறே உம் இளையோர் போல்

தலைவி இன்பம் அடைந்த விதம் உவமை அணியினுராடாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உவமானம்:-

தச்சனின் செய்த சிறிய குதிரை பூட்டிய வண்டியை இழுத்து இன்பமுறும் சிறுவன்.

உவமேயம்:-

தலைவனது உடல்களைத் தொட்டு இன்பம் அடையாவிட்டாலும் அவனை நினைத்து இன்பமடையும் தலைவி.

பொதுத் தன்மை:- ஒன்றின் இன்பத்தை இன்னொன்றின் மூலம் பெறல்.

அதாவது தச்சனால் செய்யப்பட்ட சிறிய குதிரையும் சிறிய வண்டியும் ஆகும். தலைவனை பற்றி கூற என்னிய தலைவனது தேரோடு தொடர்புடைய உவமையை கூற விழைகிறாள். இளையோர் பெரிய தேரில் ஊர்ந்து இன்புறாவிட்டாலும், தச்சனால் செய்யப்பட்ட சிறிய தேரினை கையால் இழுத்து அவ்வின்பத்தை பெறுவது போல பரத்தையர் தலைவனது மெய் தொட்டு எவ்வாறு இன்பத்தை பெற்றானோ அதனைப் போலவே தலைவன் இல்லாமலே தலைவி தலைவனது நட்பை உள்ளத்தில் அதிகரித்து தனிமையில் அவ்வின்பத்தை பெற்றதாக கூறப்பட்டுள்ளது.

நல்ல தேர் பொய்கை ஊரான் :-

தலைவனது சிறப்பு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. அதாவது நல்ல தேரினையும் பொய்கையினையுடைய ஊரின் தலைவன் என விளக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவனானவன் தன் தேரில் ஏறி பரத்தையருடன் பொய்கையில் நீராடுவான் என்பதும் மறைமுகமாக குறித்து நிற்கின்றது.

செய்து இன்புற்றனவே :-

இங்கு தலைவி தலைவன் இல்லாது அடைந்த துண்பமும் தலைவனை மறவாத தனிமையும் வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. தலைவன் இல்லாமல் தான் தனிமையில் அவரை நினைத்து நினைத்து இனபம் அடைந்ததால் அவர் வந்து செய்வதற்கொன்றும் இல்லை என்பது காட்டப்படுகிறது. அதாவது தலைவன் பரத்தையோடு இனபமுற்றாலும் தலைவி தலைவனை நினைத்து இன்புறுகிறாள். இதன் மூலம் தலைவன் தலைவியை மறந்தாலும் தலைவி தலைவனை மறவாத நிலை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

வளையல்கள் செறிந்தன :-

இங்கு வளையல்கள் இறுக்கமாக இருந்தமை. அதாவது தலைவனது உடல் தொட்டு இன்புற வேண்டிய காலத்தில் வளையல் தன் கைகளுக்கு தேவையற்றது என அதை கழட்டி வைக்கலாம். ஆனால் தலைவன் இல்லாது தனிமையில் அவனை எண்ணி இனபமுறுவதால் வளையல்கள் இறுக்கிக் கொண்டன.

**செல்வி. அ. பாத்திமா முன்ஸிபா
மட் / ம. ம. பாலமுசை அலிகார் மகா வித்தியாலயம்**

**பாலர் பிரிவு – கையெழுத்துப்போட்டியில் முதலாம்,
இரண்டாம், மூன்றாம் திடங்களைப் பெற்ற
மாணவர்களது விபரம்**

முதலாம் இடம் - செல்வி. கோ. ருக்ஷாயினி

மட் / நவெரட்னராசா வித்தியாலயம், ஆரையம்பதி

இரண்டாம் இடம் - செல்வன். ஏ. ஜனந்திதன்

மட் / நவெரட்னராசா வித்தியாலயம், ஆரையம்பதி

மூன்றாம் இடம் - செல்வி. நி. ஸௌநூஸஜா

மட் / நவெரட்னராசா வித்தியாலயம், ஆரையம்பதி

மலர் மெழுகே

மலர் மெழுகே நீ உருகி விடாதே
மறந்தும் நீ உதிர்ந்து விழாதே
உருகுவதோ உதிர்வதோ உனது இயல்பல்லவே....

உறைந்திருந்து உணர்விழப்பது உன்னதமல்லவா.....
சோதனை இல்லாத பூலோக வாழ்வில் சுவை ஏதம்மா
சாதனை புரியவே கண்ணீர் மறைத்து புன்னகை மலர்த்து இதமா

(மலர் மெழுகே)

கவலைகளை கன்னத்தின் வழியே கசிய விடு
உறுத்தல்களை உவர்ப்பு நீரிலே உதறி விடு
இளகும் மனதை இறுகவைத்து இலக்கு தொடு
இறுகும் இதயம் இளகிவிடாமல் விளக்கம் கொடு
தோல்வி என்பதே வெற்றிக்கான தொடக்கமம்மா
வேள்விகள் போலே முயற்சி செய் உயர்ச்சி கிடைக்குமும்மா

(மலர் மெழுகே)

தளிர்நிலவே உன் இலட்சிய பயண இடையூறு களைந்திடம்மா
வாடாது நில்லு வாசமலரே வசந்தகாலம் இசைந்து வருமம்மா
இலைகளை இழந்த கிளைகளொல்லாம் வருந்துவதில்லையே
இலையுதிர் காலத்தில் மரங்களொல்லாம் மாய்வதுமில்லையே
வாழ்வின் அந்தம் புரிகிற வரையினில் இதயத்தில் வலி குறையாது
வார்த்தைக்கு வண்ணம் அடித்துப்பார்த்தால் உள்ளத்தில் சாந்திக்கு குறைவேது

(மலர் மெழுகே)

திருமதி. ரதி தனஞ்சயன்
ஆரையம்பதி

பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம்

அன்று ஜப்பசி மாதம் வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலைப்பொழுது, சிறுவன் ஆனந்தன் தனது அன்னை, தந்தையருகில் ஆனந்தமாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றான். அவ்வேளையில் அருகில் இருக்கும் ஆலயத்திலிருந்து ஆலய மணியோசை கேட்கின்றது. அதனைத்தொடர்ந்து தூரத்தில் இருக்கும் பள்ளிவாசலில் இருந்து வாங்கொலி கேட்கின்றது. பக்கத்து வீட்டு பாணிச்சேவல் சிறகடித்து கூவுகிறது, பறவைகளின் இன்னிசை ஓலிகளும், சுவர் மணிக்கூட்டின் ஓலியும், பனி பற்றத் தரம், செடி, கொடிகளைத்தமுவிக்கொண்டு யன்னல் ஊடாக ஜில் என்று வீச்கின்ற இளந்தென்றவின் இங்கிதமும் ஆனந்தனை விழிப்படையச் செய்கின்றன. “பொழுது புலர்ந்தது யாம் செய்தவத்தால் போர்வையை விட்டு எழுந்திடுவேரே” என்னும் பாடல் ஒலி சிறுவன் ஆனந்தனின் காதுகளில் ஓலிக்கின்றன.

ஆனந்தன் கண்களை கசக்கிக்கொண்டு எழுந்திருக்கின்றான், தனது கைகள் இரண்டையும் விரித்துப் பார்த்துக் கண்களில் ஒற்றிக்கொள்கின்றான். மெதுவாக எழுந்து சென்று தன்னருகில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் தனது அன்னை தந்தையின் பாதங்களைத்தொட்டு வணங்குகிறான். பெற்றார் எழுந்திருந்து ஆனந்தனை அள்ளி அணைத்துக்கொண்டு அவனது தலையை தடவி உச்சி முகர்ந்து முத்த மழை பொழிகின்றனர்.

ஆனந்தன் தனது காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு இறைபிராத்தனையின் பின் பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கு ஆயத்தமாகின்றான். அப்போது அதிகாலை மணி ஆறு ஆகின்றது. ஆனந்தனின் அன்னை அன்னலெட்சுமி ஆனந்தனுக்கு காலை ஆகாரத்தை ஊட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றாள்.

அப்போது பக்கத்து தெருவில் வசிக்கும் சிறுவன் அசனார் பாடசாலைக்குச் செல்லும் ஆயத்தத்துடன் ஆனந்தன் வீட்டுக்கு வருகின்றான். ஆனந்தனும் அசனாரும் இணைபிரியா நண்பர்கள். அவ்வூர் பாடசாலையில் ஒரே வகுப்பில் படிப்பவர்கள். அசனாரைக்கண்டதும் அன்னலெட்சுமி ஆனந்தமாக “வாமகன்! எங்கே ஆக்காட்டு, உனக்கும் சிறிது ஊட்டி விடுகின்றேன் எனக் கூறுகின்றாள்.” நான் இப்பதான் மாமி சாப்பிட்டுத்து வாய்கேள் என்று அசனார் கூறுகின்றான்.

“பரவாயில்லை இந்த அம்மாட கையாலையும் கொஞ்சம் சாப்பிடு என்ன” என்று கூறுக்கொண்டே அசனார் தலையாட்டிக்கொண்டு வாய் திறக்க அவனுக்கும் உணவு ஊட்டுகின்றாள் அன்னலெட்சுமி.

அசனாரும், ஆனந்தனும் ஆனந்தமாகச் சாப்பிடுகின்றனர். பின்பு இருவரும் பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கு ஆயத்தமாகின்றனர். அப்போது ஆனந்தன் அம்மாவிடம் கேட்கின்றான், “அம்மா! என்ற பிறந்தநாள் திங்கட்கிழமை தானே?” ஓம் மகன் திங்கட்கிழமைதான். அதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் வாங்குவதற்கு நானும், அப்பாவும் உங்களையும் உங்கள் நண்பன் அசனாரையும் கூட்டிக்கொண்டு கடைக்குப் போறும். நீங்களும் அசனாரும் உங்களுக்கு விருப்பமான உடுப்புக்களை வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

அப்புறம் உங்களுக்கு விருப்பமான தீண்பண்டங்களையும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். தீண்பண்டங்கள் உங்களுக்கும் உங்கட வகுப்பில் படிக்கின்ற 30 பிள்ளைகளுக்கும் வாங்க வேண்டும், அத்தோடு அவர்கள் 30 பேருக்கும் கொப்பிகளும், பெண்சில்களும் வாங்க வேண்டும் சரிதானே. சந்தோசம் அம்மா வழமையாக இப்பிடித்தானே நாம செஞ்சவாறும், நம்மட பிறந்த நாளில் நாம சந்தோசமாக இருக்கிறதுப் போல எல்லாரும் சந்தோசமாக இருக்க வேண்டும், அப்பிடித்தானே அசனார். ஓம். ஓம். நானும் என்ற பிறந்தநாளில் அப்பிடித்தானே செஞ்சவாறன். இது உங்களுக்குத் தெரியும்தானே எனக் கூறுகிறான் அசனார்.

அப்போது ஆனந்தன் அசனாரைப் பார்த்து அசனார்! நம்மட திட்டத்தை அம்மாட்ட சொல்லட்டா? என்று கேட்கின்றான். அதற்கு அசனார் ஓம். ஓம் சொல்லு சொல்லு என்று ஆனந்தனை உற்சாகப்படுத்துகின்றான்.

இதனைக் கேட்ட அன்னலெட்சுமி சிறுவர்கள் இருவரையும் அன்பாக அணைத்துக்கொண்டு என்னது? திட்டமெல்லாம் போட்டிருக்கிறீங்களாம் சொல்லுங்க... சொல்லுங்க... என்ன திட்டம் அது? இல்லம்மா நாங்க இரண்டுபேரும் எப்போதும் ஒற்றுமையாக நண்பர்களாக இருப்போம். ஒன்றாகவே உயர் படிப்புக்களேல்லாம் படிப்போம். இரண்டுபேரும் டாக்டர்களாக வருவோம். வந்து ஒரு வைத்தியசாலையை நடாத்துவோம்.

அந்த வைத்தியசாலையில் ஏழையர்களுக்கு இலவசமாக மருந்துகளைக் கொடுப்போம்.

மருந்து மட்டும் கொடுத்தால் போதாது மாமி, அவர்கள் ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கு சத்துள்ள உணவுகளும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறினார் அசனார்.

“அடே எங்கப்பா! பிரமாதமான திட்டம்தான், ஆனா சத்துள்ள உணவுகளை எப்பிடிக்கொடுக்கப் போறீங்க”, என்று ஆர்வமுடன் கேட்டாள் அன்னலெட்சுமி.

அம்மா நம்மட பெரிய தோட்டம் இருக்கிறதே, அந்தத் தோட்டத்திலே ஒரு பகுதியை வேளாண்மைச் செய்கைக்கும், ஒரு பகுதியை மரக்கறிச் செய்கைக்கும், ஒரு பகுதியை பழங்குச் செய்கைக்கும் ஒதுக்கி விவசாயம் செய்விப்போம். அப்புறம் அங்கே ஒரு விற்பனை நிலையத்தை ஆரம்பித்து அதிலே நாங்க இலவசமாக மருந்து கொடுக்கும் ஏழை நோயாளர்களுக்கு அரிசி, காய்கறி, பழங்கள் எல்லாம் இலவசமாகவே கொடுப்போம்.

பணம் உள்ளவங்களுக்கு சுந்தை விலையிலும் அரைவாசி விலைக்குக் கொடுப்போம், என்னுடைய பிறந்த நாளிலும், அசனாருடைய பிறந்த நாளிலும் அங்கே வருகின்ற அனைவருக்கும் எல்லாமே இலவசமாகக் கொடுப்போம் எனக் கூறினான் ஆனந்தன்.

இதைக் கேட்டதும் அன்னலெட்சுமி ஆனந்தமிகுதியால் சிறுவர்கள் இருவரையும் கட்டியணைத்து முத்தமாரி சொரிகிறாள்.

என் செல்வங்களே! இதெல்லாம் உங்களுக்கு யாரு சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். நீங்களும் அப்பாவும் தானே சொன்னீர்கள், “மற்றவர்களைச் சந்தோசமாக வாழவைப்பதுதான் வாழ்க்கை, அதற்காகத்தான் நாம் பிறந்தோம்” என்று நீங்கள் சொன்னதை அப்படியே எங்கள் மனதில் பதியவைத்துக்கொண்டோம் இல்லையா அசனார்.

ஓம். மாமி எங்கட திட்டங்களையெல்லாம் எங்கட பள்ளிக்கூட நண்பர்களுக்கும் சொன்னோம். அவர்கள் எல்லாரும் எங்களைப் பாராட்டினார்கள். நாங்க எல்லாரும் உங்கள் வழியைப் பின்தொடர்வோம் என்று உற்சாகமாகக் கூறினார்கள்.

மக்காள்! இந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களிலே எவ்வளவு சிறந்த பெருமைக்குரிய விசயங்களைப் பதித்து வைத்திருக்கிறீங்க, இறைவன் உங்களுடன் இருக்கிறார் என்பதை நாம் நிச்சயமாக நம்புகிறோம், எல்லாம் வல்ல அந்த இறைவன் உலகிலுள்ள மற்றவங்களுக்கும் நன்மை செய்யும் எண்ணங்களை எல்லாம் நிச்சயமாக நிறைவேற்றிவைப்பார் என்று கூறிய அன்னலெட்சுமி என்னங்க!

இங்க வாருங்க! உங்கள் பிள்ளைகள் சொன்னதைக் கேட்டிங்களா? என்று கணவனை அழைக்கின்றாள்.

ஆனந்தனின் தந்தை அன்புமாறன் பூசையறையிலிருந்து வந்துகொண்டே, லெட்சுமியம்மா! எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு தான் பூசையறையில் இருந்து இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்தேன். “இன்பமே சூழ்க! எல்லாரும் வாழ்க!” என்பதுதானே நாம் தினசரி உச்சரிக்கின்ற மந்திரம்.

இன்றும் என்றும் எல்லோருக்கும் தேவையானது அன்பு, ஒழுந்தை, சமாதானம், சந்தோசம், ஒழுக்கமான பண்பான உன்னதமான வாழ்வு, இதனை வேண்டித்தானே நாம் எல்லோரும் இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்கிறோம். இதனை நினைவூட்டுவதற்காகத்தான் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள் வருகின்றன.

ஆனந்தனும் அசனாரும் அவர்கள் இருவரது பாதங்களிலும் விழுந்து வணங்குகின்றனர், சிறுவர்கள் இருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு வீதிவரை சென்று அவர்களை பாடசாலைக்கு வழியனுப்புகின்றனர் அன்புமாறனும் மனைவி அன்னலெட்சுமியும்.

**ஆரையர் இளவல் க.செல்லத்தம்பி
ஆரையம்பதி**

முற்பகல் செய்யின்

வஸீம் பாடசாலைக்குச் செல்லத் தயாரானான். “ உம்மா ஸ்கலுக்குப் போக நேரமாகுது கெதியாக காலை உணவை தாருங்கள்” என்றான் மகன். இரண்டு வீட்டுக்கு இடியப்பம் கொடுக்கோணும் அதைக்கொடுத்துப்போங்க என்றது, உம்மாவின் குரல் “சரி தாங்க” என்றான் வஸீம். வஸீமின் தாய் இடியப்பம் அவித்து அந்த உழைப்பில் தான் வஸீமை படிக்க வைக்கின்றாள்.

படிப்பில் கெட்டிக்காரணான வஸீம் தரம் - 05ல் கல்வி கற்கின்றான்.தாய் சொல் தட்டாத தனயன் அவன். தாய் சொன்ன வீடுகளுக்கு இடியப்பத்தைக் கொடுத்து விட்டு ஓட்டமும் நடையுமாக பாடசாலைக்கு விரைந்தான். அவனது வீட்டிலிருந்து பாடசாலை 10 நிமிடம் நடை தூரத்தில் இருந்தது. வகுப்பினுள் நுழைந்ததும் அவனுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. ஏனெனில் கணிதப்பாட ஆசிரியர் பாடம் நடத்திக்கொண்டு இருந்தார்.“என் இவ்வளவு லேட்டாய் வருகிறாய்” என்ற கோபத்துடன் கேட்டார் ஆசிரியர். அது வந்து நான்...இடியப்பம்...என்று தட்டுத்தடுமாறி பதிலளித்தான் வஸீம். அவனின் பரிதாப நிலையைக்கண்டு மனங்களிந்த சேர் அவனைப் பக்கத்தில் அழைத்து தலையைத்தடவி விபரம் கேட்டார். அவனுக்கு இப்போது ஒரளவு தெரியம் வந்தத. தன் வறுமை நிலையை அவரிடம் ஒப்புவித்தான். அவனை ஏனைய மாணவர்களிடம் காட்டி பாருங்கள் வஸீமை ஏழையாக இருந்தாலும் அதனை சகித்துக்கொண்டு படிப்பிலும் கெட்டிக்காரணாக இருக்கிறான். ஆனால் பணக்காரர்களாக இருக்கின்ற எத்தனையோ மாணவர்கள் படிப்பில் கவனம் செலுத்தாமல் வேறு வழிகளில் பணத்தை செலவழித்து கெட்டுப்போகின்றனர். இவர்களுக்கெல்லாம் வஸீம் நல்ல உதாரணம் என ஒரு சொந்பொழிவே ஆற்றி முடித்தார் ஆசிரியர்.

ஆசிரியரின் அறிவுரையினால் உற்சாகமடைந்த வஸீம் படிப்பில் மென்மேலும் அக்கறை செலுத்தினான். புலமைப்பரிசில் மேலதிக வகுப்பு ஒன்றையும் தவற விடாது அனைத்திற்கும் சென்றான் இரவில் கண் விழித்துப்படித்தான். சந்தேகமான வினாக்களை குறித்து வைத்து அடுத்த நாள் ஆசிரியரிடம் காட்டி விளக்கம் பெற்றான்.

அவனின் தாயும் மகனின் முயற்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தாள். இரவில் அவன் படிக்கும் போது விழித்திருப்பதும் அவனிடம் மனமிட வேண்டியவற்றைக் கேட்பதும் அவளின் அன்றாட வேலைகளில் ஒன்றாக இருந்தது. ஒரு வழியாக புலமைப்பரிசில் பரீட்சையும் நடந்தது. பரீட்சை முடிந்ததும் சந்தோசமாக ஒடோடி வந்தான் வஸீம். உம்மா நான் நன்றாக விடை எழுதியின்னேன். இறைவன் நாடினால் நான் நிச்சயமாக பாஸ் பண்ணுவேன் என

ஆணித்தரமாக கூறினான். தனியனைக் கட்டியனைத்து ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்தாள் வஸீமின் தாய்.

பரீட்சைப்பெறுபேறுகள் வெளியாகின. ஆம்! வஸீம் 185 புள்ளிகள் பெற்று மாவட்டத்திலேயே முதலாவது மாணவனாகத் திகழ்ந்தான். அதிபர் ஆசிரியர்கள் அவனை பாராட்டினார்கள். வஸீம் பெறுபேற்றைத்தாயிடம் கூறியதும் அவள் மகிழ்ச்சி அடைந்தாள். எனினும் உங்கள் வாப்பா இப்போது இருந்திருந்தால் எவ்வளவு சந்தோசப்பட்டிருப்பார். அதற்கு “உங்கள் வாப்பாவுக்கு கொடுத்து வைக்கவியே” என்று வேதனைப்பட்டாள்.

அவளின் நினைவுகள் பின்னோக்கி நகர்ந்தன. வஸீமின் தந்தை பஸீர் பிரபல புடவைக்கடை முதலாளி அவரின் கடையில் வியாபாரம் கொடி கட்டிப் பறந்தது.அவர் தன்னிடம் உதவி கேட்டு வருபவர்களுக்கு இல்லையென்னாது வாரி வழங்கி வரும் வள்ளலும் கூட. அவர்களுக்கு வஸீம் கிடைத்ததும் ஆயிரம் மனக்கோட்டை கட்டியிருந்தார்கள்.அவனைப் பிரபல பாடசாலை ஒன்றில் சேர்த்து அவனுக்கு உயர்ந்தவொரு அந்தஸ்தைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதே பெற்றோரின் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. அவர்களின் மனக்கோட்டை மனக்கோட்டையாவது போல் எதிர்பாராமல் பஸீரின் கடை மின் ஒழுக்கு காரணமாக தீப்பற்றி ஏறிந்தது. கடை முழுவதும் ஏறிந்து சாம்பலாகி விட்டது. பணம் பெறப்பட்ட ஏனைய கடைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பார்சல்களும் அதில் இருந்ததால் விரைவில் பஸீர் கடனாளி ஆகிவிட்டார். இந்த அதிர்ச்சியில் இருந்து விடுபடுவதற்கு முன்பே திடீரென மாரடைப்பு ஏற்பட்டு மரணமடைந்துவிட்டார். கதீஜா இருந்த சொத்துக்களையெல்லாம் விற்று அவரின் மேதிக கடனை அடைந்தாள். கடைசியில் அவனுக்கு மிஞ்சிய சொத்து வஸீம் மட்டுமே.

பழைய நினைவுகளிலிருந்து மீண்ட கதீஜா தன் மகனை மேலும் படிப்பிப்பதற்கு என்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்ற சிந்தனையோடு எழுந்து வீட்டு வேலைகளை செய்ய ஆரம்பித்தாள். அவ்வளவு வறுமையிலும் சிறிய தொகை ஒன்றை சீட்டாகக் கட்டி வந்தாள். அப்பணம் 10,000ரூபா கிடைத்தது. அதில் மகனுக்கு சைக்கிள் ஒன்றை வாங்கிக் கொடுத்து வஸீமை சந்தோசப்படுத்தினாள்.

ஹோட்டல் ஒன்றில் ஓடரெடுத்து இடியப்பம் அவித்துக்கொடுத்தாள். வஸீமே சைக்கிளில் இடியப்பத்தைக் கொண்டு கொடுத்து வந்தான். படிப்பிலும் ஆர்வத்தைக் காட்டினான். காலச்சக்கரம் உருண்டோடியது. க.பொ.த சாதாரண தர பரீட்சையும் வந்தது. வஸீம் பரீட்சையை நன்றாக எழுதி முடித்தான். பெறுபேறு வெளிவரும் நாள் அது. ஆம்! பெறுபேறும் வெளிவந்துவிட்டது. பாடங்களிலும் A சித்தி பெற்றிருந்தான். இந்தச் சந்தோசச் செய்தியைத் தாயிடம் சொல்வதற்கு ஒடோடி வந்தான். ஆனால் வீட்டில் தாயைக் காணவில்லை. பக்கத்து வீட்டாரிடம் விசாரித்தான். கதீஜாவுக்கு திடீரென்று இருதய நோய் ஏற்பட்டு வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சென்றிருப்பதாக கூறினர். அதிர்ச்சியில் சிலையாக உட்கார்ந்து விட்டான். தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு வைத்தியசாலைக்குச் சென்றான். அங்கே தாதியொருவரிடம் விசாரித்தபோது கதீஜா அவசர சிகிச்சைப்பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாக கூறினார்.

தனது தாயைப் பற்றிய சிந்தனையில் மூழ்கியிருந்த நேரத்தில் டொக்டர் ஒருவர் அங்கு வந்தார். கதீஜாவின் உறவினர் யாராவது இருக்கிறார்களா? என விசாரித்தார். வஸீம் முன்னால் வந்து நின்று நான் தான் அவவின் மகன் என்றான். உங்கள் தாய்க்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக சத்திர சிகிச்சை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு பணம் வேணும். உங்கள் வீட்டில் பெரியவர்கள் யாரும் இல்லையா? என்று கேட்டார் டொக்டர். பொங்கி வந்த அழுகையைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு இல்ல டொக்டர் எங்க உம்மாவுக்கு நான் மட்டும் தான் சொந்தமும் சொத்தும் என்று விம்மலுடன் கூறினான் வஸீம். இலட்சம் ரூபா பணம் உடனடியாக வேண்டும் ஏதாவது ஏற்பாடு பண்ணுங்க என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து நகர்ந்தார் டொக்டர். தாயின் கட்டிலருக்கில் சென்றான் வஸீம் துவண்ட நாராக கட்டிலில் படுத்துக்கிடந்தாள் கதீஜா இன்னும் நினைவு திரும்பியிருக்கவில்லை. குலை தோய்ந்த முகத்துடன் அங்கிருந்து அவசரமாக வெளியேறினான் வஸீம்.

எங்கு போவது யாரைப்பார்ப்பது என்ற யோசனையில் கால் போன போக்கிலே நடந்து ஒருவாறு வீடு வந்து சேர்ந்தான். வீடு வெறிச்சோடிக்கிடந்தது. தாயில்லாத வீட்டில் அவனால் தனியே இருக்ககே பிடிக்கவில்லை. சோகத்தில் சேர்ந்து போய் தரையில் சாய்ந்தான். அவனைப்பறியாமலேயே தூக்கம் ஆட்கொண்டது. யாரோ கதவில் தட்டும் சத்தம் கனவில் கேட்பது போல் இருந்தது திடீரென துள்ளியெழுந்து வெளியே வந்து பார்த்தான். அறிமுகமில்லாத ஒருவர் வாசவில் நின்று சென்றிருந்தார். வஸீமைக் கண்டதும் தம்பி, இது பஸீர் முதலாளியின் வீடுதானே? என்று கேட்டார். ஆம்! அவர் எனது தந்தைதான் “நீங்கள் யார்?” என வஸீம் வினவினான் நான் கரீம் உங்கள்’ வாப்பா எனக்கு நிறைய உதவி செஞ்சிருக்காருநான் வெளிரூடு செல்வதற்கும் அவர்தான் உதவி செய்தார். நேற்றுத்தான் நாட்டிற்கு வந்தே அவரின் குடும்பத்தைக் காண்பதற்காக ஆவலாய் வந்தேன். அது சரி நீங்கள் ஏன் கவலையுடன் காணப்படுகிறீர்? உங்களுடைய உம்மா எங்கே? என வினவினார் கரீம்.

வஸீம் நடந்த விபரங்களை கூறினான். உங்கள் குடும்பத்திற்கு நான் மிகவும் நன்றிக் கடன்பட்டிருக்கேன். உங்கள் தாய்க்கு வேண்டிய உதவியை நான் செய்கிறேன் என்று நன்றியுணர்வுடன் கூறினார் கரீம். இந்த வேளையில் இறைவன்தான் உங்களை இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறான் என்று இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தினான் வஸீம்.

சரி சரி கதைச்சிட்டிருக்க நேரமில்லை. கெதியா வாங்க வைத்தியசாலைக்குப் போவோம் என்றார் கரீம். இருவரும் அங்கு விரைந்தனர். பணத்தை கட்டியதும் உடனே சத்திர சிகிச்சை நடந்து கதீஜா பூரண சுகம்மடைந்தாள்.

ஒரு வாரத்தின் பின் குணமடைந்து வீட்டிற்கு வந்த கதீஜாவிடம் தான் க.பொ.த சாதாரண தர பரீட்சையில் சித்தியடைந்ததையும் தனக்கு உதவி செய்த கரீமை உயிரோடிருக்கக் காரணம். “இட்டுக்கெட்டார் எங்கும் இல்லை” என்பதன் அர்த்தம் எனக்கு இப்போது தான் விளங்குகிறது என்று இதழில் புன்னகை தவழ மகனைப் பார்த்தாள் கதீஜா.

**திருமதி. சல்மானாச்சி முஹம்மத் இப்ராஹிம்
காங்கேயனோடை**

மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு

மப்பின்றிக் காலமழை காணா மண்ணிலே
சப்பாத்தி முள்ளஞ்சும் சரியாய் விளையாது
ஏர் ஏறாது; காளை இழுக்காது.
எனினும் அந்தப்
பாறை பிளந்து பயன் விளைவிப்பான்
என் ஊரான்.

ஆழத்து நீருக்ககழ்வான் அவன்
நாற்று
வாழத் தன் ஆவி வழங்குவான்; ஆதலால்
பொங்கி வளர்ந்து பொலிந்தது பார்
நன்னெல்லு.

தங்க நகைகளை தலைக்கனிந்த பெண்களே,
கூடிக் குனிந்து கும்மி கொட்டுவதும்
காதினிக்கப்
பாடிக்கவலை பறக்க செய்கின்றதும் போல் ,
முற்றி மனிதன் முயற்சிக்கு
இறை கொடுக்கும்
பொற்காசாம் நெல்லுப் பொதிசுமந்து
கூத்தாடும்
அந்த பயிரின் அழகை அளந்தெழுத
எந்த சொல் உண்டாம் எமக்கு?

அவ்வழைப் பாளி

உள்ளம் நெகிழ்ந்தான்,
ஒரு கதிரைக் கொத்தாகக்
கிள்ளி முகர்ந்தான்
கிறுகிறுத்துப் போகின்றான்.

வாடும் வயலுக்கு வர்க்கா முகில், கதிர்கள்
குடும் சிறுபயிர்மேல்
'சோ' வென்று நள்ளிரவிற்
கொட்டும், உடன் கூடும்
கொலைக் காற்றும் தானுமாய்
எட்டுத் திசையும் நடுங்க முழங்கி எழும்.
ஆட்டத்து மங்கையர் போல்
அங்கு மொய்த்து நின்ற பயிர்
பாட்டத்தில் வீழ்ந்தழிந்து பாழாகிப் போய்விடவே
கொள்ளளபோல் வந்து கொடுமை விளைவித்து
வெள்ளம் வயலை விழுங்கிற்று.....

பின்னர் அது,

வற்றியது, ஓயா வலக்கரத்தில் மண்வெட்டி
பற்றி, அதோ பார், பழையபடி கிண்டுகிறான்.
சேர்ந்தவற்றை
முற்றும் சிதற வைக்கும் வானத்தைப்
பார்த்தயர்ந்து நிற்கும் பழக்கமற்றோன்
வாழி, அவன்
ஸண்டு முதலில் இருந்தும் முன்னேறுதற்கு
மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு!

-மஹாகவி-

ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் தற்காலம் வரை மனிதனானவன் எந்தவொரு விடயத்தையும் விமர்சிக்கும் உள்பாங்கு பெற்றவனாகவே விளங்குகின்றான். ஒரு நபர் பற்றியோ அல்லது சிறப்பான ஒரு விடயம் பற்றியோ ஆராய்ந்து அதிலுள்ள குறை, நிறைகளைக் கூறும் பண்பே விமர்சிக்கும் ஆற்றல் என்பதாகும். அந்த வகையில் மஹாகவி அவர்களின் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு என்னும் கவிதையினை இங்கு விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தி நோக்குவோமானால் அதில் பின்வரும் விடயங்கள் சிறப்பான முறையில் கையாளப்பட்டிருப்பதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இக் கவிதையினுடைய கருப்பொருளை நோக்கின் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு எனும் இக் கவிதையானது முற்று முழுதாக ஒரு ஏழை விவசாயியின் அவல் வாழ்வை படம்பிடித்துக் காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. ஒரு விவசாயி தன் வாழ்வில் தான் எதிர்நோக்குகின்ற சங்கடங்கள் இதில் சிறப்பாக கூறப்பட்டுள்ளது. மாரி மழை கூட பொழியாத வரட்சியான காடுகளிலே சப்பாத்தி முன் கூட விளைவது கடினம். அப்பூரி ஏர் பிடித்து காளைகளைக் கொண்டு உழைமுடியாத கடினமான பாறைகளால் ஆனது, எனினும் விவசாயியானவன் தன்னுடைய முயற்சியை முற்று முழுதாகப் பயன்படுத்தி அங்கு பயிர் விளைவிப்பான்.

பயிர்கள் விளைந்து செழிப்புற அவன் தன் உடலை வருத்தி உயிர் கொடுத்து பாடுபடுவான். அதனால் நாற்றுக்கள் செழிப்புற வளர்ந்து சிரிக்கும். இது மனிதனுடைய அயராத முயற்சிக்கு இறைவனால் வழங்கப்படும் சன்மானம் என எண்ணி அந்தப் பயிரை வர்ணிப்பதற்கு வார்த்தைகளே இல்லை என அவன் உள்ளாம் பூரிப்பான். அச் சமயத்திலே பயிர்கள் வாடி நிற்கும் காலத்தில் மழையைப் பொழியாத கார் மேகங்கள் நன்றாக செழித்து வளரும். சிறு பயிர்கள் மேல் அடைமழையாகப் பொழிந்த வண்ணம் இருக்கும். அதற்குத் துணையாக சுழல் காற்றும் தன் சார்பாக வாரீ வீசும். இதன் காரணமாக அங்கு அழகை பூத்துக்குலுங்கிய பயிர்கள் எல்லாம் அடியோடு கீழே விழுந்து விடும். அதன் பின் வெள்ளம் வந்து அணைத்தையும் தன்னோடு சுருட்டிக் கொண்டு ஓடி விடும். எனினும் அதனை எல்லாம் பொருட்படுத்தாத விவசாயி தன் வயிற்றுப் பசியை போக்குவதற்காக பயிர்விளைவிக்கவென மீண்டும் மன்வெட்டி கொண்டு நிலத்தைக் கிண்டுகிறான். இவ்வாறாக அவனது வாழ்க்கை பயணம் முழுவதும் இச் செயலானது சுழற்சியாக நடந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இதுவே அவனது வாழ்வின் இன்னல்கள். இயற்கையில் ஏற்படும் சீற்றங்களைக் கண்டு அஞ்சாது தன் தொழிலை மீண்டும் தன் கையோடு தொடங்குபவனை நாம் பாராட்டுவது அவசியமானது. இதுவே இக் கவிதையின் கருப்பொருளாக அமைந்துள்ளது.

இக் கருப்பொருளை விளக்குவதற்கு கவிதையாசிரியர் பல்வேறு உத்திகளை கையாண்டு கவிதையை நகர்த்திச் சென்றுள்ளார். அந்த வகையில் இக்கவிதையினுடைய சொற்பிரயோகத்தை நோக்கின் எளிமையான இயல்பான பேச்சோசை பண்பினைக் கொண்ட சொற்களை பயன்படுத்தியும் உணர்வு பூர்வமான ஒசை நயமிக்க யதார்த்தமான வார்த்தைகளை பயன்படுத்தி இக் கவிதை அமையப் பெற்றுள்ளது.

உதாரணமாக:-

என் ஊரான்
 ஆவி வழங்குவான்
 ‘சோ’ வென்று
 சப்பாத்தி முள்ளு

அத்தோடு படித்தவர் மாத்திரமின்றி பாமர மக்களும் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் எனிய மொழி நடையைக் கையாண்டு கவிதை அமையப் பெற்றுள்ளமை சிறப்பான ஒரு விடயமாக காணப்படுகின்றது.

காலமழை காணா மண்ணீலே
 சப்பாத்தி முள்ளும் சரியாய் விளையாது.
 தன் ஆவி வழங்குவான்.
 வாடும் வயலுக்கு வார்க்கா முகில்

போன்ற எளிமையான வசனங்களைப் பயன்படுத்தி கவிதையாசிரியர் கவிதையை வளர்த்துச் சென்றுள்ளார்.

இக் கவிதை அணிப்பயன்பாடுகளைக் பொருத்தமட்டில் பொத்தமான இடங்களில் பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில் பொருத்தமான அணிகளைப் பயன்படுத்தி சந்தர்ப்பங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. உவமை, உருவகம் ஆகிய இரு அணிகள் இக் கவிதையில் கையாளப்பட்டுள்ளன. உவமையணிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக பின்வருவனவற்றை குறிப்பிடலாம்.

“தங்க நகைகளை தலைக்கனிந்த பெண்களே, கூடிக் குனிந்து கும்மி கொட்டுவதும் காதினிக்கப் பாடிக் கவலை பறக்கச் செய்கின்றதும் போல் , முற்றி மனிதன் முயற்சிக்கு இறை கொடுக்கும் பொற்காசாம் நெல்லுப் பொதி சுமந்து கூத்தாடும்” என்பதன் மூலம் பெண்கள் கும்மி நடனம் புரிந்து அதன் அழகால் ஏனையோரின் கவலைகளை மறக்கச் செய்வது போல் ஏழை விவசாயினுடைய முயற்சிக்கு இறைவன் கொடுக்கும் பொற்காச போல நெல்மணி உவமிக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்தோடு ‘ஆட்டத்து மங்கையர் போல் அங்கு மொய்த்து நின்ற பயிர்’ இதில் செழிப்பாக வளர்ந்து அழகு நிறைந்து காணப்படும் பயிரானது அழகான பெண்களுக்கு உவமிக்கப்படுகிறது. பெண்கள் நடனமாடுவதற்கு காற்றினில் பயிர்கள் அசைவது உவமிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் ‘கொள்ளலோல் வந்து கொடுமை விளைவித்து வெள்ளம் வயலை விழுங்கிற்று’ எனும் உவமையணி மூலம் வெள்ளமானது கொள்ளலை நோய்க்கு உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் கருத்தானது கொள்ளலோய் வந்து மக்களை கொடுமை செய்வது போல் வெள்ளமானது பயிரை அழிக்கின்றது எனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறாக உவமையணியினை சிறப்பான முறையில் கையாண்டு அதனை கவிதையினுள் புகுத்தி கவிதையின் கருப்பொருளை விளக்கியுள்ளார்.

இக்கவிதையில் காணப்படும் உருவக அணிகளாக :-

காலமழை

பொற்காச

நெல்லுப்பொதி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

குறியீடுகளின் பயன்பாட்டினை நோக்கின் பொருத்தமான இடங்களில் பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில் பொருத்தமான குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி இக்கவிதை அமையப் பெற்றுள்ளது.

எடுத்துக்காட்டாக :-

எந்த சொல் உண்டாம் எமக்கு?

வாழத் தன் ஆவி வழங்குவான்;

வெள்ளம் வயலை விழுங்கிற்று.....போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இக் கவிதையில் அவலச் சுவையும் நிரம்பியுள்ளது. அரும்பாடுபட்டு உழைக்கும் விவசாயியின் பொக்கிஷம் போன்ற வயல்களை இயற்கையின் சீற்றங்கள் அழித்து விடுவதால் அதனால் எதிர் நோக்குகின்ற இன்னல்கள் இக் கவிதையில் அவலச்சுவையாக வெளிப்படுகின்றது.

ஆசிரியரின் காட்சிப்படுத்தும் திறனானது இக் கவிதையில் மேலோங்கி காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தினை கூறும் பொழுதும் அதனை நம் மனக் கண் முன் கொண்டு வருகிறார். ‘பாறை பிளந்து பயன் விளைவிப்பான் என் ஊரான்’ என்பதன் மூலம் ஒரு விவசாயியானவன் எத்தனை கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் பயிரை உற்பத்தி செய்கின்றான் என்பதனை எம்மால் உணர முடிகிறது.

‘பொங்கி வளர்ந்தது பொலிந்தது பார் நன்னெல்லு’ இதன் மூலமாக நெல்மணியினுடைய அழகினையும் அதன் வளர்ச்சியினையும் நம் மனக் கண் முன்னே கொண்டு வருகின்றார்.

‘கிள்ளி முகர்ந்தான் கிறுகிறுத்துப் போகின்றான்’ என்ற வரிகள் வளர்ந்த பயிரைக் கண்டு அவ் விவசாயியானவன் அடைகின்ற மகிழ்ச்சியினை அனைவரையும் உணர வைக்குமாறு அமைந்துள்ளது.

‘பாட்டத்தில் வீழ்ந்து பாழாகிப் போய் விடவே’ எனும் கூற்றின் மூலம் காற்றினால் பயிர் அழிந்து போகின்ற நிலையினை நாம் எதிரே காண்பது போல் உள்ளது.

‘வெள்ளம் வயலை விழுங்கிற்று’ என்பதன் மூலம் வெள்ளத்தினால் அடித்துச் செல்லப்படுகின்ற காட்சியானது நம் மனக்கண்ணிலே தோன்றுகின்றது.

இவ்வாறாக காட்சிப்படுத்தும் மனோபக்குவழும் ஆசிரியரின் இக் கவிதையில் நிறைந்து காணப்படுகின்றது.

மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு எனும் கவிதையினுடாக ஆசிரியர் கூறவரும் கருத்து யாதெனில் மழை, வெள்ளம், காற்று என எத்தனை இயற்கை சீற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் அதனால் தன் வயல்கள் அழிந்து நாசமாகி தனக்கு துன்பம் விளைவித்தாலும் அதனைப் பற்றி எல்லாம் பொருட்படுத்தாது தன் வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபடும் ஏழை விவசாயியை அவனது தன்னம்பிக்கையை நாம் பாராட்டுதல் வேண்டும். அவனது முயற்சியை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தாகும். இக் கருத்தினை தர்க்கர்த்தியாக கருத்துக்களை விபரித்தல், இலக்கிய வழக்குகளை எடுத்துக்காட்டல், எளிமையும் பொருளும் நிறைந்த சொல்லாட்சி போன்ற உத்திகளைக் கையாண்டு விளக்கியுள்ளார்.

கவிதைக்கும் தலைப்புக்கும் இடையிலான பொருத்தப்பாட்டினை நோக்கின் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு என்பதன் பொருளினை ஆராயுமிடத்து ஒரு விடயத்தின் தொடர்ச்சி அல்லது ஒரு விடயத்தினை மீண்டும் மேற்கொள்ளுதல் எனப் பொருள்படும். அந்த வகையில் இத் தலைப்பானது இக் கவிதைக்கு மிகவும் பொருத்தமாகவே அமைகின்றது. அதாவது ஒரு விவசாயியானவன் தன் வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்கும் பலவேறு கஷ்டங்களையும், இன்னல்களையும் இக் கவிதையானது பிரதிபலிக்கின்றது. பாறைகள் நிறைந்த தரிசு நிலத்திலே தன் அயராத முயற்சிகளால் ஒரு விவசாயியானவன் நாற்றை உற்பத்தி செய்கின்றான். தான் பட்ட துன்பங்களுக்கும் முயற்சிகளுக்கும் பலன் கிடைத்தது போல் அந்த நிலத்தில் பொன் போன்ற பயிர்கள் தோன்றுகின்றன.

இது இறைவனால் தமக்கு அளிக்கப்பட்ட பொற்காச்களாக அவன் நம்புகின்றான். அப் பயிர்களின் கள்ளங்கபடமற்ற அழுகினைக் கண்டு அவனது மனமானது பூரிப்பால் நெகிழ்ச்சியடைகின்றது. அவ் நம்பிக்கைகளுக்கு பாதகம் விளைவிப்பது போல் இயற்கையின் சீற்றங்கள் அப் பயிரை அழித்து விடுகின்றன. அச்செயல்களினால் வாட்டமடையாத அவன் மீண்டும் தன் பாதையில் நடைபோடுகின்றான். இச் சீற்றங்களை உண்டு பண்ணி முழுவதையும் அழித்து விடும் வான்த்தைப் பார்த்து அயராது தன்னம்பிக்கையோடு மீண்டும் தன் மண்வெட்டியினால் மனலைக் கிண்டுகின்றான். மீண்டும் விவசாயம் செய்து வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற நோக்கில் மீண்டும் அவன் தன் வேலைகளில் மும்முரமாகச் செயற்படுகின்றான். அவனை போலவே இந்த இயற்கையும் தன் வேலைகளில் மும்முரமாக செயற்படுகின்றது. அவன் மீண்டும் பயிர் விளைவிப்பான். இயற்கையும் தன் சீற்றங்களை உண்டுபண்ணும். இதனால் மீண்டும் அவன் வாழ்வில் அவலங்களும் சங்கடங்களும் தொடங்குகின்றது. இதனால் இத் தலைப்பு இக் கவிதைக்கு பொருத்தப்பாடு மிக்கதாகவே அமைகின்றது.

இக் கவிதை வெளிப்படுத்தும் படிப்பினை யாதெனில் இயற்கையின் சீற்றங்கள் காரணமாக அழிந்த தன் பயிர்களைப் பற்றியே என்னி வாழ்வினை வீணாகக் கழிக்க எண்ணாது இயற்கையின் சீற்றங்களைக் கண்டு மனம் தளர்ந்து விடாது தன்னம்பிக்கையோடும் தனது அயராத முயற்சியோடும் வாழ்வில் சாதிக்கும் எண்ணத்தில் நடைபோடுகின்ற ஏழை விவசாயியைப் போல் நாமும் நமது வாழ்வில் எத்தனை துன்பங்களை நாம் எதிர் நோக்க நேரந்தாலும் அதனைக்

கண்டு அஞ்சி தளர்ந்து விடாது அதனை ஒரு சவாலாக என்னி அனைத்து பிரச்சனைகளுக்கும் முகங்கொடுத்து வாழ்வில் வெற்றிநடை போட வேண்டும் என்பது மறைமுகமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

எனவே மேற்குறித்த தகவல்கள் அனைத்தினையும் தொகுத்து தீர்ட்டி நோக்கும் போது இக் கவிதையானது சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது என்றே கூற வேண்டும். இருப்பினும் விவசாயி உற்பத்தி செய்த பொற்காச போன்ற நெல்மணியினை மழை, வெள்ளம், காற்று போன்றவை அழித்து விடுவது இக் கவிதையினைப் படிப்பவர் மனதில் வேதனையினை உண்டுபண்ணுகின்றது.

இவ்வாறாக இக் கவிதையின் விமர்சனம் காணப்படுகின்றது.

**செல்வி.ச.யக்சன
புதக்குடியிருப்பு**

**கனிச்ட பிரிவ - கவிதைப்பாடல் போட்டியில் முதலாம்,
கிரண்டாம் கிடங்களைப் பெற்ற மாணவர்களது விபரம்**

முதலாம் இடம் - செல்வி. யோ.கிருஷாந்தினி

மட் / தாழங்குடா ஸ்ரீவிநாயகர் வித்தியாலயம்

இரண்டாம் இடம் - செல்வி. அ. கீர்த்தனா

மட் / தாழங்குடா ஸ்ரீ விநாயகர் வித்தியாலயம்

**உனக்கு நிம்மதி வேண்டுமானால் பிறரிடம் குற்றம் காணாதே
- ஸ்ரீ சாரதாதேவி -**

வெளிச்சம் இல்லா நிலவு

பாத்திரங்கள் : அம்மா

அப்பா

மகன்

ஆசிரியர் (தேவி)

அதிபர் (சுமதி)

மாணவர்கள் ஜவர் (கீதா ,அபி , ரோஜா , கல்யா , பூஜா)

மாணவர்கள் முவர் (ரதிபா , நிவா , மிலு)

கதைக்கரு : இவ் நாடகத்தின் கதைக்கருவானது மாணவர்களின் ஒற்றுமையும், அவர்களின் திறமைகளையும் வெளிக்காட்டியதாகவே அமைந்துள்ளது.

காட்சி – 01

(ஆச்சிரமக்காட்சி – காலைக்காட்சி)

கீதா – அபி...அபி...எழும்புங்க வாங்க வெளிக்கிட்டுத்து வகுப்புக்கு சரியா.

அபி – (தூக்கத்திலிருந்து எழும்பியவாறு) சரி நான் வாறன். அதுசரி ரோஜா, கல்யா, பூஜா எல்லாரையும் கூட்டித்து வரயா.

ரோஜா – எங்கள கூட்டித்து வரத் தேவல்ல. நாங்களே வாறும். நீதான் வெளிக்கிட்டுத்துவா.

அபி – சரி போங்க நான் சீக்கிரம் வாறன்.

அனைவரும் சேர்ந்தபடியே – சரி சரி வா சீக்கிரமா. நாங்க போய் இருக்கம்.

ஆசிரியர் – வணக்கம் பிள்ளைகள்

மாணவர்கள் அனைவரும் – வணக்கம் Teacher

ஆசிரியர் – என்ன எல்லாரும் பின்னால் பாக்குறிங்க. யாராச்சும்...ஓ...அபி எங்க.

ரோஜா – அந்தா வாறாள் Teacher. அவக்கிட்டயே கேளுங்க.

ஆபி – Teacher உள்ளே வரலாமா?

ஆசிரியர் – வாங்க அபி என்ன நேரம் போய்த்து.

அபி – அதுவா நித்திரையில் இருந்து எழும்ப நேரம் போச்சு.

கல்யா – (கண் தெரியாத பெண்) அபி...அபி...எனக்கு ரொம்பவே பசிக்குது.

ஆசிரியர் – (இரக்கத்தோடு) என்னம்மா என்ன. இன்டைக்கு நான் உங்களுக்கு சந்தோசமான ஒரு செய்தி ஒன்று கொண்டு வந்திருக்கன். இந்த முறை கடவுள்ர ஆசியால் நீங்க ஜஞ்ச பேரும் ஒரு பயிற்சிப்பட்டறைக்கு போகப்போறீங்க. நம்மட ஆச்சிரமத்தில் இருந்து நீங்க நாலு பேருந்தான். இந்த பயிற்சிப்பட்டறைக்கு போகப் போறீங்க.

ரோஜா – ஜயா...ஜாலி...ஜயா...ஜாலி

ஆசிரியர் – (சிரிப்போடு) அப்பிடி எண்டா என்று தெரியுமா ரோஜா

ரோஜா – இல்ல சும்மா.ஒரு சந்தோசம்.

ஆசிரியர் – (அமைதியாக) அப்பிடி எண்டா ஒன்றும் இல்ல உங்களுக்கு உள்ள திறமைகளை வெளிக்காட்டுவதற்கு இது ஒரு திடமாக அமைகின்றது. அங்க சாப்பாட்டுப் போட்டி, ஓட்டப்போட்டி, சித்திரப்போட்டி, பேச்சுப்போட்டி இப்பிடி நிறைய போட்டி எல்லாம் இருக்கு சரியா.

அதிபர் – (அமைதியாக) வணக்கம் பிள்ளைகள். என்ன Teacher என்ன பிள்ளைகள்ட சொல்லித்தீங்களா. அதுதான் கல்யா ரொம்ப சந்தோசமா இருக்குறந்க.

கல்யா – இல்ல Teacher. ஓம் அதில்ல. எனக்கு கண் தெரியாது. நான் என்ன செய்யிர போய். கண் தெரிஞ்ச பிள்ளைகள் கூட்டித்துப் போங்க. (கவலையோடு)

ஆசிரியர் – (கவலையாக) அதில்லம்மா. அப்பிடி நாங்க ஒரு நாளும் இந்த ஆச்சிரமத்தில் இருக்க பிள்ளைகள் நினைச்சது இல்ல. உங்களுக்கு அம்மா, அப்பா எல்லாமே நாங்கதான்.

அதிபர் – சரியாச் சொன்னீங்க Teacher. கல்யா மகள் இனி இப்பிடியெல்லாம் கதைக்கக்கூடாது சரியா.

- கல்யா – (கவலையோடு) இல்ல Teacher, சேர் எனக்கு ஒரே ஒரு ஆசைதான் இருக்கு என்ன ஆச்சிரமத்தில் விட்டுத்துப் போனா என்ட அம்மாவப் பாக்கணும் இந்த ஆச்சிரமத்தில் கண், காது இப்பிடி நல்லா இருக்கிற பிள்ளைகளையே கொண்டு போரது கஷ்டம். இப்பிடி இருக்கக்கில்ல என்ன யாரு
- கீதா – (சந்தோசமாக) ஜேயோ கீதா உன்ன யாருமே கூட்டித்து போகமாட்டாங்க. உங்கட அம்மா, அப்பாவே உங்களக் கூட்டித்துப் போவாங்கப்பாரு.
- கல்யா – (சோகமாக) நீ சொன்னது நடந்திர வேணுன்றி.
- அதிபர் – சரி.சரி பிள்ளைகள் காலையில 07 மணிக்கு வெளிக்கிட்டுத்து இருங்க. அங்க போய் நல்ல பிள்ளைகளா. குழப்பம் செய்யாத பிள்ளைகளா இருக்க வேணும். முக்கியம் நம்மட Teacherவிட்டு பிரியாம் இருக்க வேணும்.

(மாணவர்கள் அனைவரும்) – (சந்தோசமாக) சரி சேர்.

ஆசிரியர் – (சந்தோசமாக) Ok. பிள்ளைகள் நாளைக்குச் சந்திப்பம்.

காட்சி – 02

(ஆச்சிரமக் காட்சி – காலைக்காட்சி)

கல்யா – (சந்தோசமாக) வாடி ரோஜா. வாங்கடி நேரம் போய்க் கொண்டே இருக்கு.

ஆசிரியர் – (உரத்து) என்ன செய்யிரீங்க Quick என்டு வாங்க பிள்ளைகள்.

ரோஜா – (அவசரமாக) வாங்கடி. வந்திட்டம் Teacher.

ஆசிரியர் – (அவசரமாக) சரி சரி வாங்க போவம்.

[ஆசிரியரும் மாணவர்களும் பயிற்சிப் பட்டறைக்குள் செல்லல் மூவர் நின்று அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருத்தல்.]

அபி – (மகிழ்ச்சியாக) ஜேயோ என்ன அழகாத்தான் இருக்கு Teacher சுப்பரா இருக்கு. கல்யா இது ரொம்பவே அழகாக இருக்குடி.

கல்யா – (மெதுவாக) என்னால் உணர முடியிது அபி.

- அபி - (மெதுவாக) எப்பிடி இதெல்லாம் உணர முடியிது.
- கல்யா - (ஏனமாக) அடியே அதுவா நீ இருக்கிற சந்தோசம்தான் என்ன உணர வைக்குது.
- ரோஜா - Teacher நாங்க இந்த பயிற்சிப்பட்டறையைச் சுத்திப் பாத்திட்டு வாறும்.
- ஆசிரியர் - சரி. நான் உங்கட பேரக் குடுத்துட்டு வாறன் நீங்க போய்ப் பாத்திட்டு Quickகா வாங்க.
- பூஜா - (சந்தோசமாக) வாவ் என்னடி அழகா இருக்கு இதப்போல ஒரு காட்சிய நான் பாத்ததே இல்லடி.
- ரதிபா - (கோபமாக) எங்க இருந்து வாரீங்க.யாரோட வந்தீங்க.என்னத்துக்கு வந்தீங்க.
- கீதா - (முறைத்தபடியே கோபமாக) ஏய் இங்க பாருங்க நாங்க ஜஞ்ச பேர் நீங்க மூன்று பேர் இதுக்கெல்லாம் பயப்பிரர் ஆக்கள் நாங்க இல்ல.கடல் ஓரம் உரல் உருளுது பிறங்குது இதப் பத்து தடவ சொன்னீங்க என்ட நாங்க ஜஞ்ச பேரும் உங்க மூக்கே அடிம. நாங்க புலிகள் அசைக்க முடியாது.
- ஆசிரியர் - (உரத்து அழைத்தல்) கீதா, அபி வாங்க.

[ஜவரும் ஓடி வருதல்]

- கீதா - (முச்ச வாங்கிய படியே) என்ன Teacher எதுக்காக கூப்பிட்டிங்க.
- ஆசிரியர் - (பதற்றத்துடன்) அதுவா முதலாவது போட்டி ஆரம்பமாகப் போகுதாம் றன்னிங் போட்டி.
- ரோஜா - (சந்தோசமாக) வாவ் நான்தான் முதலாவது வருவன் Teacher.
- Teacher - Ok ஓடிவாங்க. ரோஜா அங்க போய் பேரக் குடுத்துத்து வாங்க. வாங்க நாங்க அங்க போவம்.
- ரோஜா - சரி Teacher.

பெயர் பதிபவர் - ரதிபா அப்பா பெயர் ரகு, ரோஜா உங்கட அப்பா பேர்

ரோஜா - (திகைத்துப்போய் நிற்றல்) அப்பா...அப்பா பேர்... எனக்குத் தெரியாது.

ரத்பா - (ஏனமாக) டியோய் இவளுக்கு அப்பா இல்ல போலடி அம்மா பாவம்.

Teacher - (கோபமாக) என்ன என்ன இங்கே இவங்க ஆச்சிரமத்தில் இருந்து வந்தபிள்ளைகள்.

பெயர் பதிவோர் - (கவலையாக) sorry மகள். நீங்க போய் விளையாடுங்க.

Teacher - என்ன ரோஜா 1st வரவேணும் ok.

[ஒட்டம் ஆரம்பித்தது கீதா, பூஜா, அபி, கல்யா, Teacher ஜவரும் ரோஜாவை உற்சாகப்படுத்துதல் ஒட்டப்போட்டியில் முதலிடத்தை ரோஜா பெறுதல்]

ஆசிரியர் - (சந்தோசமாக) வாழ்த்துக்கள் ரோஜா. நாம ஆச்சிரமத்தில் இருந்து வந்தாலும் நாம யார் என்றத காட்டித்துத்தான் போகணும் ok.

மாணவர்கள் அனைவரும் - OK Teacher.

காட்சி - 03

(பயிற்சிப்பட்டறைக் காட்சி)

அம்மா - (அன்பாக) மகன் இந்தாங்க சாப்பிடுங்க. நீங்களும் நாளைக்கு நடக்கப்போற ஓவியப் போட்டியில் 1stவரவேணும் சரியா...

மகன் - பாக்கலாம் அம்மா (தலையை ஆட்டிய படியே)

(தாயும் மகனும் உரையாடுவதை கல்யா ஒரு மரத்தின் அருகே நின்று கேட்டுக்கொண்டிருத்தல் அப்போது பூஜா ஓடிவருதல்.)

பூஜா - (உரத்து அழைத்து ஓடிவருதல்) கல்யா..கல்யா..வாடி அடுத்தது எனக்குப் பிடிச்ச போட்டி நடக்கப்போகுது.

கல்யா - (அமைதியாக) கு...சத்தம் போடாதடி. அந்த அம்மா அவங்க பசங்ககிட்ட எவ்வளவு அன்பா இருக்காங்க but நமக்குத்தான் யாருமே இல்லையே பூஜா நீ அம்மாவப் பாக்காட்டியும் அம்மா மாதிரி இருக்கிறவங்களையாவது பாக்கிரியே ஆனா நான் அதக் கூட பாக்க முடியாது. எனக்கு ஒரே ஒரு ஆசைதான் என்ன ஆச்சிரமத்தில் விட்டுத்துப் போன எங்கட அம்மாவுக்கு ஒரு முத்தம் கொடுக்கணும். (அழுதபடியே)

பூஜா - (கவலையோடு) நீ கவலப்படாத நாம எல்லாம் கடவுள்ர பிள்ளைகள்டி வா வா சீக்கிரம்.

[மாணவர்கள் அனைவரும் ஓவியம் வரைதல் வரைகின்றபோது மிலு, நிஷா, இருவரும் பூஜா வரையும் தாளில் பெயின்டை ஊத்துதல்]

Teacher - “தங்கச்சி அந்தப் பிள்ளை paper வாங்கித் தாங்க ”

நிஷா - மிஸ்..மிஸ் பேபரத் தரயாம் தாங்க. (பூஜாவின் கையில் இருந்த பேபரைப் பறித்து Teacher ரிடம் கொடுத்தல்.)

[நடைபெற்ற போட்டிகளில் எல்லாம் ஆச்சிரமக் குழந்தைகளை வெற்றி பெறுதல், பரிசில்களை வாங்கிக் கொண்டு ஆச்சிரமம் செல்ல முற்படுதல்]

ரத்பா - (சோகமாக) sorry நாங்க செஞ்ச தப்பெல்லாம் மன்னிச்சிக் கொள்ளுங்க இனி நாங்க friends சா இருப்பம் okவா.

ரோஜா - ok ok டபின் ok எனடி.

சுரியர் - (அதிசயமாக) என்ன வானம் இருண்டது. இதுக்குத்தானா என்ன எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்தித்தீங்க. இதத்தான் நான் எதிர்பார்த்த நான் சரி வாங்க போகலாம்.

ரோஜாக்குமு - வாடி. போய்த்து வாரம். எங்கட ஆச்சிரமத்துக்க நீங்களும் வாங்கடி. (சோகமாக)

ரத்பாக் குழு - (சோகமாக) வாய் கட்டாயம் வருவம் வாய்.

காட்சி - 04

[ஆச்சிரமத்துக்கு மாணவர்கள் வருகை தரல்]

ரோஜா - (சந்தோசமாக) மெடம் நாங்கதான் அங்க வச்ச போட்டிகளில் எல்லாம் முதலிடம் மெடம்.(அதிபர்)

Teacher - ஒம் மெடம் நம்மட ஆச்சிரமப் பிள்ளைகள்தான் எல்லாத்திலயும் முதலிடம். சரி சரி பிள்ளைகள் ஓடிப்போய் குளிச்சித்து வாங்க.

அபி - (சோம்பெரியாக) சரி Teacher

[மாணவர்கள் குளிப்பதற்காக அவர்கள் வகுப்பிற்குச் செல்லல் teacher அவர் வகுப்பிற்குள் செல்லல்]

அதிபர் - (வேலை செய்தவாறு) இந்த phone எப்பவுமே கத்திக் கொண்டுதான் இருக்கு. கலோ யாரு பேசிற்கக...

அபியின் அப்பா - கலோ மெடம் நான் அபியின்ட அப்பா. நான் நாளைக்கு வந்து அபியக் கூட்டித்து போக வாறுன்.

அதிபர் - (சாந்தமாக) சரி நீங்க வாங்க. நான் அபிட்டப் போய்ச் சொல்ரன்.

அபியின் அப்பா - (சந்தோசமாக) ok மெடம் நான் நாளைக்கு 01 மணிக்கு வந்து கூட்டித்துப் போக வாறுன்

அதிபர் - (சாந்தமாக) அபி அபி இங்க வா

அபி - (ஓடிவருதல்) என்ன மெடம் என்ன

அதிபர் - அபி நாளைக்கு உங்கட அப்பா வந்து உங்களக் கூட்டித்துப் போக வருவாராம்.

அபி - (சந்தோசமாக) சரி மெடம் ok

[சந்தோசத்துடன் ஓடிப்போய் தனது அப்பா வருவதை சொல்லுவதற்கு செல்லும் வேளையில் கல்யாவைப் பார்த்து தனது அப்பாவிற்கு அபியின் முகம் தெரியாது அதனால் நாளைக்கு கல்யாவின் அப்பா வந்து அவளைக் கூட்டிப் போவதாக கூறுதல்.]

அபி - (சந்தோசமாக) ஏய் கல்யா நாளைக்கு உங்கட அப்பா 01 மணிக்கு வந்து உன்னக் கூட்டித்துப் போக வாராராம் நீ கவலப்படாத சரியா.

கல்யா - (அழுதபடியே) அப்படியா எனக்கு ரொம்ப சந்தோசமா இருக்கு நான் இப்ப போய் தூங்குறன் நீயும் வா.

காட்சி -05

[ஆச்சிரமக் காட்சி]

அபி - ஏய் கல்யா உங்கட அப்பா வந்து கொண்டிருக்காராம்

அபி அப்பா - மெடம் அபி எங்க

அதிபர் - அதோ அந்தா இருக்கிறாள். பதிவு எல்லாத்தயும் தந்தித்துப் போங்க

அபி அப்பா - இந்தாங்க அபி அபி

அபி - (ஏய் கல்யா இந்தா உங்கட அப்பா வந்திட்டாரு. உன்ட பேர் அபி சரியா. கல்யா என்றது நாங்க வச்ச பேர்

அபி அப்பா - அபி மகள் வாங்க நாம போக

அதிபர் - (மெதுவாக) அபி வாங்க என்ன இது. என்ன வேல செய்யீர

அபி - (அழுதபடியே) மெடம் என்னவிட கல்யாதான் பாவம்.அதுதான் எனக்கு நீங்க அம்மாவா இருங்க. இத யாரிட்டயும் சொல்ல வேணாம்.

அதிபர் - (அழுதபடியே) சரி அபி வாங்க

கல்யா - (சந்தோசமாக) மெடம் friends நான் பொயித்துவாறன் வாய் டி.

அப்பா - பொயித்து வாரம் மெடம்

அபி - (அழுதபடியே ஆசிரியரை அணைத்துக் கொண்டு) வாங்க மெடம் நாங்க போகலாம்.

செல்வி.ப.தர்வஷிகா
மட் / தாழங்குடா விநாயகர் வித்தியாலயம்

நீதிப்பாடல்கள் விவேகசிந்தாமணி

பாடல்

தன் தாமரையின் உடன் பிறந்தும் தன் தேன்
நுகரா மண்டுகம்
வண்டோ கானத்து இடை இருந்து வந்து
கமலமது உண்ணும்
பண்டே பழகி இருந்தாலும் அறியார்
புல்லர் நல்லோரை
கண்டே களித்து அங்கு உறவாடி தம்மிழ்
கலப்பர் கற்ஞோரே.

கருத்து

குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரையுடன் தண்ணீரில் ஒன்றாகப் பிறந்த தவளை அங்கேயே வாழ்ந்தாலும், அத் தாமரையில் உள்ள தேனைப் பருகுவதற்கு அறியாதவனாக இருக்கின்றன ஆனால் எங்கோ காட்டிலிருந்து வாழும் வண்டானது இங்கு வந்து அத் தாமரைப் பூவில் உள்ள தேனை அருந்துகின்றன. அது போல எவ்வளவுதான் நெடுங்காலம் பழகியிருந்தாலும் அறிவில்லாதவர்கள், நல்லவர்களின் உயர்ந்த குணங்களை அறிந்திருக்கவோ, அவர்களுடன் பழகவோ அறியமாட்டார்கள். ஆனால் அறிவுடையோர்கள் நல்லோரின் குணங்களை தாம் பார்த்த பொழுதே தெரிந்து, அவர்களுடன் மகிழ்ந்து உறவு கொண்டு அவர்களுடன் ஒருங்குசேரக் கலந்து உறவோடு வாழ்வார்கள்.

சிறப்புரை

- ஒன்றாகத் தண்ணீரில் இருந்த பொழுதும் தவளையானது தாமரை மலரில் உள்ள தேனை அறியாது வாழ்கின்றது.
- எங்கோ தூரத்தில் காட்டில் வாழும் வண்டானது இங்கு வந்து தாமரையில் உள்ள தேனை பருகுகின்றது.
- அது போல அறிவில்லாதவர்கள் நெடுங்காலமாகப் பழகியிருந்தாலும் நல்லவர்களின் உயர்ந்த குணங்களை அறிந்திருக்கமாட்டார்கள் அறியவும் மாட்டார்கள்.

- அறிவுடையோர்கள் நல்லோரைக் கண்ட மாத்திரத்தில் அவர்களின் நற்குணங்களை தெரிந்து, அவர்களுடன் மகிழ்ந்து உறவாடி கலந்து வாழ்வார்கள்.

அணிச்சிறப்பு

- உவமை அணிகள் கையாளப்பட்டுள்ளமை.

1. உவமானம் :	தண்டாமரையினுடன் பிறந்தும் தண்டேன் நுகரா மண்டுகம்.
உவமேயம் :	பண்டே பழகியிருந்தாலும் அறியார் புல்லர்.
பொதுத்தன்மை :	அறியமுடியாத தன்மை.
2. உவமானம் :	வண்டு
உவமேயம் :	அறிவுடையவர்
பொதுத்தன்மை :	பயன் பெறல்
3. உவமானம் :	தவளைகள்
உவமேயம் :	அறிவிலார்
பொதுத்தன்மை :	பயன் பெறாமை

- அறிவுடையோர்கள், அறிஞர்களைக் கண்டவுடன் அவர்களின் அருங்குணங்களை உடன் அறிந்து கொள்வர்.

இதே போன்றே தூரத்தில் எங்கோ காட்டிலுள்ள வண்டானது நீர்நிலையில் உள்ள தாமரையில் தேன் இருப்பது கண்டு நுகர்ந்து விடுகிறது.

- அறிவில்லாதவர்கள், அறிவுடையோரிடம் நெடுநாட் பழகியிருந்தாலும் அவர்களின் நற்குணங்களை அறியமுடியாது இருப்பர்.

இதே போன்றே நீர் நிலையில் தாமரையும், தவளையும் ஒன்றாக இருப்பினும் தாமரையில் தேன் இருப்பது தவளைக்கு தெரிவதில்லை.

செல்வி. க. பாத்திமா நன்றின்
மல் / ம. ம. பாலமுகன் அலிகார் மகா வித்தியாலயம்

மனித மேம்பாட்டிற்கு இலக்கியம் மற்றும் கலையின் முக்கியத்துவம்.

இயற்கையன்னை மனிதனை அறிவு வளத்துக்குரிய முளையோடும், உணர்ச்சியும் கற்பனையும் ஊந்தெடுக்கும் உள்ளத்தோடும் படைத்துள்ளான். ஆகவே மனிதனின் முழுமையான வாழ்வினுக்கு அறிவும் வேண்டும் உணர்வும் வேண்டும்.

ஒன்றை மட்டும் போற்றி மற்றொன்றைப் புறக்கணிப்பதால் மனித வாழ்வு ஊனமடைகிறது. அறிவை மாத்திரம் வளர்த்து உணர்ச்சியைப் புறக்கணிப்பதால் மனிதன் இயந்திரம் போன்றவனாகின்றான். உணர்ச்சிகளை அடக்கியானாம் வல்லமையற்றவனாகின்றான். உணர்ச்சியை மாத்திரம் வளர்த்து அறிவினைப் புறக்கணிக்கும்போது மனிதன் நல்லன தீயனவற்றைப் பகுத்துணரும் பண்பை இழக்கின்றான். நடுவுநிலமையினின்று எதனையும் ஆயும் ஆற்றலையிழக்கின்றான். இந்நிலையில் அறிவியலை விஞ்ஞானமென்றும் உணர்ச்சியும் கற்பனையும் கொண்ட படைப்புக்களை கலை என்றும் பாகுபாடு செய்வர் அறிஞர். கலையை நுண்கலை என்றும் கவின்கலை என்றும் அழகுக் கலை என்றும் கூறுவர். அது ஓவியம், சிற்பம், நாடகம், நாட்டியம், இசை, இலக்கியம் எனப் பல பகுப்புடையது. இவை அனைத்திற்கும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடே உயிராக விளங்கும்.

இக் கலைகளனத்திலும் இலக்கியம் சிறப்புடையது. அது மொழியினைக் கருவியாகக் கொண்டு பிறப்பது காலத்தினால் அழிவின்றி நினைப்பதனையே அளவு கருவியாகக் கொண்டு வாழ்வது உணர்ச்சியும் கற்பனையும் கூடிய அனுபவ வெளிப்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாக அமைவது. இக் காரணங்களால் அது ஏனைய கவின் கலைகளிலும் சிறப்புடையதாகிறது.

இத்தகைய இலக்கியத்தின் பயன்கள் மிகப்பல அவற்றுட் பிரதானமானது உலக வரலாற்றையே மாற்றி அமைக்கும் தன்மை. அறிவியல் வளர்ச்சியினால் ஏற்படும் மாற்றங்களிலும் பார்க்க மனவளர்ச்சியினால் ஏற்படும்மாற்றங்களே வரலாற்றை மாற்றும் ஆற்றலுடையன. அதாவது மனித சமுதாயத்தின் மனவளர்ச்சிக்கூறுகளான விருப்பு, வெறுப்பு, நம்பிக்கை போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துவதனாலேயே வரலாறு பெருமளவு மாற்றமடைகிறது.

கொடுமையும் வற்புறுத்தலும் கொண்ட அரசியலமைப்பினாலும் சட்ட திட்டங்களினாலும் நிலையான சீர்திருத்தம் உண்டாகாது. உள்ளத்தின் ஆழத்திலே முளைவிட்டு வளர்ந்து செழிக்கும் அன்பு, அருள், தியாகம், தன்னலமறுப்பு முதலிய நல்லுணர்வுகளால் உண்டாகும் சீர்திருத்தமே நிலையானதும் பயனுள்ளதுமாகும்.

இந் நல்லுணர்வுகளை மனிதரிடத்தே பயிர் செய்யவல்லது இலக்கியம். எனவே, உயரிய சமுதாய மலர்ச்சியை உண்டாக்கவல்லது இலக்கியம். வரலாற்றுக் கண்கொண்டு நோக்குவார்க்கு இவ்வண்மை புலனாகும் அதனாலேதான் சட்டம், அறிவியல், தத்துவத்துறை முதலியனவற்றை ஆக்குவோரினும் பார்க்க இலக்கியம் படைக்கும் புலவர்கள் ஆற்றலும் செல்வாக்கு உடையவராய் மனித உள்ளங்களை ஆள்கிறார்கள், என ஆங்கில இலக்கிய விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

வாழ்க்கை என்னும் நறுங்கனியின் தீஞ்சவைச்சாரே இலக்கியமெனில் அது முற்றும் பொருத்தமுடைத்து; உலக மாந்தர் இயல்புகள் பெருங்கடல்போல ஆழமும் அகலமும் உடையன. அவைகள் அனைத்தையும் அளவிட்டுக் காணுதல் சில வாழ்நாட் பல பினிச்சிந்றியுடைய மாந்தருக்கு இயலாத்தொன்று ஆணால், பொய்யில் புலமைச் சான்றோர்கள் ஆக்கித்தந்த இலக்கியங்கள் மாந்தரியல்பின் ஆழ, அகலத்தையும் நன்மை, தீமைகளையும் விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராய்ந்து கூறவல்லன.

அன்றியும் பலபல கோணங்களிற் இளைத்துச்செல்லும் உணர்வோட்டங்களையும் மனவெண்ணங்களையும் ஆசாபாசங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டவல்லன. சங்க இலக்கிய அகத்துறைப்பாடல்களும் புறத்துறைப் பாடல்களிலே சங்கச் சான்றோரின் மனச்சான்றும் அஞ்சாமையும் புலப்படுகின்றன. வாழ்க்கைத் தத்துவங்களும் பண்டைத் தமிழர் வாழ்வுமுறையும் வாரமணிகளாய் ஒளிவிடுகின்றன. அத்துறைப் பாடல்களிலே மாந்தரின் நுண்ணிய உணர்வோட்டங்கள் துடிக்கின்றன. அதனால், இலக்கியம் கற்போர் மனவளர்ச்சியுடையோராய், ஒழுக்கநெறி போற்றிச்சீரிய உலகியல் அறிவைப் பெறமுடிகிறது.

வரலாற்று முறையில் ஆராயும்போது, உலகில் மனிதன் தோன்றிய நாள் தொடக்கம் இன்று வரை பலவகைப்பட்ட புதிய சிக்கல்கள் கிளைத்தெழுந்துள்ளமையை அறிதல் இயலும். தேசங்களோடு தேசங்களும் நாடுகளோடு நாடுகளும் பகைத்தெழுந்து சீர்குலைந்துள்ளன. மக்கள் ஒருவரோடாருவர் பழகும்போது, குடும்பமாக வாழும் போதும் பினக்குகள் பல தோன்றியுள்ளன. இத்தகைய சீர்கேடுகளுக்கும் பினக்குகளுக்கும் காரணமாக அமைவது மக்கள் மனதிலே கலையுணர்வும், சால்புணர்வும் வேர் கொள்ளலைமையே. இளங்கோவின் சிலம்பும் கம்பனின் காவியமும், வில்லியின் பாரதமும், பாரதியின் கவிதைப் பூந்துணரும் இவ்விருவகை உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தத்தக்கன. எனவே, அவ்விருவகை உணர்வுகளையும் மக்கள் மனத்தில் ஆழப்பதித்துவிடத்தக்கன இலக்கியங்கள். அதனால் இலக்கியம் கற்றவர்கள் பூசல்களையும் பினக்குகளையும் தக்கவகையிற்புறங்களை தோல்வியும் துன்பமுற்ற நல்வாழ்வு முடிகிறது.

மக்களெல்லாரிடத்தும் குறையும் நிறையும் கலந்தே காணப்படும். குற்றங்குறைகளின்றி முழுநிறைவு பெற்ற மனிதன் எவனுமே இவ்வுலகில் இருத்தல் இயலாது. அங்ஙனம் இருப்பானேயாயின் அவன் மனிதநிலையைக் கடந்து, உயரிய அமரநிலை எய்தியவணாகக் கருதப்படுவான். அந் நிலையை

அடைவதற்கு தன்னடமுள்ள குற்றங் குறைகளையுணர்ந்து நீக்கும் வகைகளை அறிந்து அவற்றை நீக்கவேண்டும். அதற்குச் சிறந்த கருவிகளாக அமைவன இலக்கியங்களாம். இலக்கியங்கள் புலவனது உணர்ச்சியையும் கற்பணயையும் மாத்திரமின்றி அவனது அனுபவங்களையும் புலப்படுத்தும் இயல்பு கொண்டது. அவ் அனுபவங்களுக்கு உருக்கொடுத்து பாத்திரங்களாக நடமாட விடுகின்றனர் புலவர்கள். இராமாயணத்தில் உயர்பண்புகளின் சிகரமாய் இராமன் வருகின்றான்; தியாகத்தின் திருவருவாய் பரதன் வருகின்றான்; கள்ளங்கபடமற்ற அன்பின் திருவருவாய்க் குகன் வருகின்றான்; வீரமும் கலையுணர்வும் கொண்டிருந்தும் பிறர் மனைவியை நயந்தமையால் அழிவுறும் இராவணன் வருகின்றான்; வஞ்சனையின் வடிவான கூனி வருகிறாள்; இவ்வாறே பாரதத்திலும் பல இயல்பு கொண்டோர் உலாவுகின்றனர்.

இப் பாத்திரங்களின் இயல்புகளை ஆழந்து கற்பதனால் நல்லுணர்வுகளைப் பெருக்கமுடியும்; தீய உணர்வுகளைப் போக்கமுடியும். அதனால் அனுபவக்களஞ்சியங்களான ஒவ்வொரு மனிதனையும் சீர்திருத்த வல்லனவாகின்றன. அதனாலேதான் கவலையடைந்தோரும் உலக வாழ்வில் வெறுப்படைந்தோரும் எவற்றை வெறுத்தொதுக்கத் துணியினும் உயர்ந்த இலக்கியங்களை வெறுத்தொதுக்கத் துணிவதில்லை.

பண்டைத்தமிழரின் பெருமை, சிறுமைகளையும் பிறவற்றையும் அறிவதற்கு காலவரையறையோடொட்டிய வரலாற்றில்லை எனப்பலர் கவலையறுவார். வரலாற்றின்பது ஆண்டும் திகதியும் அரசர் பெயர்களும் வரிசைப்பட அமைந்த அட்டவணையன்று. மக்களது சிந்தையில் வளர்ந்த எண்ணங்களையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் காட்டுவதே உண்மை வரலாறு. இந்நிலையிலே தமிழ் இலக்கியங்கள் உண்மைச் சரித்திரங்களாகத் தமிழினத்தின் எண்ணப் போக்கையும் வாழ்க்கை முறையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறே வெவ்வேறு மக்களின் உண்மை வரலாற்றை அவர்களது இலக்கியங்கள் மூலமாகக் காணுதல் வேண்டும்.

உலக மக்களிடையே ஒற்றுமையுணர்வை வளர்ப்பதற்கு புலவர் பலர் படைத்தளித்த இலக்கியங்கள் பேருதலி செய்கின்றன.

உலக நாடுகளிடையே பலவேறுவகைப்பட்ட கோட்பாடுகள் காரணமாக காலத்திற்குக்காலம் அவை பசுமை பூண்டு போரொலி கொட்டலாம்.

ஆனால் எவரும் இலக்கியங்களையோ அவற்றினை ஆக்கித்தந்த பெருமக்களையோ பகைப்பதில்லை. அன்றியும் இன்று வேற்றுமொழி இலக்கியங்கள் சொந்த மொழியிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மக்களிடையே பரப்பப்படுகின்றன. இவ்வாறு உலக இலக்கியங்கள் எங்கும் பரப்பப்படுமானால் உலகப்பொது மனித உணர்வு வளரும். ஒரே உலகம் என்ற சீரிய பொதுநோக்கு மலரும்.

செல்வி.நே.விவேதிகா
மட்.ஆரையம்பதி இ.கி.மி.ம.வி

மட்டுநகர் வாசம்

திந் தன தினனா
திந் தன தினனா
திந்..... தன தினனா.....
திந்..... தன தினனா.....

மண்ணுயிது மண்ணு
மட்டு நகர் மண்ணு
வாழ வைக்கும் மண்ணு
வந்து பாரு கண்ணு
வாழ வைக்கும் மண்ணு
வந்து பாரு கண்ணு

வங்க கடல் கிழக்கே
மட்டு வாவி மேற்கே
சுற்றி வர வயலே
குழந்து நிற்கிற அழகே
சுற்றி வர வயலே
குழந்து நிற்கிற அழகே

(மண்ணுயிது மண்ணு)

விவசாயி மகிழ்
மீனவன் வாழ
கைத்தொழில் பெருக
கரம் வந்து கவர
கைத்தொழில் பெருக
கரம் வந்து கவர

வெள்ளரிப் பழமும்
முந்திரிகைச் சுவையும்
நன்னாரி கலந்து
நாம் குடித்து மகிழ்ந்து
நன்னாரி கலந்து
நாம் குடித்து மகிழ்ந்து

(மண்ணுயிது மண்ணு)

இளந்ர நொங்கு
இதமாகும் பங்கு
சச்சர கொச்ச
இளசுகள் கொஞ்ச
சச்சர கொச்ச
இளசுகள் கொஞ்ச

கடல் மலை ஆறு
கன் கவரும் பாரு
குளம் வாவி ஒடை
இயற்கை அன்ன படையே
குளம் வாவி ஒடை
இயற்கை அன்ன படையே
(மண்ணுயிது மண்ணு)

விருந்தோமல் மக்கள்
வாழவைக்கும் பூமி
வந்தாறும் நிலமும்
வரலாறு உறும்
வந்தாறும் நிலமும்
வரலாறு உறும்

கல்வியும் கலையும்
கன் இரண்டில் காக்க
பண்பான மக்கள்
அன்போடு வாழ
பண்பான மக்கள்
அன்போடு வாழ
(மண்ணுயிது மண்ணு)

திரு. ஜி. எழில்வண்ணன்
கிரான்குளம்

தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்பவன் இகழப்படுவான்

-இயேசுநாதர் -

அவள் ஒரு கொழுந்து

சுட்டிக்குறும்பாலும் மெல்லச்சிரிப்பாலும் வீட்டையே கட்டிப் போட்டு கடமை புரியும் கெட்டிக்காரி இந்த அஞ்சலி படிப்பதோ மூன்றாம் தரம் கதைப்பதோ உலகத்தரம் எல்லோரிடமும் புன்னகையுடன் கதைத்து ஊரையே உறவாய் வைத்திருப்பவள் தான் இந்த அஞ்சலி. சிறுவயதில் தாயைப்பறி கொடுத்தவள் தந்தையை மட்டுமே இரத்த உறவாய் கொண்டவள். அவனுடைய பெயரோ சதாம் ஆயிரம் உறவுகள் அட்டைபோல் ஓட்டிக்கொண்டே இருக்கும்.இதனால் தாய் இல்லை என்ற கவலை இவளை துளைத்ததே இல்லை சதாமை பெயர் சொல்லிதான் கூப்பிடுவாள். அவனுக்கும் தன் மனைவி கூப்பிடுவது போல இவனும் தன்னை கூப்பிடுகிறாள் என்று எல்லோரிடமும் கூறிக்கொள்வான். அதிகாலையில் எழுந்து பிள்ளைக்கு சமைத்து பிள்ளையை வெளிக்கிடுத்தி ஓட்டோவில் பாடசாலைக்கு அனுப்பும் வரை எல்லா வேலைகளையும் செய்து விட்டுத்தான் சதாம் தன்னுடைய Mobile shopக்கு செல்வான..... அஞ்சலியின் குறும்பும் பேச்சிற்கும் அடிமைப்படாத ஆட்களே கிடையாது ஓட்டோவில் போகும் போதும் ஓட்டோ காரணான ராயுவைப் பார்த்து ராயுமாமா நீ ஓட்டோவில் போகும் போதும் ஓட்டோ காரணான ராயுவைப் பார்த்து ராயுமாமா நீ ஓட்டோவ ஒழுங்கா ஓட்டுடா..... இல்ல சதாம்கிட்ட சொல்லி உனக்கு காகு குடுக்க வேணாமென்று சொல்லுவேன் புரிஞ்சிச்சா ஜேயோ மாமா காகு பறிக்கிற காக்கி நின்குது நீ மெதுவா போ பிறகு பைன் சொல்லி உன்ட ஓட்டோக்கு எழுதுவாங்க இதனால் உன்ட பணம் போகும் எனக்கு School போக நேரம் காணாது.

பிறகு என்ட படிப்பு வீணா போகும்... சட்டென்று ராயு பிரேக் போட என்ன மாமா பயந்துடியா ராயு தலையை ஆட்டிவிட்டு வண்டி எடுக்க கையைப் போட்டு மறைக்கிறான். ராயுவும் சைட் பண்ணி ஓட்டோவை நிறுத்திவட்டு அஞ்சலியை பார்க்கிறான். அவனும் நான் சொன்னன் தானே மாமா என்றாள் சிரித்த படி கனநேரமாய் கதைத்துக் கொண்டிருந்த ராயுவிடம் போலீஸ் ஏதோ எதிர்பார்ப்பது போல தெரிந்தது. ஓட்டோவில் இருந்த அஞ்சலி திடீரென்று இறங்கி போலீஸ் மாமா.... போலீஸ் மாமா நான் ஸ்கூல் போகனும் லேட்டானா ஷ்சர் பேசுவா பேசினா நான் பொய் சொல்லாம நீங்கதான் காரணமென்று சொல்லுவேன் பிறகு உங்களுக்கும் பிரச்சனை எனக்கும் பிரச்சனை மாமா..... வா போவோமென்று சொல்ல அவனும் போக அனுப்பி வைக்கிறான். சின்ன பிள்ளையாய் இருந்தாலும் வாய்க்காறி என்று கூறுகின்றான். திடீரென ராயுக்கு போன் வருகிறது. உடனே கலோ என்கின்றான். மாமா..... சொன்னா கேளுங்க வாகனம் ஓட்டும் போது போன் கதைக்க கூடாதனு உனக்கு தெரியாதா? அடிகிடி பட்டா சதாம் உனக்குதான் அடிப்பான் அவனுக்கு சொல்லனும் உனக்கெல்லாம் போன வாங்கி குடுத்து கெடுத்து வைச்சிருக்கான். “அம்மாடி

இந்தா நீ படிக்கிற இடம் வந்திட்டு இந்தா புத்தகபையை கொழுவிக் கொள். தண்ணிப் போத்தல் இந்தா பாத்து படி செச்சருக்கு போய் படிச்சு குடுக்காத கடிச்சு வைச்சிருவா” போ மாமா..... என்று கூறிவிட்டு பாடசாலைக்கு உள்ளே செல்கிறாள்.

அங்கும் அவளது இராச்சியம் மேலோங்கி தான் காணப்படும் எல்லாத்திலும் டவுட் கேட்டு செச்சரையே சுற்றி விட்டுவிடுவாள் இந்தச் சீன்ன வயகல இவளுக்கு இப்படி அறிவான்னு மெச்சுற அளவுக்கு இவளது செயற்பாடு காணப்பட்டது. இவளது செயற்பாடு குறும்புத் தனமானதால் கூட யாருக்கும் தீங்கினைக்காதவள் சாப்பாட்டு நேரம் வந்து விட்டால் தன் நண்பர்களோடு சேர்த்து எல்லர்ருடைய சாப்பாட்டையும் பகிர்ந்து உண்பாள் சாப்பிடும் போது இந்த பொரியல் சதாம் பொரிச்சு வறுத்து எனக்காக தந்தான் இத நாங்க எல்லாரும் சாப்பிடுவோம....அவளுடைய தோழி சதாம் யாரு வீட்டு சமையல் காரணோ.... என்றாள் அடிச்சனா எண்ட அப்பாடா சதாம், அப்பாவையா பேர் சொல்லி கூப்பிடுந பேச மாட்டாரா..... என்ன எப்பவுமே எண்ட சதாம் பேச மாட்டான். அம்மா சாமிக்கிட்ட போனதில் இருந்து இவன் தான் எனக்கு எல்லா வேலையும்செய்வான். தலையிழுத்து கட்டிவிடுநதுல இருந்து காலநிகடம் வெட்டுந வரைக்கும் எல்லாமே சதாம்தான் சரி வா இன்றவல் முடிஞ்சுந்று போய் படிப்போம் என்று உள்ளே செல்கிறாள்.

ராயு போனவன் சதாமினுடைய கடைக்குப் போகின்றான் அண்ணே புது டிசைன்ய எனக்கு போன் காட்டன். எல்லாரும் smart phone பாவிக்கிறானுகள் நான் இன்னம் இந்த டப்பா போனதான் பாவிக்கிறான் சதாமிற்கு போன் வருகிறது அவனும் நோமல் போன் ஒன்றை யூஸ் பண்ணுகிறான் என்ன அண்ணன் நீ போன் கட வச்சிகிட்டு கஞ்சனா இருக்கிறாயே ஆமா எந்த கஸ்டமருக்கு போணாம். ஆணா? இல்ல பெண்ணா? ம....நம்ம றமேசக்கு, வீட்டவானு சொன்னேன். ஏ அண்ணே அவனுக்கு உள்ள ரெண்டு மனைவி போதாதா?

இதுல அவளுக்கு அடுத்ததுக்கு ரெடி பண்ணுராரு போலதான் தெரியது சரி போண காட்டு என்று போனைப் பார்த்துவிட்டு இந்த போனதான் எடுக்கனும் அயர் ஒண்டு ஏத்த போகனும் பொயிட்டு வாறன....

எங்க வீட்டு பக்கமா போறியா ஓம் அண்ணே மாமிட்ட கடைக்கு இந்த சாமான போட்டுட்டு போவன் என்று மூட்டையைப் போட்டுவிட்டு இந்தா காச என்று குடுக்க என்ன அண்ணே காசதார சரிதா நான் வேணானா கேக்கவா போற...அண்ணே அஞ்சலியின்ட வாய்க்கு நீ தான் காரணம் நீ அமசடக்கி அவ வாயாடி ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு கதையைச் சொல்லி என் காதால் ரத்தம் காணாம விடவேமாட்டா ஒருநாள் அம்மணிய என்ன செய்யுறன் பாரு....அவள் எண்ட மனைவி மாதிரிடா.... எப்பவுமே கதைச்சுட்டே இருப்பா...டா...சரி சரி பீல் பண்ணாத நான் வாறன் என்று புறப்படுகிறான்.....

பாடசாலை முடிந்ததும் ராயு மீண்டும் அஞ்சலியை ஏத்திக்கொண்டு சதாமினுடைய மாமி தங்கம்மாவிடம் ஒப்படைத்து விட்டு என்ன

வாய்க்காரியம்மா கொஞ்ச நேரம் சும்மா இருக்கமாட்டாள் என்கிறானே. கண்ணு வைக்காதடா எங்க வீட்டு மகாலடசுமிய. உள்ளே போனவள் கடையில் இருந்து ஜஸ் பெக்கட்டை கொண்டுவந்து இந்தா மாமா குடி...னு கொடுக்கிறாள். பாட்டி சதாம் இன்டைக்கு நேரத்துக்கு வாறன் எண்டான் என்று சொல்ல நமேஸ் மாமி மாமி சதாம் வந்திட்டானானு கேட்க. இல்லை மாமா அவனுக்காக தான் நானும் நிக்கிறனுன்னு அஞ்சலி சொல்ல. சதாமினுடைய மாமி எண்டா வள்ளி, தெய்வானை மாதிரி ரெண்டு பொண்டாட்டிய வச்சுக்கிட்டு இன்னும் விசேஷத்த காணல்யேன்னு நக்கல். செய்ய அஞ்சலியைத் தூக்கி இந்தான்னு சொக்கலேட்டை குடுத்துவிட அவனும் நல்ல மாமாடா.... நீன்னு சொக்கை கடித்து விடுகிறாள்.

உனக்கு எப்பவும் இதே கதையில் இரு. மாமி நானு போயிட்டு வாறன் என்று வெளிக்கிடுகிறான். ராயுவும் அப்படியே வெளிக்கிடுகிறான். நேரம் மாலை பொழுதை தொட்டுக் காட்டியது. சதாமும் தன் பிள்ளையோடு பொழுதைக் கழிக்க கடையினை மூடிவிட்டு வருகிறான்.வந்தால் ஒரே அரசியல் எப்பா...வாரன சொன்ன இப்ப நேரம் எண்டா... முட்டுக்காலில் இருடா.... நேரம்னா... நேரமா...இருக்கணும் புரியுதா உள்ளே கடையில் இருந்த தங்கம்மாள் மாப்பிள்ளி இவள்ளை வாய் கட்டிப்போடுநதுக்கு சரி நீங்க இன்னொரு கல்யாணம் கட்டிக் கொள்ளுங்களேன். வயசு இருக்குத்தானேன்னு சொல்ல...இப்ப என்ன மாமி அவசரம் இப்பத்தானே உன்பது வயசு ஒரு 15 வருசம் போகட்டும்னு அஞ்சலியை கூட்டிக்கொண்டு வீட்டினுள்ளே செல்கின்றான். மறுபடியும் பழையபடி பாடசாலைக்கு செல்கின்றாள். அவனுடைய தோழி நீ உண்ட அப்பாவ வா போனுதானே கதைப்ப, நான் கதைக்க என்ன பழக்கமடினு அடி விழுந்தது என்று சொல்லி கவலைப்படுகிறாள். உனக்கு கிடைச்சமாதிரி அப்பா எனக்கு கிடைக்கலயேன்னு சொல்ல இதுக்கு போய் கவலைப்படக்கூடாது. எல்லாம் போக போக சரியாகுமுனு சொல்லிவிட்டு, இந்த விரலைப்பாரு ஜந்தும் ஒரேதமாதிரியா இருக்கு இல்லையே அப்படித்தான் அவங்களும், ஒரு நாள் சதாம்கிட்ட உன்னையும் கூட்டிற்றுப் போறன் சரியா...னு வகுப்பிற்குள் செல்கிறாள். பாடசாலை முடிந்ததும் ராயு வாடி வாய்க்காறி என்று கூட்டிற்று வருகின்றான். இடையில் ஜஸ்கிறீம் வாங்கி குடுக்கிறான், ராயு அதற்கு பக்கத்தில் நின்ற நமேசம் வீட்டுக்கு தானே போறனு ஓட்டோவில் ஏறுகிறான். என்ன மச்சான் இங்க நிக்கிறன்னு ராயு கேக்க ரெண்டு தரித்திரங்களையும் இப்பதான் ஊருக்கு பஸ் ஏத்திட்டு வாறன் என்று சொல்கிறான். ராயுவும் நமக்கு ஒண்டு சிக்குறதுக்கே படாதபாடு பட வேண்டியதா இருக்கு உனக்கு ரெண்ட வச்சும் மேய்க்க ஏலாம இருக்கு....இம்... அவன் அவனுக்கு ஆயிரம் பிரச்சனை என்று இருவரையும் கடையில் இறக்கி விட்டு ராயு செல்கிறான். தங்கம்மாள் என்ன ரமேச பொண்டாட்டிய ஊருக்கு அனுப்பிட்டியாமே என்ன முன்டாவதா யாரையும் பாக்கப்போறியா அவனை கீழையும் மேலையும் பார்த்துவிட்ட செத்தகிளிக்கு இன்னுமா சோடன....னு சொல்ல இடியுடன் கூடிய மழை மெதுவாக தூறுகிறது சற்றுநேரம் சலசலனு பெய்த மழை சோ.... என்று பெய்தது. மாமி மழை பெருகுது குடைய ஒருக்கா தாங்க நான் கொண்டந்து தாறன் உன்ன நம்பி

எப்படி குடைய தாரதுனு விளையாட்டுக்குச் சொல்லி ஒரு குடைதான் இருக்கு அஞ்சலி மாமாவைக் கொண்டு போய் அவனுடைய வீட்டில் விட்டுட்டு வானு அனுப்பி வைக்கிறாள்.

அவனும் சரி கிளவி என்று சொல்லிச் செல்கிறாள் மேகக் கூட்டம் ஒன்றாய் சேர்ந்து கருமேகக் கூட்டங்களாய் மாறின. காற்றும் விட்டு வைக்காமல் தன் செயலை செய்து முடித்தது. சதாமும் மழையாய் இருக்கிறது. இனி castamar யாரும் வரமாட்டாங்க கடையைப் பூட்டுவோம் என்று நினைத்துக் கொண்டு இண்டைக்கு மகளிடம் அடிவாங்கமால் தப்பலாம் என்று அவனும் பக்கத்தில் உள்ள கடைகளில் சாப்பாட்டு சமான்களை வாங்கி தன் பைக்கில் போட்டக் கொண்டுப் புறப்படுகின்றான். தங்கம்மாள் நமேசை அனுப்பிவிட போன அஞ்சலியை காணவில்லையே இனி குடகிடனு ரமேச வரட்டும் அவனுக்கு என்ன செய்கிறேன் பார் என்று புலம்ப ஆரம்பித்தாள். மழையும் மெதுமெதுவாய் ஓய்ந்தது. வெள்ளைப் புறாக்கூட்டங்கள் போல வானமும் காணப்பட மேற்கே மறையும் குரியனானவன் செம்பழும் போல காட்சி தந்தான்.

சதாமும் வீட்டை வந்தடைந்தான் ரமேசம் வீட்டிற்கு வந்து சதாம் போன் கேட்டு விட்டன் கொண்டு வந்தியானு கேக்க வாற அவசரத்தில் மறந்திட்டன் ரமேஸ் உனக்கு நாளைக்கு மறக்காம கொண்டு வாறன் என்று சொல்லி மாயி.... மாயி.... உள்ளே இருந்து வந்த தங்கம்மாள் நமேசைப் பார்த்து எங்கடா.... அஞ்சலி அவ அப்பவே வந்துட்டாளே மாயி அந்த நீல கலர் ஓட்டோவல வந்தாளேனு சொல்ல இன்னும் வாயாடி வரலையேடானு வேலையால் வந்த சதாம் தனுடைய மகள் உறவுக்காரர் வீட்டில்தான் இருப்பாள் என்று ஒவ்வொரு வீடாய் ரமேசிடனே செல்கின்றான்.

இடையில் ராயுவை காண்கிறான் அஞ்சலியை கண்டியாடா என்று கேக்க இல்லையே அண்ணேனு சொல்கிறான் எல்லா இடத்திலையும் தேடுகிறான் ஒரு இடமும் ஆளைக்காணல் சதாம் ஒ பிள்ளையை நீ கொண்டு போய் ஸ்கூல் விடு நம்ம ராயுவும் பெண் விசயத்துல் ரொம்ப மோசம் உனக்கும் தெரியும் தானே ஜஸ்கிறீம் எல்லாம் வாங்கி குடுக்கிறான் பாத்துக்க சரி நான் இங்கால போக வேண்டிய அவஹுவல் ஒண்டு இருக்கு நானும் பாத்துக் கொண்டு போறன் கண்டால் வீட்ட கொண்டந்து விட்டுட்டு போறண்டானு ரமேசம் செல்கின்றான் எங்கு போனாள் எங்கு போனாளென்று தேடித் தேடி ஓய்ந்து போகின்றான் எவ்வளவு தேடியும் ஆளைக் காணவில்லை.

போலிலில் முறைப்பாடு செய்வோம் என்று செல்கிறான். முறைப்பாடிட போலில் விரைந்து வருகிறார்கள். பிள்ளை எத்தனை மணிக்கு காணாமல் போனாள்? பாடசாலைக்கு யாருடன் போவாள்? கடைசியா யாருடன் அனுப்புனீங்க? நீங்க என்ன வேலை செய்றீங்க? அதுல யார் கூடயாவது பிரச்சினையான்னு கேக்க ஆட்டோ ரைவர் வீடு எங்க இருக்குனு கேட்டு செல்கிறார்கள் அங்கு அவனைக் காணவில்லை சதாமிற்கு ரமேஸ் சொன்ன வார்த்தைகள் உறுத்த ஆரம்பித்தது தன் மனதிற்குள்ளே ஆயிரம் கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொள்கின்றான் கடவுளே என் மகனுக்கு ஒண்டுமே நடந்திருக்கக் கூடாது நடக்காது நடக்காதுனு மனதை

சமாதானம் செய்து கொள்கிறான். பின்பு தன் மகளை ஸ்கூல் ஏத்தி இறக்குறது அவன் தான் ஜஸ்கிறிம் எல்லாம் வாங்கிக் குடுத்திருக்கான் என்று எல்லாவற்றையும் கூறி அழகின்றான். சரி....சரி அழாதீங்க நீங்கதான் உங்கட பிள்ளைகளில் கவனமா இருக்கணும் கிடைச்சிடுவாள் அழாதீங்கனு சமதானம் செய்துவிட்டு ரமேஸ் வீடு நோக்கி செல்கின்றனர் அங்கு பார்த்தால் அவனுடைய வீடு பூட்டிக் கிடக்கிறது போலீஸ் அங்கும் இங்குமாய் பாக்க சதாம் வீட்டிலுள்ள குடை அவனது வீட்டிற்குள் இருந்தது.

சேர் அந்தக் குடையோடுதான் என் மகள் கடைசியாய் போனாள்னு கம்பியைப் பிடித்த வண்ணம் உறைகிறாள். வீட்டை உடைக்க முற்படும் போது சேர் அவனும் நானும் தான் சேர் தேடினோம் அவன் என் பிள்ளையை ஓட்டோவிலே கண்டதா சொன்னான் என்று சதாம் சொல்லி போலீஸை கூட்டிச் செல்கிறான். இருந்தும் அவன் மனம் அந்த இடத்தைவிட்டு போவதற்கு மறுக்கிறது பின் தன் நிலையை சுதாகரித்துக் கொண்டு செல்கிறான். தீமரென் விசாரிக்க வந்த போலீஸ் அதிகாரி பிள்ளை இவனுடன் தானே கடைசியாய் வந்தது. பிள்ளை மீண்டும் வரவேண்டுமென்றால் அந்த குடை உங்கள் மகளிடம் அல்லவா இருந்திருக்க வேண்டும்.

அவள் வீட்டில் எப்படி என்று கேள்விகளுடன் அந்த வீட்டை முற்றுகையிடுகின்றார் பின்னே கதவை உடைகிறார். உள்ளே பார்த்தால் அவன் உண்மையில் இல்லை சதாம் சேர் இவன் எனக்கு நல்லா தெரியும் சேர் இவன் ரொம்ப நல்லவன் சேர் எண்டு சொல்ல சிரித்த வண்ணம் நீங்க பால் பாலுறு மட்டும் பாக்கிறவங்க நாங்க பாலுல தண்ணி இருக்கானு சந்தேகக் கண்ணோடு பார்ப்பவங்கள்னு சொல்கிறார்.

பின் இந்தாங்க உங்கட குடைனு கொடுக்கிறார் கட்டிலுக்கு கீழே ஒரு மூட்டையில் இருந்து இரத்தம் வருவதைக் கண்ட போலீஸ் அதிகாரி காஸ்ஸ்டபிள் சதாவை அழைத்துச் செல் என்று கூறிவிட்டு மூட்டையை மெதுவாக இழுக்கின்றார் உள்ளே அவிழ்த்து பார்த்தால் அஞ்சலி கண்ணீர் அஞ்சலியாய் இருப்பதைக் கண்டு போலீஸே மனம் உடைந்து போகிறார். உள்ளே ஒழி வந்த சதாம் ஜயோ அஞ்சலி என்று கதறுகிறான். பின்மாய் பார்த்த மகளை என்ன செய்வது உன்னைக் கொல்ல அவனிற்கு எப்படி மனச வந்தது என்று புலம்புகின்றான்.

விபரமறியா பிள்ளை மீது வீண் எச்சம் கொண்டான் கருமம் தனை அடைந்து காமம் தனை தீர்ப்பதற்கா பிள்ளைதனைக் கொண்றான் உணர்வறியா பிள்ளை வழியதனால் மாண்டதா ஜயோ கயவர் தனை அடையாளம் காண மறந்தாளோ இந்த சதாம் செய்தி அறிந்து ஊரே கூறுகிறது ராயுவும் அடித்து பியற்த்துக் கொண்டு வருகின்றான் இப்பதான் ரமேசை பஸ்ஸராண்டில் விட்டுவிட்டு வருகின்றேன் என்று பொலிசாரிடம் கூற மறுநாள் மாட்டிக் கொண்டான் ரமேஸ் உண்மையைக் கூறினான் அவளைக் கொண்றுதான் என் ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொண்டேன் என்று கூற உணர்விழந்த சதாம் அவனருகே பாய்ந்து அவன் உயிரைக் குடிக்கப் பாய்ந்தான் சட்டம் தன்னைக்காத்துக்

கொண்டது சாட்சி குற்றவாளியாகி ஆயுள் கைதியானான் சதாமோ பிள்ளை தனைத் தொலைத்து பைத்தியக்காரனாய் அலைந்தான். காலமும் அவனைக் கைவிட்டது கடவுளே கண் கெட்ட ஞான நான் கல் என்று தெரியாமல் கண் கெட்ட ஞானி தான் உடலாசை தந்தவளையும் பறித்துக் கொண்டாய் உயிராசை தந்தவளையும் பறித்துக் கொண்டாள் சந்தோசம் தானே இன்று ஊழையாய் அலைய விட்டாயே என்று நடை பினம் போல் நகர்கின்றான்.

**திரு. பா. கிள்கந்தமுதலி
ஆரையம்பதி**

**சீறுவர் பிரிவு – கையெழுத்துப்போட்டியில் முதலாம்,
இரண்டாம், மூன்றாம் கிடங்களைப் பெற்ற
மாணவர்களது விபரம்**

முதலாம் இடம்	- செல்வி. கோ. தட்சாயினி
மட் / ஆரையம்பதி சிவமணி வித்தியாலயம்
இரண்டாம் இடம்	- செல்வி. ஸ்ரீ பிருத்விகா
மட் / ஆரையம்பதி நொத்தாரிஸ் முத்ததம்பி
வித்தியாலயம்
மூன்றாம் இடம்	- செல்வி. த. பிரவீனா
மட் / தாழங்குடா ஞோமன் கத்தோலிக் தமிழ் கலவன்
பாடசாலை

பலவீனத்திற்கு மருந்து பலவீனத்தைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருப்பதல்ல, பலம்பெறுவதைப் பற்றி சிந்திப்பது -
சுவாமி விவேகானந்தர் -

சிறந்த தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இலக்கியம் மற்றும் கலையின் அர்ப்பணிப்புகள்

அமைதியான, ஒழுக்கமான, முழுமையான, சிறந்த நந்பிரஜைகளை கொண்ட தேசத்தை கட்டியெழுப்புவதில் இலக்கியம் மற்றும் கலை என்பவற்றின் பணி மிகச்சிறந்தது. முற்காலம் முதல் தற்காலம் வரை பலரும் இலக்கியங்களிலும் கலைகளிலும் கவனம் செலுத்துவதை அவதானிக்க முடியும். இங்கு இலக்கியம் என்றதொரு விடயத்தை நோக்கினால் அது பெரியதொரு சமூகத்தையே மாற்றும் அனு, ஆயுத சக்தியை விட மேலானதொரு விடயமாக காணப்படுகின்றது.

அது மட்டுமன்றி கலையும் கூட உலகத்திலேயே மறுமலர்ச்சி ஏற்பட காரண கர்த்தாவாக காணப்படுகின்றது. இங்கு இலக்கியம் பற்றி விரிவாக நோக்கலாம்.

இன்று இணையம் பெற்றிருக்கும் இடத்தை ஒரு காலத்தில் நாலகம் பெற்றிருந்தது. கலை, இலக்கியம், அறிவியல் ஒலைச்சுவடில் எழுதப்பட்டிருந்தன. அவ்வாறான ஒலைச்சுவடிகள் செல்வந்தர்களிடமும் குறிப்பிட்ட சிலரிடமும் முடங்கி கிடந்த நிலையில் பல பெரியார்களின் [ஸ்ரீலை ஆறுமுகநாவலர்] முயற்சியின் மிகுதியால் அறிமுகப்பட்டுத்தப்பட்ட அச்சியந்திரத்தின் வருகையுடன் இலக்கியங்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டு நூல்களாக பல்கிப்பெருகி அறிவுத்தாகம் மிகுந்தவர்களை சென்றடைந்தன.

பின்னர் இவை நாலகத்தில் குவிந்தன. இவ்வாறான நன்மைபயக்கக்கூடிய இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டும் வந்துள்ளன. அதுமட்டுமன்றி ‘ஒரு நாலகம் திறக்கப்பட்டால் ஆயிரம் சிறைச்சாலைகள் முடப்படும்’ என்பது போல இலக்கியங்கள் பல்கிப்பெருகியதால் அதனை வாசித்த வாசகர்களும் சமூக நன்மை பயக்கும் நால்களை எழுதியுள்ளனர்.

இவைமட்டுமன்றி பல பெரியார்களும் பல இலக்கியங்களை எழுதியுள்ளனர். உதாரணமாக ஸ்ரீல ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரை எடுத்துக்கொண்டால் அவரை இலக்கியத்திற்காக அரும்பாடுப்பட்ட நபர் என்றும் சைவ சமயத்தை நிலைநிறுத்தியவர் என்றும் கூறலாம். இவர் பல தியாகங்களை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்காக செய்துள்ளார். அவையாவது நன்மை தரும் புத்தகங்களை வெளியிட்டமை, அச்சகம் நிறுவியமை, கவிதை, உரைநடை, பாடல், மொழிபெயர்ப்பு நால்களை வெளியிட்டமை போன்ற நந்செயல்களை செய்துள்ளார்.

இவர் முதன்முதலில் ஆயிரத்து எண்ணாற்று நாற்பத்தொன்பதாம் ஆண்டு(1849) ‘வித்யாபானு பாலனயந்திரசாலை’ எனும் அச்சகத்தை நிறுவினார். இவர் குடாமணி நிகண்டு, திருக்குறள் பரிமேஸ்மகர் உரை, சேதுபுராணம் ஆகியவற்றை புதுப்பித்துள்ளார் மற்றும் கொன்றை வேந்தன், ஆத்திகுடி, வாக்குண்டாம் ஆகிய இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

இவ்வாறான இலக்கியங்கள் தற்காலத்தில் மிகவும் பெரியதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதில் உள்ள விடயங்கள் பல விடயங்களுக்கு முன்னோடியாக திகழ்கிறது. மற்றும் இதில் உள்ள விடயங்கள் தரம் ஒன்றில் இருந்தே மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.ஆகவே இலக்கியம் தற்காலத்தில் சிறந்த சமூகத்தைக்கட்டியெழுப்ப உதவுகிறது என்பதை அறியமுடியும்.

இலக்கியங்களில் சிறுவர் இலக்கியமும் சிறப்பு விளங்குகிறது. ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து முப்பைத்தாந்தாம் ஆண்டு ஈழத்தில் வெளிவந்த “பிள்ளைப்பாட்டு” ஈழத்துத்தமிழ் சிறுவர் இலக்கிய வரலாற்றில் மட்டுமன்றி தமிழகம் உள்ளிட்ட தமிழ்ச்சிறுவர் இலக்கிய வரலாற்றிலேயே முதல் சிறுவர் பாடல் தொகுப்பாக வெளிவந்தது.

மேற்கூறியவாறு குறிப்பிடும்போது சிறுவர் பாடலாசிரியர் பலரது பாடல்கள் கொண்ட தொகுப்பு என்றே அது பொருந்துகின்றது என்பதை மனங்கொள்ளவேண்டும். அதாவது தனி ஒருவரது பாடல்கள் கொண்ட தொகுப்பொன்று ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து பதினெட்டாம் ஆண்டு வித்தியா அதிகாரி அவர்களின் விருப்புப்படியும், அனுமதிப்படியும் இலங்கை அரசாட்சியினரின் பிரதான தமிழ் முதலியாராகிய ச.வைத்தியநாதரால் “தமிழ்ப்பாலபோதினி” என்ற இலக்கியத்தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்கிறார் கனக செந்திநாதன். மேலும் அவர் கூறுவதாக யாதெனின் “சாய்ந்தாட்மா சாய்ந்தாடு” “கைவீசம்மா கைவீசு” “கையின் விரல் ஜந்துமொன்றாய்” “என் தாயே என் தாயே” “குண்டிடுக்கு குடுகுடுக்கி” முதலிய சிறந்த பாடல்களை உள்ளடக்கிய இருபத்தெந்து பாடல்கள் இந்நால்களில் இருக்கின்றன. இப்பாடல்கள் எக்காலத்திலும் புளிக்காமல் பாடக்கூடிய பாடல்களாகும். இவ்வாறான பாடல் இலக்கிய தொகுப்புக்கள் இக்கால சமூகத்தில் எடுத்துக் காட்டப்படக்கூடியன.

இலக்கியம் பற்றியும் அவற்றின் சக்தியை சேமித்து வைத்திருக்கும் நூலகம் பற்றியும் பாரதிதாஸன் “புத்தகசாலை” எனும் கவிதையில் இலக்கியங்களின் சிறப்புப்பற்றியும் அழகாக கவிதை வரிகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இங்கு ஒரு வரியின் மூலம் அவர் கூறுவதாவது “மனிதரெல்லாம் அன்பு நெறி காண்பதற்கும் மனோபாவம் வானைப்போல விரிவடைந்து தனிமனித தத்துவமான இருளைப்போக்கி...”என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதன் மூலம் அவர் கூறவரும் விடயமானது மனிதர்கள் யாவரும் யாவருடனும் அன்பு செலுத்தவேண்டும். அன்புநெறியை அவர்கள் அடைய வேண்டுமாயின்

விழுமியங்களைக் கற்க வேண்டும்.விழுமியங்களை கற்பதற்காக அவர்கள் நன்னால்கள் வாசிக்க வேண்டும். இதற்கு எமக்கு உதவும் விடயம் இலக்கியங்களாகும். இலக்கியங்கள் வாசிப்பதால் மனிதர்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையாக வாழப்பழகிக் கொள்வர். அதாவது சுயநலம் என்ற இருண்ட பாதையை அகற்றி “யாதும் ஒன்றே யாவரும் கேள்வி” என்பதற்கமைய அனைவரும் ஒருவரே என்றும் பொதுநலவாதியாக வாழ்வதற்கு இலக்கியம் அவசியம் என கூறுகிறார் பாரதிதாஸன். மற்றும்..’ புனிதமுற்று மக்கள் புதுவாழ்வு வாழ இலக்கியம் அவசியம் என்று கூறுகிறார் கண்ணதாஸன்.

இவ்வாறு இலக்கியங்கள் எமது வாழ்க்கைக்கு மிகவும் உபயோகமானதும் எடுத்துக்காட்டானதும் ஆகும். இலக்கியமானது நல்லதொரு தேசத்தையும் நல்ல மனிதர்களையும் உருவாக்குவதற்கான முன்னோடியாகும். இவ்வாறான இலக்கியங்கள் மட்டும் வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதாக அமையவில்லை. சமகாலத்தில் கலையும் இவ்வாறான சிறப்புக்களை கொண்டதாகவே அமைகிறது. முற்காலத்தில் இருந்து கலையின் சிறப்பை அறியமுடிகிறது. அதாவது முற்காலத்தில் கொன்ஸ்தாந்துநோபிள் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர் துருக்கியர்கள் தவிர ஏனையோரும் உரோமிற்கு பயணித்தனர். அவர்கள் அங்கு சென்று கலைகளிலே அதிகம் கவனம் காட்டினர். அங்கு கலையின் வளர்ச்சிக்கு உந்துதல் வழங்கும் சக்தியாக புளோரன்ஸ் நகரில் மெடிசி குடும்பம் காணப்பட்டது.

மக்கள் கலைகள் எனும் போது அதன் உட்பிரிவுகளாகிய சிற்பம், ஓவியம், இலக்கியம் சம்பந்தமான ஓவியங்களிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அக்கால சமூகத்தில் கலையை அனுசரிக்கும், கவனம் செலுத்தும் அனுசரணையாளர்களாக வியனாடோடாவின்சி, மெக்கன்சி, பொட்டி செல்லி, மைக்கல் ஆஞ்சலோ என்போர் காணப்பட்டனர். இவர்களுள் வியனாடோடாவின்சி வரைந்த ஓவியமாக மோனாலிசா ஓவியம், இயேகநாதரின் இறுதிஇராப்போசனம், பாறைகளில் கண்ணி, முத்துமாலை அணிந்தபெண், பூக்கும் மலர்கள், பின்னால் செல்லும் குதிரை போன்ற ஓவியங்களை வரைந்துள்ளார். இவர் மட்டுமன்றி மைக்கல் ஆஞ்சலோ டேவிட்சிலை, பியாட்டோ சிலை, மோசஸ் சிலை என்பவற்றை வரைந்துள்ளார். (வரைந்து செதுக்கியுள்ளார்) இவர் இறுதித்தீர்ப்பு, ஜகரியா ஓவியம், உரோமில் உள்ள சில்லடைஞ்சேவாலய மேற்பாவுகையில் வரைந்த ஓவியம் என்பன அமைகின்றன.

இவர்களது கலையின் பண்புகளாக கலைஞர்கள் சுதந்திரமாக தமது படைப்புக்களை நிர்மாணித்தல், உலோகாயுத கருத்தின் அடிப்படையில் கலைப்படைப்புகள் தோன்றின. சமயம் சார்ந்த கலைப்படைப்புகளுக்கு பதிலாக புலனுணர்ச்சி, இன்பங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டன. மனித உருவங்களும் தெய்வ உருவங்களும் வரையப்பட்டன. பளிங்குக்கற்களில் உருவாக்கங்கள் செதுக்கப்பட்டன. செதுக்கல் கலையில் அதி உச்ச நிலையை அடைந்தவர் மைக்கல் ஆஞ்சலோ ஆவார். இவ்வாறு கலையின் சிறப்புக்களை கூறுகையில் கூறிக்கொண்டே போகலாம். மற்றுமலர்ச்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்த

எழுத்தாளர்களும் பல இலக்கியங்களை எழுதியுள்ளனர். உதாரணமாக ‘தாந்தோடவினா கொமிடியா’ எனும் நூலை எழுதியுள்ளார். மற்றும் பெற்ராக் ‘லோரோவிற்கு எழுதப்பட்ட கவிதை’ எனும் இலக்கிய நூலை எழுதியுள்ளார். இவர் மாணிடவியலின் தந்தை எனப்படுகின்றார். ஜியோவானி பொக்காசியோ டிகெமரன் எனும் நூலை எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு கலையும் இலக்கியமும் நல்ல பிரஜைகளைக்கொண்ட நல்லதொரு தேசத்தைக் கட்டியெழுப்ப இலக்கியம் மற்றும் கலையின் பணி சிறப்பிற்குரியது.

செல்வி. ந. நவரூபினி
மட் / ஆரையம்பதி இ.கி.மி.மகா வித்தியாலயம்

**சீறுவர் பிரீவு – கவிதைப்பாடல் போட்டியில் முதலாம்,
இரண்டாம், மூன்றாம் கிடங்களைப் பெற்ற
மாணவர்களது விபரம்**

முதலாம் இடம் - செல்வி. லோ. டனிஷா
மட் / ஆரையம்பதி இ.கி.மி.மகா வித்தியாலயம்

இரண்டாம் இடம் - செல்வி. த. பர்ணிகா
மட் / தாழங்குடா ஞோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை

மூன்றாம் இடம் - செல்வி. பா. தர்ணிஷா
மட் / ஆரையம்பதி சிவமணி வித்தியாலயம்

பதவி உனக்கு பெருமை தருவதை விட நீங்கள்தான்
அதனைப் பெருமைப்படுத்த வேண்டும்

- சுவாமி விவேகானந்தர் -

பாடலாக்கம்

அம்மா அம்மா கேளம்மா
அழகு தமிழென் உயிரம்மா
எம் மொழி கற்பினும் என்னம்மா
எனக்கு இனிப்பது தமிழ் அம்மா

மனிதா உன்னைப் படைத்தவன் யார்?
மனதுக்குள் சாட்சியாய் இருப்பவன் யார்?
இனிதாய் வாழுச் சொன்னவன் யார்?
எல்லாம் அறிந்த இறைவன் தான்

நல்ல ஆசான் நல்ல நூல்
நல்ல அன்னை நல்ல நூல்
நல்ல தந்தை நல்ல நூல்
நல்ல நண்பன் நல்ல நூல்

அழுக்கு சேற்றுக் குளத்தினிலே
அழகாய் தோன்றும் தாமரைப்
தொழுது வாழ்த்தும் கடவுளது
தாய் பூசைக் குகந்திடுமே

பொய் சொல்லிப் பழகாதே
பொல்லார் உறவை விரும்பாதே
செய்த நன்றியை மறவாதே
செருக்கால் உன்னை அழியாதே

ஓடை அருகில் இருக்கிறது தோடை
தோடை அருகில் இருக்கிறது ஆடை
ஆடை அருகில் இருக்கிறது கூடை
கூடை அருகில் இருக்கிறது மூடை.

திரு.ஐ.மகேசாண்தம்
ஆரையம்பதி

உறவை மறந்த உறவு

மாலை நேரச் சிற்றுண்டியைச் சுவை பார்த்த படி தொலைக்காட்சியில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த கிரிக்கட் இறுதிச் சுற்றுப் போட்டியை மிக ஆவலுடன் தன் வீட்டின் மண்டபத்தில் அமர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சுதாகர். அவ்வேளையில் தொலைபேசி சிணுங்கிய சத்தம் அவனது காதை எட்டியது. அலைவரிசையில் தொடர்பு கொண்டிருந்த நபர் வேறு யாருமல்ல சுதாகரின் தந்தை வழி சித்தப்பாவாகிய மாணிக்கமே ஆவார். அழைப்பு சுதாகரின் சொந்த ஊரில் இருந்துதான் வந்திருந்தது.

சுதாகரின் தந்தையான தாமோதரத்தினை இருதய நோயினால் வைத்தியசாலையில் சேர்த்து இருப்பதாகவும் சுதாகரை உடனடியாக வருமாறும் மாணிக்கம் கூறினார். இதனை அறிந்த சுதாகர் தன் மனைவியை நாடி இவ் விடயத்தை உடனடியாக அவளிடம் கூறினான். “கவிதா ஊர்ல் அப்பாவுக்கு சீரியஸ்சாம் நம்மள உடனடியா வரச் சொல்லி சித்தப்பா சொன்னாரு”...

“ஓ.....அப்டியா, இப்ப என்ன அங்க போகப்போறீங்களா? ”

“ஏன் கவிதா?அப்பாவ பாத்துட்டு வருவமே....”

“இல்ல இங்க இருந்து நம்ம உடனே போறது எல்லாம் சரிவருமா?

இப்பதான் நம்ம மகன ஸ்கூல்ல சேத்திருக்கம்,இப்ப நம்ம அவனும் கூட்டித்து ஊருக்குப் போனா அவன்ட படிப்பு கெட்டுப் போய்கும் அதுவும் இங்லீஸ் மீடியம்” என தனது மகனின் படிப்பைக் காரணம் காட்டி ஊருக்குச் செல்வதில் இருந்து கவிதா தன்னை விடுவித்துக் கொண்டாள். “உங்களுக்கும் இங்க எவ்வளவோ வேல இருக்கு, உடனடியா லீவு கேட்ட உங்க ஒப்பீஸ்ல தரவும் மாட்டாங்க, அங்க உங்கட அப்பாவுக்கு பெரிசா ஒண்டும் இருக்காது அதான் ஆஸ்பத்திரில சேத்திருக்காங்க தானே, எல்லாம் சரியாயிடும், நம்ம அங்க போய் என்ன செய்யப் போறும்? எனக் கூறி தன் கணவனின் மனதைக் குழப்பினான். அதற்கு சுதாகர் “நீ சொல்றதும் சரிதான் ஒப்பீஸ்ல இப்ப லீவு போட ஏலாது,நம்ம வெக்கேஷன்ல ஊருக்கு போய் அப்பா,அம்மாவ பிறகு பாப்பம்” எனக் கூறினான்.

இரண்டு நாட்களின் பின் மீண்டும் தொலைபேசி அழைத்தது. இன்று அலைவரிசையில் தொடர்பு கொண்டது மாணிக்கம் அல்ல சுதாகரின் பால்ய சிநேகிதனான சங்கர், எதிர்முனையில் சுதாகர் கையில் தொலைபேசியை எடுத்து “ஹலோ....கூ இஸ் திஸ்?” எனத் தனது நாகரீகப் பாணியில் வினாவினார். அதற்கு சங்கர் பதிலளித்தான் “ஹலோ....சுதாகர், ஜி அம் சங்கர்,

யுவ ப்ரண்ட்” என் கூறினான். “ஓ சங்கரா? சொல்லு சங்கர் என்ன புதுவொ போன் எல்லாம் பண்ணிருக்கா அதுவும் எங்கட வீட்டு நம்பர்ஸ் இருந்து, என்ன இப்ப வீட்டியா நிக்கா?” என சுதாகர் வினாவினான். “ஓம் சுதாகர் இப்ப உங்கட வீட்டதான் நிக்கன், இங்க விபரீதம் ஒண்டு நடந்திச்சு,நே மனச தேத்திக்கோ உன்ற அப்பா காலமாகிவிட்டாரு” என சங்கர் கூறியதைக் கேட்ட சுதாகர் வாய்ப் பேச்சை இழந்தவனாக ஷோபாவில் அமர்ந்தான்.

அடுத்த நாள் ஊருக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகினான், அப்பொழுதும் கவிதா வீசாவைக் காரணம் காட்டி தப்பிவிட்டாள்.இதனால் சுதாகர் மாத்திரமே செல்லவேண்டி ஏற்பட்டது. சுதாகர் ஈழத்திருநாட்டின் திருகோணமலை பகுதியில் ஒரு கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். இவனது தந்தை தாமோதரம் ஒரு ஏழை விவசாயி, இவனது தாயார் லட்சமி ஒரு அப்பாவி இல்லத்தரசி இவர்களுக்குப் பிறந்த ஒரேயொரு மகனே சுதாகர் ஆவான். வறுமை தலை விரித்தாடிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இவர் பெரும் பொருளாதாரக் கஷ்டத்திற்கு மத்தியில் தனது மகனைப் பெரும்பாடுபட்டு உழைத்து,வளர்த்து படிப்பித்தனர். தாமோதரம் ஒரு சிறிய நேரத்தைக் கூட வீணாகச் செலவழிக்க விரும்பமாட்டார்.

எந்த நேரமும் ஏதோ ஒரு தொழிலேயே செய்த வண்ணமாக இருப்பார். விவசாயம் மாத்திரமன்றி மீன் பிடித்தல், சில்லறை வியாபாரம் போன்ற தன்னால் முடிந்த அனைத்து தொழிலையும் மேற்கொண்டார்.ஒரு இடத்தில் அமர்ந்து நிம்மதியாக இளைப்பாறக் கூட மாட்டார். அவர் மனைவி லட்சமி அவரைப் பார்த்து அடிக்கடி கேட்டுக்கொள்வாள், “ஏன் நீங்க இப்பிடி கஷ்டப்படுறீங்க கொஞ்சம் பொறுமையா வேல பாத்தாதான் என்ன?” “நீ சும்மா இருடி உனக்கென்ன தெரியும்? நான் என்ற மகன் படிப்பிச்சு ஒரு நல்ல வேலயில் இருக்க வெச்சன் என்டா கானும் அதுக்குப் பொறுவ அவன் என்ன ராசா மாதிரி இருக்க வச்சி சாப்பாடு போடுவன்,அதுக்குப் பொறுவ எனக்கென்ன? நானே பத்துப்பண்ணெண்டு பேருக்கு வேல குடுப்பன்” எனத் தனது மனைவியைத் திட்டிக்கொள்வார்.

லட்சமிக்கு சொந்தம் என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு எவருமே இல்லை வீட்டிற்கு ஒரே மகளாகப் பிறந்தவர் அதனால் உடன் பிறந்த சகோதரர்களும் இல்லை பெற்றோரும் இறந்து பல வருடங்களாகி விட்டது.தாமோதரத்திற்கு ஒரே ஒரு தம்பி மாத்திரம் இருக்கின்றார். அவர்தான் மாணிக்கம் அவரும் மாதத்திற்கு ஒரு தடைவ சென்று அவர்களைப் பார்த்து விட்டுச் செல்வார். தாமோதரத்திற்கும் லட்சமிக்கும் ஒரேயொரு பிள்ளை ஆகையால் சுதாகரை மிகவும் பாசமாகப் பார்த்துக்கொண்டனர். அவன் என்ன பொருள் வேண்டும் எனக் கேட்டாலும் தன்னுடைய வறுமையைக் காட்டி அதனை நிராகரித்து விடாது தன்னிடம் பணம் இல்லை என்றால் கூட தன் சக நண்பர்களிடம் கடன் பெற்றாவது வாழ்ந்தவர் தான் தாமோதரம்.

அந்தத் தந்தை உயிரற்ற வெற்று உடலைக் காணத்தான் சுதாகர் இன்று தயங்கித் தயங்கிச் செல்கின்றான். தாமோதரம் ஆசைப்பட்டது போல் சுதாகர் நன்றாகப் படித்து ஒரு உயர் பதவியைப் பெற்று இன்று வண்டனில் ஒரு பெரிய

அலுவலகத்தில் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கின்றான். தான் காதலித்த பெண்ணையே தன் பெறந்தோரின் சம்மதத்துடன் திருமணம் செய்து கொண்டு அவளையும் ஸண்டனிற்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டான்.

அவனுக்கு திருமணமாகி எட்டு வருடங்கள் கடந்து விட்ட இந்நிலையில் அவன் ஒருமுறை கூட தன் சொந்த நாட்டைக் காணவரவில்லை, அவனுக்கு குழந்தை பிறந்தும் ஸண்டனில் தான் இன்னும் சொல்லப்போனால் அவனின் குழந்தையைக் கூட சுதாகரின் பெற்றோர் நேரில் காணவில்லை. ஆறுமாதத்திற்கு ஒருமுறை அவர்களுக்கு கடிதமும் பணமும் அனுப்பும்போது தான், தனது குடும்பப் புகைப்படம் ஒன்றை அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தான். அன்றிலிருந்து சுதாகரின் தந்தையார் அந்தப் போட்டோவும் கையுமாக இருப்பார். தூங்கும் போதும் அந்தப் புகைப்படத்தில் தனது பேரனின் அழகை ரசித்தவாறு தான் உறங்குவார்.

சுதாகர் இலங்கை விமானநிலையத்திலிருந்து பேருந்தில் தனது ஊரை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் போது தான் அவனுக்குத் தனது தந்தையின் அன்பும் பாசமும் அரவணைப்பும் அக்கறையும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. சுதாகர் தனது வீட்டிற்குச் சென்று பார்த்த போது அவனது தந்தையார் பட்டாடை உடுத்தி மலர்மாலை அணிவித்து கட்டிலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். தனது கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு தனது தந்தையின் முகத்தை சுதாகர் உற்று நோக்கியவாறு நின்றான், அந்த முகத்தில் தன் மீது பாசம் வைத்த தந்தையின் கலங்கமில்லாத சிரிப்பு மறைந்து போய் இருந்தது. அதனைக் கண்ட சுதாகருக்கு தன்னை அறியாமலேயே தன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தது. நாகரீக வர்க்கத்தில் கண்ணீரை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளக்கூடாது என்ற காரணத்தினால் அவன் அழுவதை நிறுத்தி விட்டான்.

தாமோதரத்தின் உடலை தூக்க முயன்ற போது அவனது தாயார் மயக்கமுற்று கீழே விழுந்து விட்டாள். மயானத்தில் தன் தந்தையாரின் உடல் ஏரிந்து கொண்டிருந்தபோது தனது மனைவி கூறி அனுப்பிய கட்டளைகள் சுதாகருக்கு நினைவு வந்தது.

இறங்க வீட்டில் தொற்றுக் கிருமிகள் அதிகம் காணப்படும் எனவும் பின்தை ஏரிக்கும் போது அதிலிருந்து வெளிவரும் புகை நோயை ஏற்படுத்தும் எனவும் அவள் கூறியது அவனுக்கு நினைவிற்கு வந்தது, மனைவியின் கட்டளையை ஏற்று அவன் அப்புகையை சுவாசிக்காத வண்ணம் முகத்தில் துணி ஒன்றினைப் போட்டுக் கொண்டு இரண்டு அடி தள்ளியே நின்றான். பின்னர் அனைவரும் மயானத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

வீட்டிற்கு வந்த சுதாகர் தனது தாயை ஆறுதல்படுத்தவென அவர்களுடன் பேச ஆரம்பித்தான்.

“அம்மா அப்பாவுக்கு என்ன நடந்தது?”

“உன்னையும் உன்ற மகனையும் ஒருக்காவாவது பாக்கணும் என்ற ஏக்கத்திலேயே அவர் போய் சேந்துத்தாரு.”

“கடைசியா என்னம்மா சொன்னாரு? ”

“நான் கண்ண முடிந்துக்குள என்ற பேரனையும் மகனையும் கொஞ்சம் காட்டுங்க என்டு சொன்னாரு நாங்க நீ அனுப்புன போட்டோவ அவர்ட கையில குடுத்தம் அத பாத்த மாதிரி அவர்ட சீவன் அவர விட்டுப் போய்த்து.”

“அப்பாவ நல்லா பாத்துக்கிட்டங்க தானே அம்மா? ”

“கடைசி வரைக்கும் இருந்து நல்லா பாக்க வேண்டிய, அவரு நம்பிக்க வச்சிருந்த அவருட ஒரேயோரு செல்ல மகன் நீ அவர விட்டுத்து போய்ட்டியே, பிறகு நாங்க எப்டி நல்லா பாக்குங்? ஏதோ எங்களால முடிஞ்ச அளவுக்கு பாத்துக்கிட்டம் ”

“போன மனிசன் இனித் திரும்பி வரப் போற்றில்ல அம்மா, நீ அவர பத்தியே நினச்சித்து சாப்பிடாம இருக்காத”

“எனக்கு இனி சாப்பாடு எதுக்குடா? அப்பாட சாவுக்குக் கூட உண்ட பொண்டாட்டி புள்ளிய கூட்டித்து வரமாட்டியா?”

“ஜேயோ அம்மா, கவிதாக்கு விஸா கிடைக்குற்றுல கொஞ்சம் சிக்கல், மகனும் என்னோட இருக்கமாட்டான், கவிதா சரியா வருத்தப்பட்டவன் அம்மா அவ வரல்லை என்டு”

“ம....” என பெருமுச்ச விட்டாள் லட்சமி.

அன்று இரவு கவிதாவுடன் தொலைபேசியில் சுதாகர் உரையாடினான். வழக்கமான குசல விசாரிப்புக்களை கேட்டு முடித்தான். கவிதா தான் கூற விரும்புவதை கூறினாள். ‘உங்க அப்பாவும் இறந்துட்டாரு, இனி உங்க அம்மா மட்டும் அவ்வளவு பெரிய வீட்டில எப்படி இருப்பாங்க. அங்க இருந்தா உங்க அப்பா ஞாபகம்தான் அவங்களுக்கு வரும்.

அதுவுமில்லாம அந்த வீடு உங்களுக்குத்தானே, உங்க பேர்லதானே அத உங்க அப்பா எழுதிவைச்சிருக்கிறார் அந்த வீட்ட நம்ம வித்திடுவோமா? நம்மனுக்கும் இங்க காசுத் தட்டுப்பாடு தானே? எனக் கேட்டாள்.

‘நீ சொல்றதும் சரிதான் ஆனா பாவும் அம்மா எங்க போவாங்க?’ “அவங்கள பத்தி நான் யோசிக்காம இருப்பனா? அங்க ஊர்ல ஒரு முதியோர இல்லம் இருக்காம் அவங்க சொந்த தாய் மாதிரி பாத்துப்பாங்களாம்”“சரி நான் அம்மாட்ட பேசுறன்” எனக் கூறிவிட்டு தொலைபேசியைத் துண்டித்தான்.

இரவு உணவு அருந்திக் கொண்டிருக்கும் போது சுதாகர் தன் தாயிடம் அவ்விடயம் தொடர்பாக உரையாடினான். தனக்கு பண நெருக்கடி இருப்பதாகவும் அந்த வீட்டை விற்றுவிடலாம் என்றும் கூறினான். அதற்கு லட்சமி “இந்த வீடு உன்ற அப்பா கஷ்டப்பட்டு கட்டின வீடு நான் அவரோட வாழ்ந்த நினைவுகள் எல்லா இதுல தான் இருக்கு நான் சாகும் வரைக்கும் இங்க தான் இருப்ப எண்ட உயிர் இந்த வீட்டுல தான் போகணும்’ என்று கூறினாள். இருப்பினும் தனது மகனின் சொல்லை தட்டாமல் மகனின் ஆசைக்காக வீட்டை விற்று விடுமாறு கூறுகிறாள். அதற்கு சுதாகர் “நான் உன்னை ஸண்டனுக்கே கூட்டிக் கொண்டு போய்டுவன் ஆனா அந்த சூழல் உனக்கு ஒத்துக்காது, நீயும் வர ஏலா எண்டு தான் சொல்லுவா, அதனால

தான் உன்ன இங்க இருக்குற ஒரு முதியோர் இல்லத்துல விட்டுத்துப் போறன், நாங்க அங்க அடிக்கடி வந்து உன்ன பாப்போம்.” எனக் கூறினான். அதற்கு லட்சமி ஒன்றும் பேசாது மெளனமாக நின்றாள். அதற்கு அவன் “ஏன் அம்மா பேசாம் இருக்கா அங்க உன்ன பெத்த தாய மாதிரி நல்லா பாத்துப்பாங்க நீ கவலப்படாத அம்மா” எனக் கூறினான். அவனும் சம்மதம் தெரிவித்தாள்.

மஹானோ அவன் வீட்டையும் விற்று விட்டு தன் தாயை முதியோர் இல்லத்தில் சேர்த்து விட்டு ஸண்டன் செல்வதற்கு ஆயத்தமானான், ஸண்டன் சென்று இறங்கியவுடன் அவன் மனைவி அவனை அன்புடன் வரவேற்றாள். அவன் தன் மனைவி மக்களுக்காக வாங்கி வந்த பொருட்களையும் வீட்டை விற்ற பணத்தையும் தன் மனைவியிடம் கொடுத்து விட்டு, குளிப்பதற்காக குளியலறைக்குச் சென்றான். பின்னர் இரவு உணவை உண்டு விட்டு உறக்கத்திற்குச் சென்ற வேளையில் அவன் மனைவியிடம் கேட்டான், “நான் உனக்காக கொண்டு வந்த மாம்பழம் எங்கே?” எனக் கேட்டான்.

அதற்கு அவள் “எழவ வீட்டு சாப்பாடு தீட்டு அதனாலதான் அத நான் குப்பையில் போட்டுத்தன்” எனக் கூறினாள். அதற்கு அவன் அப்பா இறந்து மூன்று நாட்கள் ஆகி விட்டது தானே அப்படி ஆனால் தீட்டு இல்லை எனக் கூறினான். அதற்கு அவள் “நீங்க பளேன் ஏறக்குள்ளேயே உங்க அம்மா செத்துட்டாங்க, முதியோர் இல்லத்துல இருந்து நம்ம வீட்டுக்குத்தான் போன பண்ணி சொன்னவங்க” என்று கூறினாள். “ஏன் நீ இத எனகிட்ட முதலே சொல்ல இல்ல? ”, “நீங்க வந்தது உங்களுக்கு டயடா இருக்கும் அதான் சொல்லல, அதுவும் இல்லாம நீங்க திரும்ப போய் வாற என்டா அதுக்கு வேற்யா செலவாகும் அதான் அந்த முதியோர் இல்லத்துலயே எல்லா சடங்கையும் முடிக்க சொல்லிட்டன், நம்ம ஒன் ஸைன்ல காச அனுப்புனா மட்டும் போதும் அவங்களே எல்லாத்தையும் பாத்துப்பாங்க நம்மஞ்சுக்கு ஒரு தொந்தரவுமே இல்ல எனக் கூறினாள்.

அதற்கு அவனும் சம்மதித்தான் அன்று முதியோர் இல்லத்தில் நடைபெற்ற இறுதித் திரியைகளை ஸ்கைப் மூலமாக சுதாகரும் கவிதாவும் அவர்களது ஸண்டன் இல்லத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

**செல்வி. ச. யக்சன
புதுகுழியிருப்பு**

நன்றியுரை

கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம், மண்முனைப்பற்று பிரதேச செயலகம், பிரதேச கலாசார அதிகார சபை என்பன இணைந்து நடாத்தும் பிரதேச இலக்கிய விழா 2017 முன்னிட்டு வெளிவரும் ‘புதிய மழை’ சிறப்பு மலர் சிறப்பு அமைவதற்கு எமக்கு ஊக்கமளித்து ஆலோசனை வழங்கி வழிகாட்டிய எமது பிரதேச செயலாளர் ஆகிய திருமதி.சத்தியானந்தி நமசிவாயம் அவர்களுக்கும், அவரோடு துணைநின்ற உதவிப் பிரதேச செயலாளர் திருமதி. லக்ஷண்யா பிரசந்தன் அவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மேலும் இவ்விழா சிறப்பு இடம்பெறுவதற்கு வழிவகுத்த கலாசார அலுவல்கள் தினைக்கள் பணிப்பாளருக்கும் தினைக்களத்திற்கும் எமது இதயம் பூர்வமான நன்றிகளை தெரிவித்து கொள்வதுடன் எம்முடன் இணைந்து செய்திப்பட்ட பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தர் திருமதி.வளர்மதி ராஜ் மற்றும் இந்து கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் திருமதி.கயல்விழி கருணாவசந்த அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். இப்புதிய மழை மலருக்கான அனுசரணை வழங்கிய அஷ்டிப்பான் நலன்புரிச்சங்கத்திற்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இவ்லீக்கிய விழா நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட பிரதம விருந்தினர் சிறப்பு விருந்தினர்கள் கெளரவ விருந்தினர்கள் மற்றும் பிரதேச செயலக பிரதிதிட்டமிடல் பணிப்பாளர், கணக்காளர், நிர்வாக உத்தியோகத்தர், நிர்வாக கிராம உத்தியோகத்தர் மற்றும் அலுவலக உத்தியோகத்தர்களுக்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் இந்திகழ்வில் கலந்து கொண்ட கலைஞர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் உள்ளம் கணிந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இவ்லீக்கிய விழா போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதற்கு பாடசாலைகளை ஊக்குவித்த கோட்டக்கல்வி அதிகாரிகளுக்கும், பாடசாலை மாணவர்கள் பங்கு பற்றுவதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய பாடசாலைகளின் அதிபர்களுக்கும், அவர்களுடன் துணை நின்று வழிநடாத்திய ஆசிரியர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும் இப்போட்டிகளில் பங்கு பற்றி வெற்றியீட்டிய மாணவர்களுக்கும், திறந்த மட்ட போட்டிகளில் பங்கு பற்றி வெற்றியீட்டிய கலைஞர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்வதோடு,

இப்போட்டிகள் சிறப்பாக இடம்பெற நடுவனம் புரிந்த நடுவர்களுக்கும் உளம் கணிந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். மேலும் இவ்விழா சிறப்பு அமைவதற்கு கலைநிகழ்ச்சிகளை வழங்கிய பாடசாலை மாணவர்களுக்கும், புதிய மழை சிறப்பு மலரை சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு வழங்கிய காத்தான்குடி நூன் அச்சகத்திற்கும், அட்டைப்படம் வடிவமைத்து தந்த மெளலவி M. I. நிப்றாஸ் அவர்களுக்கும், மலருக்கான ஆக்கங்களை கணனி மயப்படுத்திய பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்களுக்கும், கணனி பயிலுணர்களுக்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவிப்பதுடன் இவ்விழா சிறப்பு நடைபெற சகல வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்து கொள்கின்றோம்.

பிரதேச கலாசார அதிகார சபை

அனுசரணை :
அவ்வெழப்பான் நலன்புரிச் சாஸ்கம்
பி. ஜே. எம். வீதி,
காத்தான்குடி-6